

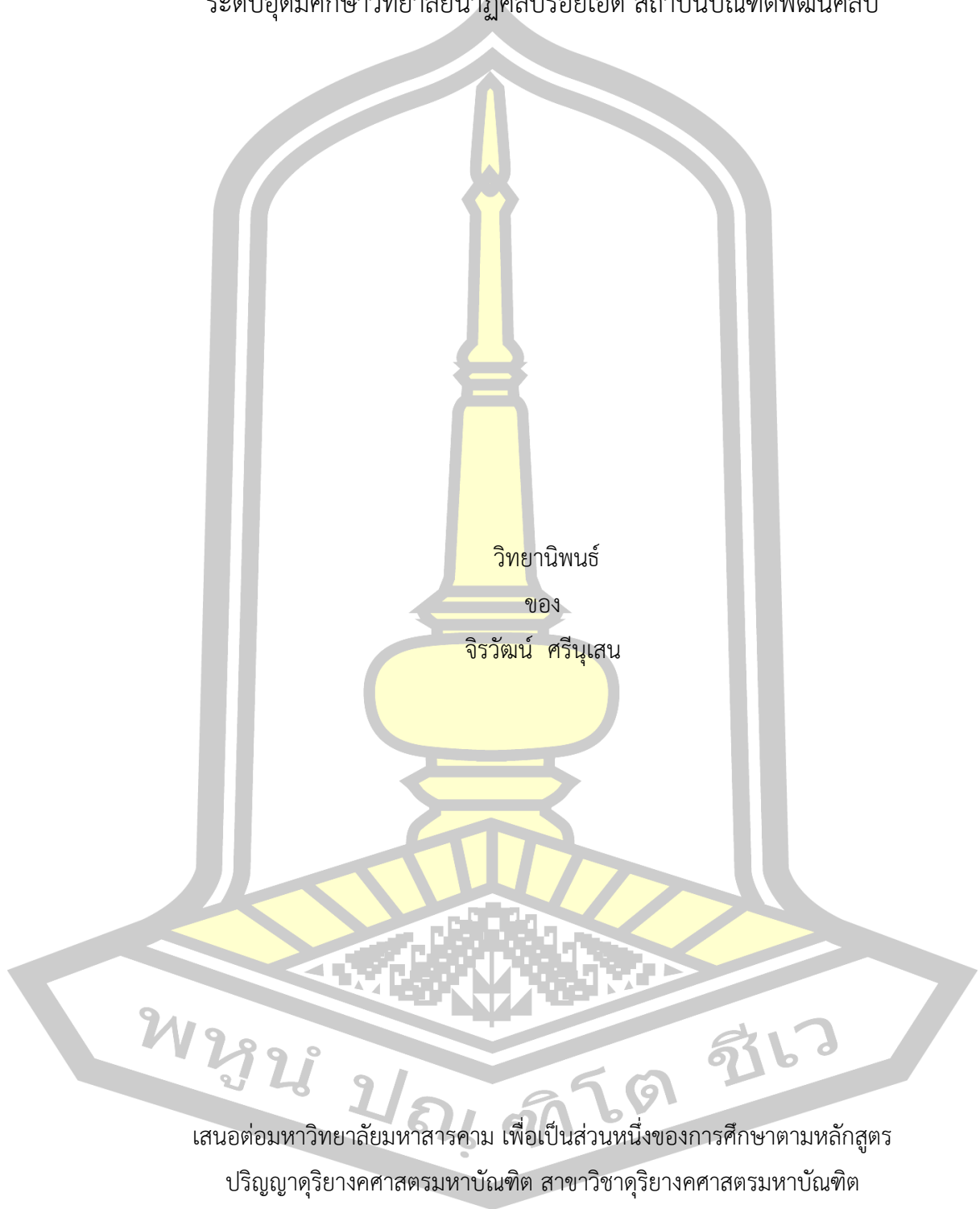
การศึกษาความคิดเห็นที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาวิทยาลัย
นาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

วิทยานิพนธ์
ของ
จิรวัดณ์ ศรีนุเสน

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาตรีวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศาสตรมหาบัณฑิต
ปีการศึกษา 2560

สงวนลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

การศึกษาความคิดเห็นที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีใน
ระดับอุดมศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

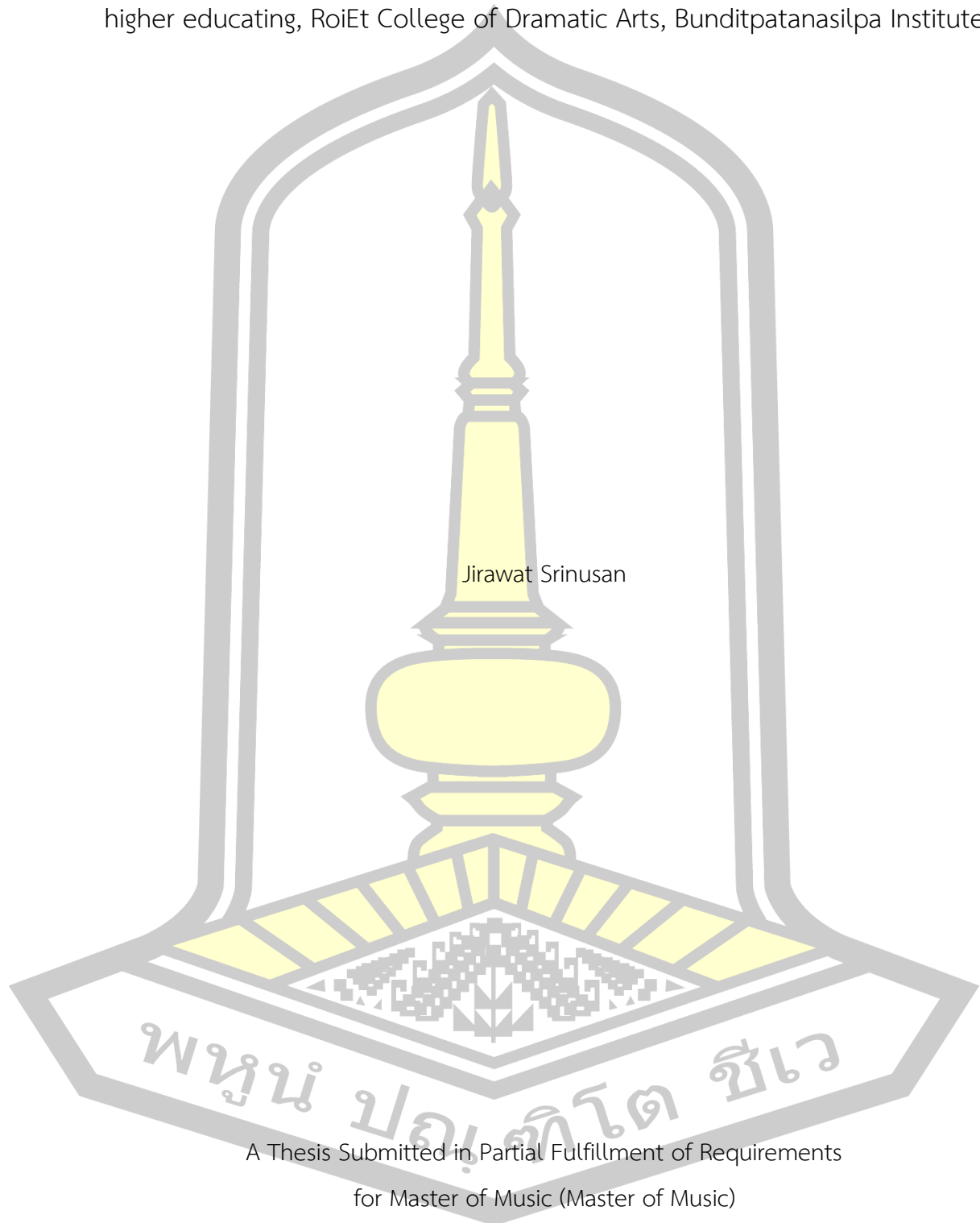
พูน บุญเกิด โชเว

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาตรีวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศาสตรมหาบัณฑิต

ปีการศึกษา 2560

สงวนลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

A study of opinions affecting decision to study in Department of Music of
higher educating, RoiEt College of Dramatic Arts, Bunditpatanasilpa Institute

Jirawat Srinusan

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of Requirements
for Master of Music (Master of Music)
Academic Year 2017

Copyright of Mahasarakham University

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของนายจิรวุฒิ ศรีนุเสน
แล้วเห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา ดุริยางคศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาดุริยางคศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการ

(ผศ. ดร. คมกริช การินทร์)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(อ. ดร. สุรดิษ ภาคสุขล)

กรรมการ

(ผศ. ดร. สยาม จวงประโคน)

กรรมการ

(อ. ดร. ณรงค์รัชช วรรณมิตรไมตรี)

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

(รศ. ดร. ประสาท เนืองเฉลิม)

มหาวิทยาลัยขอนแก่นให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญา ดุริยางคศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัย
มหาสารคาม

(ผศ. ดร. คมกริช การินทร์)

คณบดีวิทยาลัยดุริยางคศิลป์

(ผศ. ดร. กริสน์ ชัยมูล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วัน.....เดือน.....ปี.....

ชื่อเรื่อง	การศึกษาความคิดเห็นที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์		
ผู้วิจัย	จิรวัดณ์ ศรีนุเสณ		
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ ดร. สุรดิษ ภาคสุชล		
ปริญญา	ดุริยางคศาสตรมหาบัณฑิต	สาขาวิชา	ดุริยางคศาสตรมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัย	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	ปีการศึกษา	2560

บทคัดย่อ

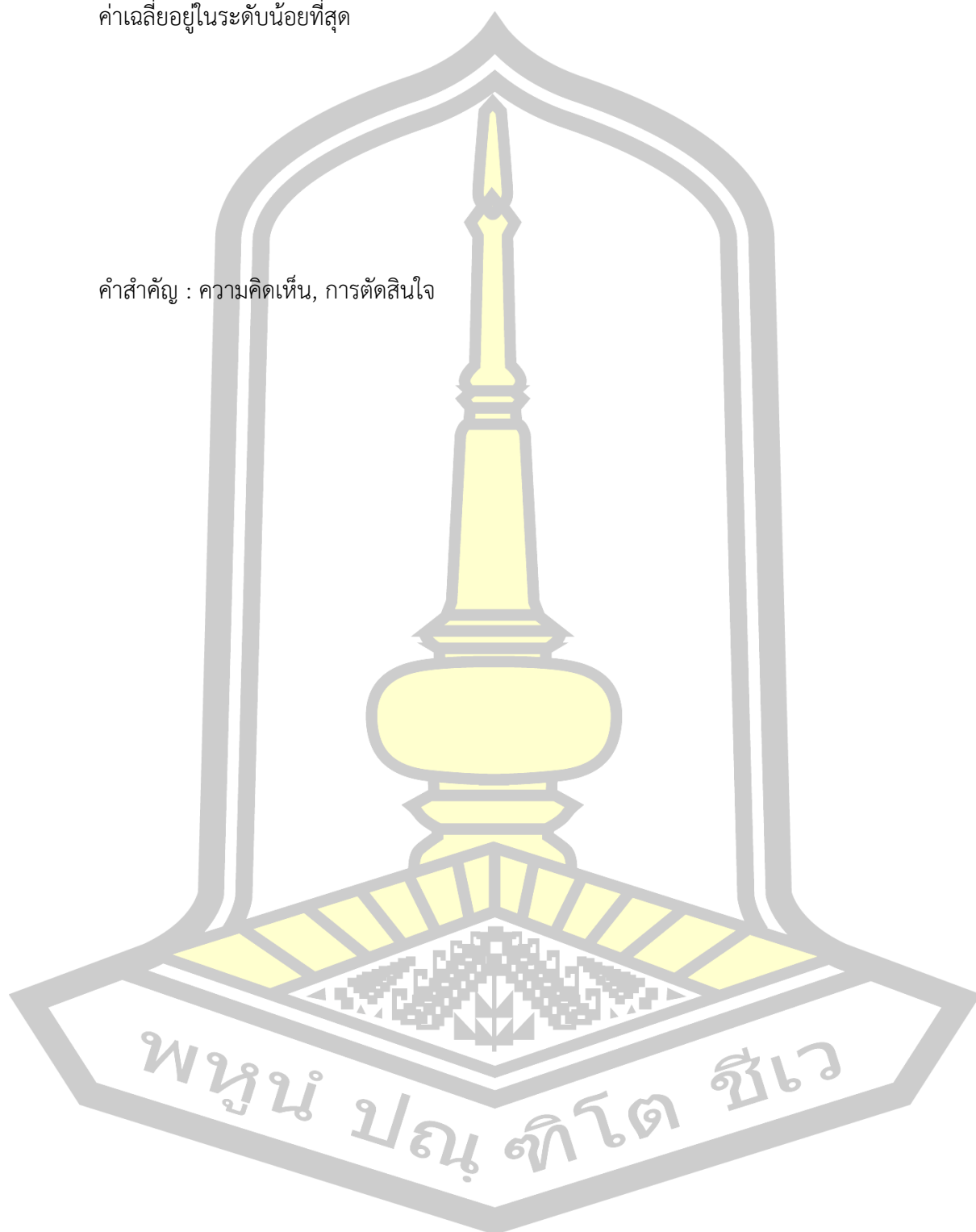
การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ประชากร ได้แก่ นักศึกษาระดับชั้นปริญญาตรี ที่ศึกษาในสาขาวิชาดนตรี ปีการศึกษา 2560 วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม จำนวน 189 คน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาสาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์ไทยศึกษา สาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์สากลศึกษา และสาขาวิชาดนตรีและการแสดงพื้นบ้าน กลุ่มตัวอย่างในการเก็บข้อมูลจำนวน 126 คน โดยใช้การสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ความคิดเห็นส่งผลต่อการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จำแนกตามเพศ จำแนกตามสาขาวิชา และปีการศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ มีความคิดเห็นสูงสุดในการเลือกศึกษาได้แก่ การเล็งเห็นความสำคัญและการคาดหวังในอนาคต มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่ สถานศึกษา ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และลำดับสุดท้ายได้แก่ ครอบครัวและตัวบุคคล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง
2. ความคิดเห็นส่งผลต่อการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จำแนกตามสาขาวิชา และปีการศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ มีความคิดเห็นในการตัดสินใจเข้าศึกษาดนตรีสูงสุดได้แก่ การมีโอกาสได้ทำงานในอนาคตค่อนข้างสูง เพราะมีผู้จบทางด้านนี้จำนวนน้อย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาได้แก่ การมีหลักสูตรการเรียนการสอนที่ตรงกับความต้องการที่จะเข้าศึกษาต่อน้อย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด และ ลำดับ

สุดท้ายได้แก่ การพลาดจากการสอบแข่งขันศึกษาต่อในสถาบันการศึกษาที่มีชื่อเสียงแห่งอื่น มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยที่สุด

คำสำคัญ : ความคิดเห็น, การตัดสินใจ

TITLE	A study of opinions affecting decision to study in Department of Music of higher educating, RoiEt College of Dramatic Arts, Bunditpatanasilpa Institute		
AUTHOR	Jirawat Srinusan		
ADVISORS	Suradit Phaksuchon , Ph.D.		
DEGREE	Master of Music	MAJOR	Master of Music
UNIVERSITY	Maharakham University	YEAR	2017

ABSTRACT

This research aims to study the opinions affecting decision to study in Department of Music of higher education, Roi Et College of Dramatic Arts, Bunditpatanasilpa Institute. The population is undergraduate students who is study in Department of Music, Roi Et College of Dramatic Arts), Bunditpatanasilpa Institute, Ministry of Culture, 189 people.

The sample is students in Thai Music Education majors, students in Western Music Education and students in Fine and Applied Arts Program in Folk Music and Performance majors, 126 samples were collected by using simple random. The instrument used for data collection was a questionnaire. The statistics used for data analysis were percentage, average, and standard deviation.

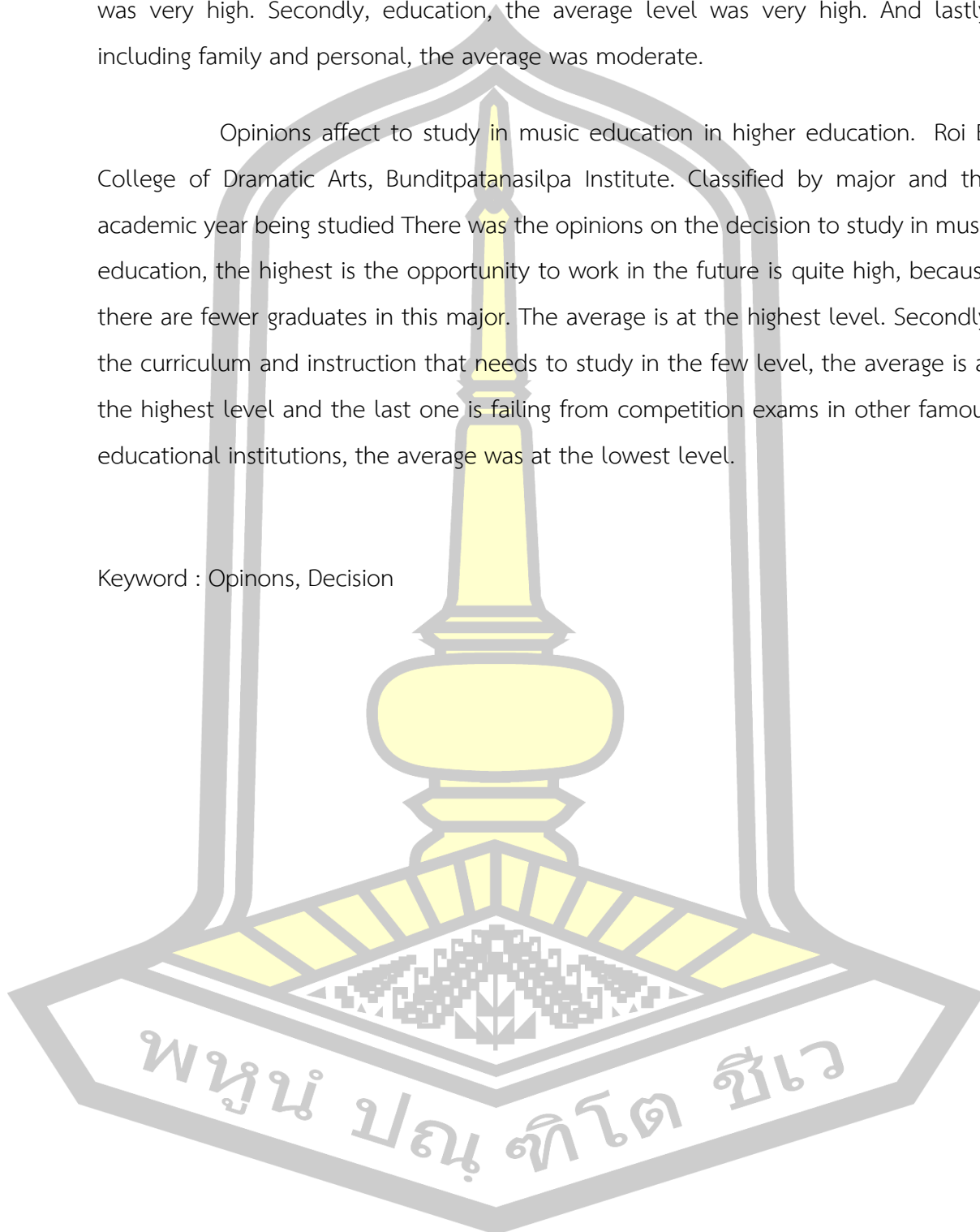
The results were as follows:

The opinions affect the choice of study in music education in higher education, Roi Et College of Dramatic Arts), Bunditpatanasilpa Institute. Classified by sex, major and the academic year being studied. There is the highest of opinions to

study is awareness of importance and expectations in the future, the average level was very high. Secondly, education, the average level was very high. And lastly, including family and personal, the average was moderate.

Opinions affect to study in music education in higher education. Roi Et College of Dramatic Arts, Bunditpatanasilpa Institute. Classified by major and the academic year being studied There was the opinions on the decision to study in music education, the highest is the opportunity to work in the future is quite high, because there are fewer graduates in this major. The average is at the highest level. Secondly, the curriculum and instruction that needs to study in the few level, the average is at the highest level and the last one is failing from competition exams in other famous educational institutions, the average was at the lowest level.

Keyword : Opinons, Decision

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี จากความกรุณาของท่าน อาจารย์ ดร. สุรดิษ ภาคสุชล อาจารย์ที่ปรึกษานิพนธ์หลัก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. คมกริช การินทร์ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สยาม จวงประโคน อาจารย์ ดร. ณรงค์รัชช วรรณมิตร รองศาสตราจารย์ ดร. ประสาท เนืองเฉลิม กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่อง ให้ข้อคิดที่เป็นประโยชน์ต่องานวิจัยมาโดยตลอด รวมทั้งสนับสนุนและให้กำลังใจแก่ผู้วิจัย จนงานวิจัยสำเร็จลุล่วงด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ นายปรเมศวร์ โพธิ์คล้าย รองผู้อำนวยการฝ่ายอุดมศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด ดร.โยธิน พลเขต ประธานหลักสูตรสาขาวิชาศิลปะและการแสดงดนตรีพื้นบ้าน และ ดร.ณัฐวุฒิ ภูมิพันธ์ อาจารย์ประจำหลักสูตรสาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์สากลศึกษา ที่ช่วยให้คำแนะนำในการสร้างเครื่องมือและตรวจสอบแก้ไขให้มีครบคลุม และถูกต้องตามเนื้อหา ตลอดจนช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขอขอบคุณ นายปรเมศวร์ โพธิ์คล้าย ที่กรุณาให้คำแนะนำในการวิเคราะห์ข้อมูล และลูกศิษย์ทุกคนที่ช่วยเหลือในการพิมพ์ ที่ช่วยเหลือในการทดลองใช้เครื่องมือ และที่เป็นกำลังใจอย่างดียิ่งแก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด

ขอกราบขอบคุณ คุณยาศีลธรรม ชมภูบุตร ที่ช่วยให้การสนับสนุนและให้คำปรึกษา ขอขอบคุณ นางจินตนา ชาวัตร นางสาวเกศกาญจน์ ศรีนุแสน ที่คอยเป็นกำลังใจให้กับผู้วิจัยด้วยดีเสมอมา

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณ คุณพ่อคุณแม่ ตลอดจนครู-อาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน

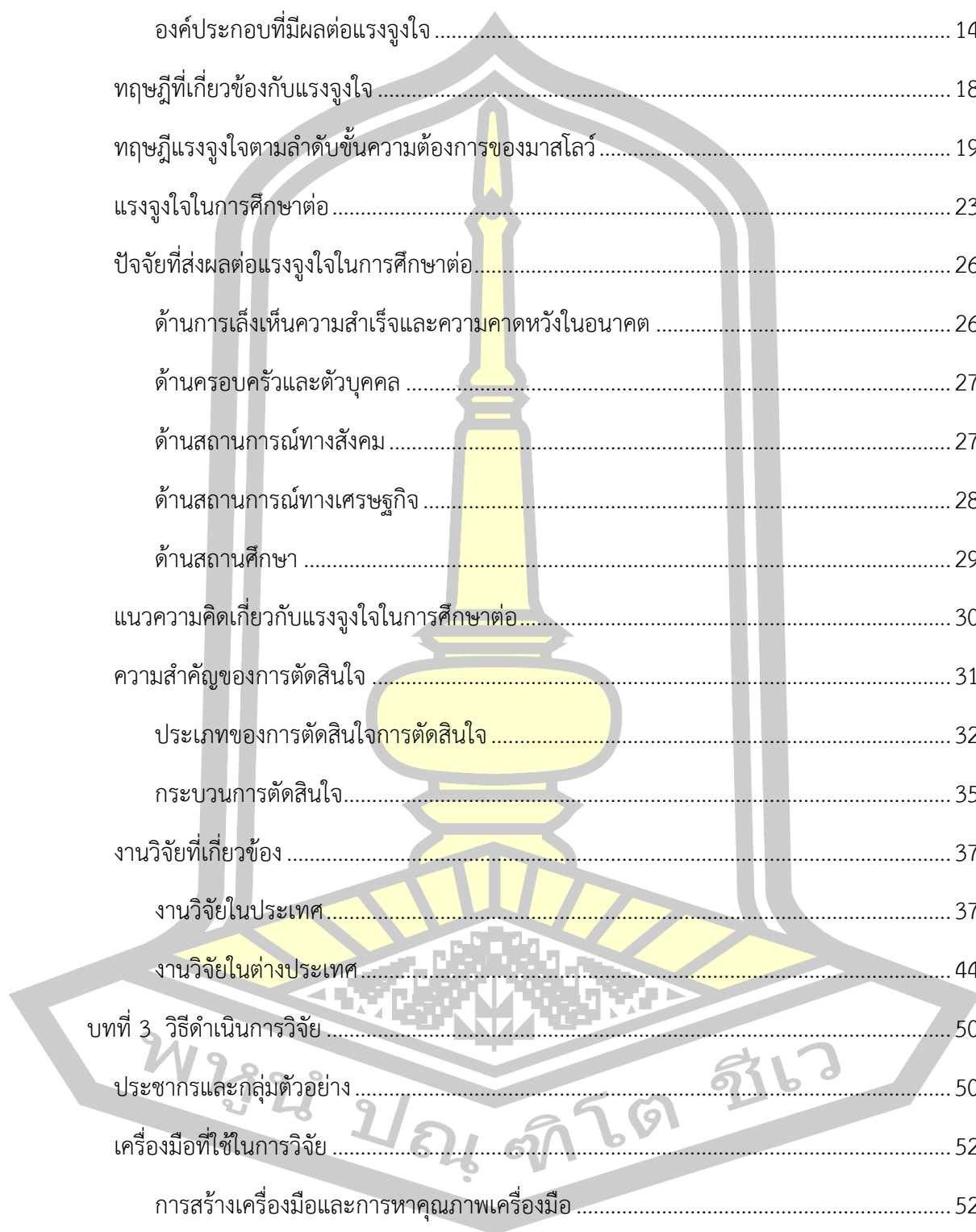
จิรวัดณ์ ศรีนุแสน

พหุ ปรณ ทิโต ชีเว

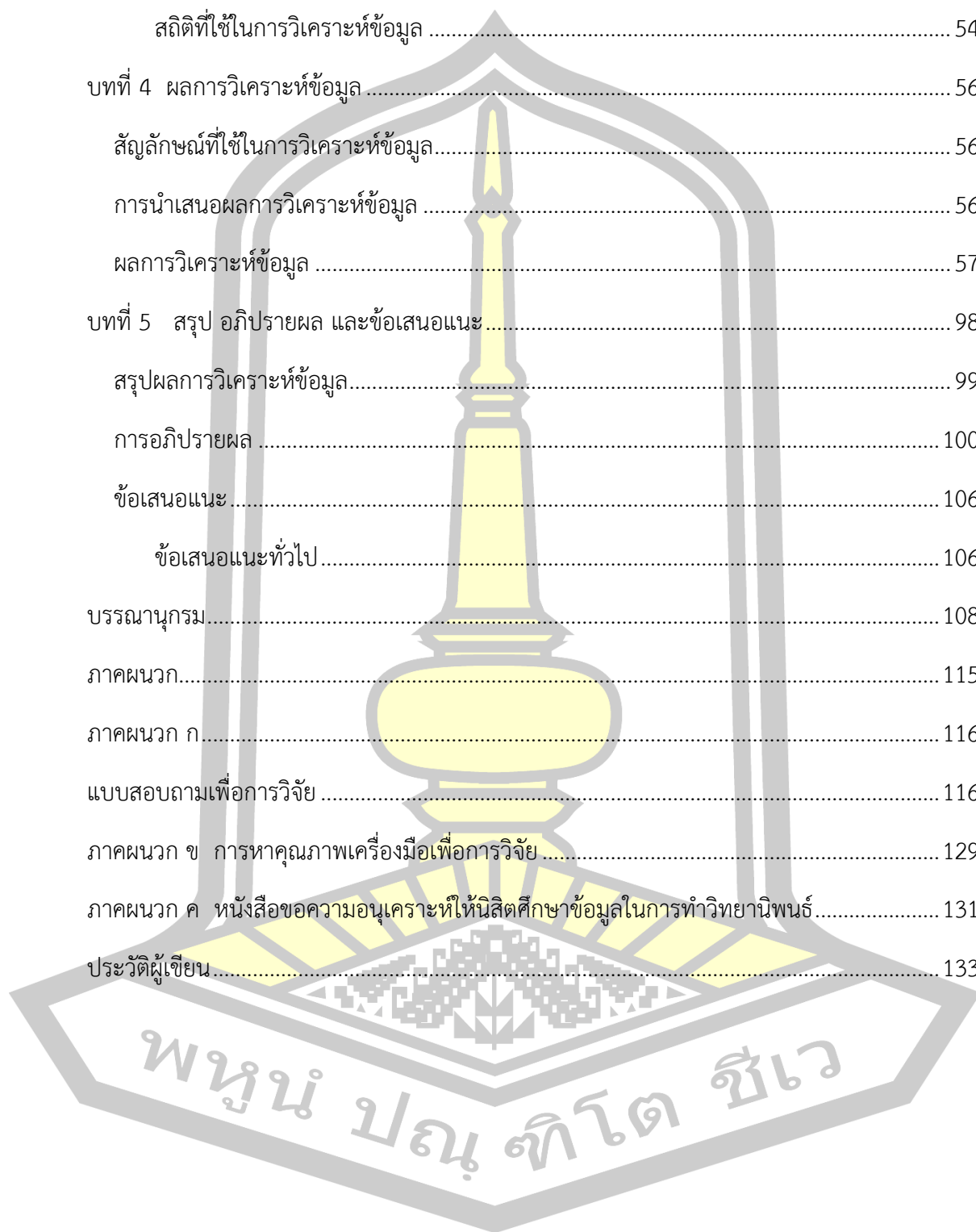
สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ฉ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญ.....	ฌ
สารบัญตาราง.....	ฉ
บทที่ 1 ภูมิหลัง.....	1
บทนำ.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	4
ความสำคัญของการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
บทที่ 2 เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
ความคิดเห็น.....	8
ความหมายของความคิดเห็น.....	8
องค์ประกอบของความคิดเห็น.....	9
คุณสมบัติของความคิดเห็น.....	10
การเกิดความคิดเห็น.....	10
ลักษณะของความคิดเห็น.....	11
การเปลี่ยนความคิดเห็น.....	12
การวัดความคิดเห็น.....	13
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ.....	13

ความหมายของแรงจูงใจ.....	13
องค์ประกอบที่มีผลต่อแรงจูงใจ	14
ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจ	18
ทฤษฎีแรงจูงใจตามลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์	19
แรงจูงใจในการศึกษาต่อ	23
ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อ.....	26
ด้านการเล็งเห็นความสำเร็จและความคาดหวังในอนาคต	26
ด้านครอบครัวและตัวบุคคล	27
ด้านสถานการณ์ทางสังคม	27
ด้านสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ	28
ด้านสถานศึกษา	29
แนวความคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ.....	30
ความสำคัญของการตัดสินใจ	31
ประเภทของการตัดสินใจการตัดสินใจ	32
กระบวนการตัดสินใจ.....	35
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	37
งานวิจัยในประเทศ.....	37
งานวิจัยต่างประเทศ.....	44
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	50
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	50
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	52
การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือ	52
การเก็บรวบรวมข้อมูล	53
การจัดกระทำข้อมูล.....	53

การวิเคราะห์ข้อมูล.....	53
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	54
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	56
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	56
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	56
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	57
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	98
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	99
การอภิปรายผล	100
ข้อเสนอแนะ	106
ข้อเสนอแนะทั่วไป.....	106
บรรณานุกรม.....	108
ภาคผนวก.....	115
ภาคผนวก ก.....	116
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย	116
ภาคผนวก ข การหาคุณภาพเครื่องมือเพื่อการวิจัย	129
ภาคผนวก ค หนังสือขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์.....	131
ประวัติผู้เขียน.....	133

สารบัญตาราง

	หน้า
ตาราง 1 แสดงจำนวนประชากรสาขาวิชาดนตรี ระดับชั้นปริญญาตรี วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด....	51
ตาราง 2 แสดงกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามสาขาวิชาโดยใช้สัดส่วนด้วยวิธีการหาค่าร้อยละ	51
ตาราง 3 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ.....	57
ตาราง 4 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสาขาที่ศึกษาอยู่	57
ตาราง 5 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามจำนวนนักศึกษาแต่ละชั้นปี	58
ตาราง 6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อ จำแนกตามเพศ	59
ตาราง 7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนความคิดเห็นในการเลือกศึกษาศึกษาดนตรี ระดับอุดมศึกษา จำแนกตามสาขาวิชา	60
ตาราง 8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนความคิดเห็นในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาจำแนกตามชั้นปี.....	62
ตาราง 9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาสาขาวิชาดนตรีจำแนกตามตัวแปรเพศ.....	64
ตาราง 10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนน ความคิดเห็นที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาจำแนกตามตัวแปรสาขาวิชา	71
ตาราง 11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาสาขาวิชาดนตรีจำแนกตามชั้นปี.....	82
ตาราง 12 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาสาขาวิชาดนตรีเป็นรายข้อ	94

บทที่ 1

ภูมิหลัง

บทนำ

การศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ มีความรู้ มีคุณธรรมและจริยธรรม สามารถปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นได้ และดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ดังนั้นประเทศไทยที่ประกอบด้วยกำลังคนที่มีการศึกษาสูง ประชาชนย่อมมีสติปัญญาและความคิดสร้างสรรค์มากเป็นเงาตามตัว (รุ่ง แก้วแดง, 2543) ในการพัฒนาการศึกษาของประเทศจะประสบความสำเร็จได้ จำเป็นต้องมีการวางแผนและดำเนินการเชิงรุกที่ตีร่วมด้วย นั้นหมายความว่า การให้ความสำคัญกับการคาดการณ์แนวโน้มอนาคตทางการศึกษาเพื่อนำมาใช้ประกอบการจัดการเรียนการสอนให้ได้สอดคล้องตามสภาพการเปลี่ยนแปลง หลีกเลี่ยงอุปสรรคปัญหา และใช้ประโยชน์สูงสุดจากแนวโน้มอนาคตที่จะมาถึง ปัจจุบันแนวโน้มทางการศึกษาได้ถูกพัฒนาขึ้นมา ซึ่งเป็นกระแสทำให้ผู้ปกครอง นักเรียน นักศึกษา เกิดความกระตือรือร้น พยายามหาทางศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น เพื่อพัฒนาตนเองให้มีความรู้ ความสามารถ ทักษะ นำไปสู่การแข่งขันในช่วงชีวิตวัยทำงาน การเลือกงานอาชีพ ตำแหน่งที่มีความเหมาะสม รายได้ที่เพิ่มขึ้น ตลอดจนเป็นที่ยอมรับจากเพื่อนฝูง ชุมชนและสังคม (ฉัตรชัย อินทสังข์ และคณะ, 2552)

การศึกษาดนตรีเป็นรากฐานสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรบุคคลของประเทศชาติตั้งแต่นั้นดนตรีจึงเป็นส่วนหนึ่งแห่งมรดกสังคมที่เป็นสื่อกลางในการแสดงออกของความรู้สึกนึกคิดและอารมณ์ของมนุษย์อันนำไปสู่การพัฒนาการทางด้านร่างกายจิตใจ สติปัญญาและสังคม โกสุมสายใจและคณะ (2544 : 73) กล่าวว่าไว้ว่าการสัมผัสและรับรู้ทั้งมิติด้านกว้างและด้านลึกของดนตรีย่อมส่งผลต่อพัฒนาการของมนุษย์ให้ดำเนินไปสู่ความงามและความสุขสมบูรณ์ อันเป็นสุดยอดในการดำรงชีวิตของมนุษย์ สอดคล้องกับ (ณรุทธิ์ สุทธิจิตต์, 2538) ที่พบว่าทำให้การศึกษาด้านดนตรีนั้นเป็นองค์ประกอบ สำคัญด้านหนึ่งในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์พัฒนาประเทศชาติและพัฒนาสังคมโลก เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่าดนตรีจะช่วยเติมเต็มศักยภาพและจินตนาการให้แก่มนุษย์ด้วยเหตุดังกล่าวดนตรีจึงมีคุณค่าและมีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์สอดคล้อง (เมทินี เตชะวิทยากุล, 2545) ที่กล่าวว่าดนตรีช่วยให้เด็กพัฒนาการทรงตัวเมื่อเด็กมีการเคลื่อนไหวขณะในการเล่นดนตรีจากการศึกษาพบว่าตัวอักษรและเครื่องหมายรวมถึงสัญลักษณ์ต่าง ๆ ทางดนตรีมีส่วนช่วยให้

เด็กที่ได้รับการศึกษาเรียนรู้ทางดนตรีจะมีพัฒนาการทางสติปัญญา มีความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการมากกว่าเด็กที่ขาดการเรียนรู้

ดนตรีเป็นศิลปะแขนงหนึ่งซึ่งช่วยให้ชีวิตมีความสุขสนุกสนานช่วยผ่อนคลายความกดดันและลดความตึงเครียดทางอารมณ์ดนตรีจึงมีส่วนช่วยในการบำบัดรักษาผู้เจ็บป่วยให้หายจากโรคร้ายไข้เจ็บมีผู้เจ็บป่วยจำนวนมากจากทั่วทุกภูมิภาคของโลกหายจากโรคร้ายไข้เจ็บโดยวิธีดนตรีบำบัดเนื้อร้องทำนองความถี่และจังหวะของดนตรีจะกระตุ้นให้สมองหลั่งสารเอ็นโดฟิน (Endorphin) ซึ่งจะทำให้ผู้ป่วยมีความสุขและหายจากอาการเจ็บป่วยได้ในที่สุดอย่างไรก็ตามถึงแม้ว่าดนตรีจะถูกจัดไว้เป็นศิลปะแต่โดยเนื้อแท้ที่นั่นสาระดนตรีมีความแตกต่างจากศิลปะอย่างเห็นได้ชัดจากการศึกษาของ (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2538) พบว่าศิลปะเป็นการรับรู้ด้วยสายตาเป็นทัศนศิลป์ (Visual art) ส่วนดนตรีเป็นเรื่องราวการรับรู้ทางการฟังและการแสดง (Aural perform art) ดังนั้นการศึกษาวิชาดนตรีจึงมีส่วนในการพัฒนาสมองซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของชอว์ (Shaw, Online, 1999) และปีเตอร์สัน (Peterson, Online, 2000) ที่พบว่า การศึกษาวิชาดนตรีมีส่วนช่วยพัฒนาสมองของผู้เรียนเนื่องจากการทำงานของสมองซีกขวาซึ่งทำหน้าที่ควบคุมการทำงานของระบบประสาทสัมผัสสามารถพัฒนาได้จากศิลปะจังหวะการเคลื่อนไหวดนตรีและจินตนาการตรงกับงานวิจัยของดุซงกี พนมยงค์

ดนตรีสากลเริ่มเข้ามาสู่ประเทศไทยในสมัยรัชกาลที่ 4 (พ.ศ. 2396-2411) โดยพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวที่ต้องการฝึกทหารเป่าแตรเดินแถวตามแบบฉบับของประเทศในยุโรปจึงได้จ้างครูชุดแรกเข้ามาฝึกสอน 3 คนคือ นายร้อยเอกอิมเปและนายร้อยเอกนีอกซ์ชาวอังกฤษและนายทหารลามาชชาวฝรั่งเศสซึ่งต่อมาได้รับการแต่งตั้งให้เป็นหลวงอุปเขตทวยหาญในสมัยรัชกาลที่ 5 (พ.ศ. 2411-2453) พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวได้เสด็จประพาสยุโรปหลายครั้งขณะเดียวกันก็ได้ส่งพระราชโอรสหลายพระองค์ไปศึกษาต่อในต่างประเทศซึ่งต่อมาได้นำเอาแบบแผนและวัฒนธรรมดนตรีของอารยประเทศเข้ามาปรับปรุงดนตรีภายในประเทศให้เจริญรุดหน้ายิ่งขึ้นในสมัยรัชกาลที่ 6 (พ.ศ. 2453-2468) การดนตรีสากลได้รับความนิยมเป็นอย่างมากโดยแพร่กระจายไปสู่สังคมในทุกระดับในสมัยรัชกาลที่ 7 ภายหลังเปลี่ยนแปลงการปกครอง (พ.ศ. 2475) ทัศนคติเก่าๆที่มองดนตรีว่าเป็นเครื่องมือ เต็มกินรำกินเริ่มเปลี่ยนแปลงไปเป็นเหตุให้ผู้ประกอบการเล็งเห็นถึงความสำคัญในการเปิดกิจการโรงเรียนดนตรีอย่างเป็นทางการเป็นกิจจะลักษณะในปี พ.ศ. 2477 พระเจนดุริยางค์จึงได้เปิดโรงเรียนสอนดนตรีแห่งแรกขึ้นในประเทศไทย โดยตั้งชื่อโรงเรียนว่า “วิทยาลัยดนตรีสถาน” แต่เปิดทำการได้ไม่นานก็ต้องปิดตัวลงในที่สุด (พงศ์พันธุ์ ศิริสวัสดิ์, 2556)

ในอดีตที่ผ่านมาวัฒนธรรมการดนตรีตลอดจนการเรียนการสอนมีไว้สำหรับบุคคลระดับเจ้านายชั้นสูงหรือบุตรหลานของขุนนางชั้นผู้ใหญ่ในราชสำนักเท่านั้น ต่อมาภายหลังโครงสร้างทางสังคมและสภาพทางเศรษฐกิจเปลี่ยนแปลงไปประชาชนทั่วไปเริ่มให้ความสนใจที่จะศึกษาเล่าเรียน

ดนตรีจึงทำให้การดนตรีเป็นที่นิยมชมชอบมากขึ้นส่งผลให้ภาคเอกชนเริ่มเข้ามามีบทบาทในการจัดการเรียนการสอนให้แก่บุคคลทั่วไปโดยไม่จำกัดเพศวัยหรือระดับการศึกษา

อย่างไรก็ตามการเรียนการสอนวิชาดนตรีที่มีอยู่ในหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ นั้นมีหลักสูตรบรรจุอยู่ในทุกระดับชั้น คือ ชั้นประถมศึกษามัธยมศึกษาและอุดมศึกษา แต่เนื่องจากวิชาดนตรีดังกล่าวเป็นการเรียนการสอนที่เน้นทางทฤษฎีเบื้องต้น อีกทั้งไม่ได้แยกแยะเครื่องมือให้ตรงกับความต้องการ และความถนัดของผู้เรียนอย่างแท้จริง เพราะความจำกัดในเรื่องงบประมาณ ด้านอุปกรณ์เครื่องดนตรีที่มีราคาแพง เช่น เปียโนอิเล็กทรอนิกส์ตลอดจนสถานที่และบุคลากรด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้โรงเรียนดนตรีเอกชนได้เข้ามามีบทบาทในการจัดการเรียนการสอน เนื่องจากมีศักยภาพในการตอบสนองความต้องการของผู้เรียนได้สมบูรณ์กว่า ซึ่งเป็นโอกาสที่ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนเครื่องดนตรีที่ตนเองชอบได้

การพัฒนาการศึกษาทางด้านดนตรีเป็นวิชาเอก รัฐบาลมีความตระหนักและเห็นคุณค่าของดนตรีในการพัฒนาและกล่อมเกลาจิตใจเยาวชนให้มีบุคลิกภาพที่ดี ก่อให้เกิดความรักความสามัคคีในหมู่คณะ โดยปัจจุบันการศึกษาวិชาการดนตรีเพื่อนำมาประกอบอาชีพนั้น สถาบันการศึกษาต่าง ๆ ทั้งของรัฐและเอกชนได้ดำเนินการเปิดหลักสูตรทางด้านดนตรีเป็นจำนวนมากถึง 58 แห่งทั่วประเทศ (ณรงค์ชัย ปิฎกัรชต์, 2552) ทั้งในระดับปริญญาตรี โท และเอก โดยในแต่ละแห่งที่เปิดดำเนินการสอน ยังคงพัฒนาหลักสูตรให้มีหลายแขนง/โปรแกรม เพื่อให้สอดคล้องกับเทคโนโลยีในยุคปัจจุบัน มหาวิทยาลัยที่เปิดสอนสาขาวิชาดนตรีในประเทศไทยมีจำนวน 72 สาขา ได้แก่ มหาวิทยาลัยศิลปากร คณะดุริยางคศาสตร์วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดลภาควิชาศิลปะดนตรีและนาฏศิลป์ศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยคณะครุศาสตร์ภาควิชาดุริยางคศิลป์และคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ภาควิชาดนตรี มหาวิทยาลัยรังสิตวิทยาลัยดนตรี มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ คณะดนตรี School of Music มหาวิทยาลัยบูรพาคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลคณะศิลปกรรมศาสตร์ภาควิชานาฏดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยศรี นครินทรวิโรฒประสานมิตรคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยพายัพวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยขอนแก่นคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคามวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยรามคำแหงคณะศิลปกรรมศาสตร์คณะมนุษยศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม วิชาดนตรีสากลมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา คณะศิลปนาฏดุริยางคศาสตร์สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ (Faculty of Music and drama) จำนวนหลักสูตรและสาขาที่วิชาที่เปิดสอนในระดับอุดมศึกษาสาขาวิชาการแสดงดนตรีสาขาวิชาดนตรีแจ๊สสาขาวิชาดนตรีแจ๊ส พิธีกรรมดนตรีคลาสสิก วิชาเอกดนตรีไทยและดนตรีตะวันออก วิชาเอกละครเพลง วิชาเอกดนตรีแจ๊ส วิชาเอกดนตรีศึกษา วิชาเอกการสอนดนตรีไทย วิชาเอกการสอนดนตรีสากล สาขาวิชาดนตรีไทย สาขาวิชาดนตรีตะวันตก สาขาวิชาธุรกิจดนตรี (Music

Business) สาขาวิชาการแสดงดนตรี (Music Performance) สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ ดนตรี ศิลปะการแสดง สาขาวิชาดนตรีสากล สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์สากลสาขาดนตรีศึกษา-ดนตรีไทย สาขาดนตรีศึกษา-ดนตรีสากล ดนตรีแจ๊ส อนุรักษ์ดนตรี การแสดงดนตรี ดนตรีศาสนา การประพันธ์ เพลง ดนตรีศึกษา ดนตรีเชิงพาณิชย์ สาขาดนตรีไทย สาขาดนตรีและการแสดงพื้นเมือง แขนงวิชา ดนตรีตะวันตก (Western Music) แขนงวิชาดนตรีไทย (Thai Uarncal Music) แขนงวิชาดนตรี พื้นบ้าน (Folk Music) ดนตรีไทย ดนตรีไทยลูกทุ่ง ดนตรี วิชาดนตรีสากล สาขาวิชาคีตศิลป์ไทย สาขาวิชาศิลปะดนตรีและการแสดงพื้นบ้าน แขนงวิชาศิลปะดนตรีพื้นบ้านอีสาน ห้องเรียนเครือข่าย วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ดและวิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ (16 คณะดนตรี 16 มหาวิทยาลัยดนตรี, 2560)

วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เปิดสอนดนตรีในระดับอุดมศึกษา 2 คณะ ได้แก่คณะศิลปศึกษา หลักสูตร 5 ปี และคณะศิลปนาฏดุริยางค์ หลักสูตร 4 ปี โดยคณะ ศิลปศึกษาเปิดสอน 2 สาขาวิชา คือ สาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์ไทยศึกษา และสาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์ สากลศึกษา ส่วนคณะศิลปนาฏดุริยางค์ เปิดสอนในสาขาดนตรีและการแสดงพื้นบ้าน ข้อมูลจำนวน นักศึกษาที่เลือกเข้าศึกษาด้านดนตรีสาขาวิชาต่าง ๆ ของวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิต พัฒนศิลป์ มีจำนวนดังนี้ปีการศึกษา 2554 จำนวน 63 คน ปีการศึกษา 2555 จำนวน 84 คน ปี การศึกษา 2556 จำนวน 110 คน ปีการศึกษา 2557 จำนวน 120 คน ปีการศึกษา 2558 จำนวน 146 คน และปีการศึกษา 2559 จำนวน 159 คน จะเห็นได้จากสถิติผู้เข้าศึกษาต่อสาขาดนตรีใน ระดับอุดมศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ดมีอัตราเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี ขณะที่สถาบัน การศึกษาอื่น ๆ หลายสถาบันที่จัดการศึกษาสาขาวิชาดนตรีเช่นกัน

ดังนั้น ผู้วิจัยได้ตระหนักถึงความสำคัญของนักศึกษาต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาสาขาวิชา ดนตรี ในระดับอุดมศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เพื่อนำผลการวิจัยใน ครั้งนี้ไปพัฒนา และวางแผนพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาดนตรีระดับอุดมศึกษาและการประชา สัมพันธ์ การรับนักศึกษาระดับอุดมศึกษา ให้สอดคล้องกับการตัดสินใจเข้าศึกษา

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อการศึกษาความคิดเห็นที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีใน ระดับอุดมศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ความสำคัญของการวิจัย

เพื่อนำผลการวิจัยในครั้งนี้ไปพัฒนาและวางแผนพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาดนตรีระดับอุดมศึกษาและการประชาสัมพันธ์ การรับนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา ให้สอดคล้องกับการตัดสินใจเข้าศึกษาสาขาดนตรีในระดับอุดมศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความคิดเห็นที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ปีการศึกษา 2560 จำนวน 5 ด้าน ได้แก่

- 1.1 เล็งเห็นความสำคัญและการคาดหวังในอนาคต
- 1.2 ครอบครัวยุคและตัวบุคคล
- 1.3 สถานการณ์ทางสังคม
- 1.4 สถานการณ์ทางเศรษฐกิจ
- 1.5 สถานศึกษา

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร คือ นักศึกษาระดับชั้นปริญญาตรีที่ศึกษาในสาขาวิชาดนตรี ปีการศึกษา 2560 วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม จำนวน 189 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาสาขาวิชาดนตรีคิตศิลป์ไทยศึกษา สาขาวิชาดนตรีคิตศิลป์สากลศึกษา และสาขาวิชาดนตรีและการแสดงพื้นบ้าน วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยใช้ตารางของเครซีและมอร์แกน (R.V.Krejcie&D.W.Morgan (บุญชม ศรีสะอาด, 2520) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 126 คน

นิยามศัพท์เฉพาะ

ความคิดเห็น หมายถึง ความคิดเห็นของนักศึกษาสาขาวิชาดนตรีวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาสาขาดนตรีในระดับอุดมศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษา หมายถึงภาวะหรือสิ่งกระตุ้นใด ๆ ที่มีส่วนผลักดันหรือโน้มน้าวให้นักศึกษาตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาดนตรีในระดับอุดมศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

การเล็งเห็นความสำคัญและการคาดหวังในอนาคต หมายถึง สาเหตุจากการพิจารณาเห็นคุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับจากการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาดนตรีในระดับอุดมศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ซึ่งส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างเกิดหรือไม่เกิดผลในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ

ครอบครัวและตัวบุคคล หมายถึง สาเหตุจากตัวบุคคลที่มีส่วนในการชักจูง เสนอ หรือมีบทบาทในการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาดนตรีในระดับอุดมศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ซึ่งส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างเกิดหรือไม่เกิดผลในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ

สถานการณ์ทางสังคม หมายถึง สาเหตุจากความต้องการเป็นที่ยอมรับจากกลุ่มเพื่อนบุคคลในครอบครัว และบุคคลในสังคม รวมถึงการมีปฏิสัมพันธ์และมีส่วนร่วมในสังคมด้านต่าง ๆ ซึ่งส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างเกิดหรือไม่เกิดผลในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ

สถานการณ์ทางเศรษฐกิจ หมายถึง สาเหตุจากความต้องการเจริญก้าวหน้าในอาชีพโอกาสการมีรายได้ รวมทั้งภาวะทางเศรษฐกิจด้านอื่น ๆ ซึ่งส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างเกิดหรือไม่เกิดผลในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ

สถานศึกษา หมายถึง สาเหตุจากภาพลักษณ์ ระบบการเรียนการสอน คณาจารย์ ความผูกพัน ที่มีผลต่อระดับอุดมศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ซึ่งส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างเกิดหรือไม่เกิดผลในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ

สาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์ไทยศึกษา หมายถึง สาขาวิชาที่เปิดสอนในคณะศิลปศึกษา หลักสูตร 5 ปี วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

สาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์สากลศึกษา หมายถึง สาขาวิชาที่เปิดสอนในคณะศิลปศึกษา หลักสูตร 5 ปี วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

สาขาวิชาดนตรีและการแสดงพื้นบ้าน หมายถึง สาขาวิชาที่เปิดสอนในคณะศิลปนาฏดุริยางค์ หลักสูตร 4 ปี วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

บทที่ 2

เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ความคิดเห็น
 - 1.1 ความหมายของความคิดเห็น
 - 1.2 องค์ประกอบของความคิดเห็น
 - 1.3 คุณสมบัติของความคิดเห็น
 - 1.4 การเกิดความคิดเห็น
 - 1.5 ลักษณะของความคิดเห็น
 - 1.6 การเปลี่ยนความคิดเห็น
 - 1.7 การวัดความคิดเห็น
2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวข้องกับแรงจูงใจ
 - 2.1 ความหมายของแรงจูงใจ
 - 2.2 องค์ประกอบที่มีผลต่อแรงจูงใจ
 - 2.3 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจ
 - 2.3.1 ทฤษฎีการเลือกอาชีพ
 - 2.3.2 ทฤษฎีการจัดช่วงชั้นทางสังคม
 - 2.3.3 ทฤษฎีความต้องการของมนุษย์
 - 2.3.4 ทฤษฎีการตัดสินใจและการกระทำทางสังคม
 - 2.3.5 ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของแมคเคลแลนด์
 - 2.4 แรงจูงใจในการศึกษาต่อ
 - 2.5 ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อ
3. ความสำคัญของการตัดสินใจ
 - 3.1 ประเภทของการตัดสินใจ
 - 3.1.1 การตัดสินใจที่กำหนดไว้ล่วงหน้า
 - 3.1.2 การตัดสินใจที่ไม่กำหนดไว้ล่วงหน้า
 - 3.2 กระบวนการตัดสินใจ

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.1 งานวิจัยในประเทศ

4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

ความคิดเห็น

ความหมายของความคิดเห็น

ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกของแต่ละคนในอันที่จะพิจารณาถึงข้อเท็จจริงอย่างใดอย่างหนึ่ง ได้มีนักวิชาการหลายท่านที่ได้ให้ความหมาย และคำนิยามของความคิดเห็นไว้ดังนี้

งามตา วนินทานนท์ (2535) กล่าวว่า ความคิดเห็นคือ ลักษณะทางจิตประเภทหนึ่งของเรา มีองค์ประกอบ 3 ประการ คือ องค์ประกอบด้านความรู้คิดเชิงประเมินค่าเกี่ยวกับสิ่งหนึ่งสิ่งใดในทำนองประโยชน์หรือโทษ องค์ประกอบด้านความรู้สึกโน้มน้าวใจไปทางชอบหรือไม่ชอบต่อสิ่งใด องค์ประกอบด้านอารมณ์ เมื่อเกิดอารมณ์ชอบหรือไม่ชอบต่อสิ่งใดบุคคลก็มีความพร้อมที่จะตอบสนองต่อสิ่งนั้นในทางขัดขวางหรือสนับสนุน ทิศนคติของบุคคลต่อสิ่งหนึ่งๆจะมีความสอดคล้องกันทั้งสามองค์ประกอบจากการให้ความหมายของนักวิชาการหลายๆ ท่าน สามารถสรุปได้ว่าความคิดเห็นหมายถึง ความรู้สึกที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ ของบุคคล หรือสถานการณ์เป็น อย่าง ๆ ไป อันมีอิทธิพลต่อการแสดงออกของบุคคลที่มีต่อสิ่งนั้น ๆ บุคคลหรือเหตุการณ์

บุญมี เลากุลสานต (2531) ให้ความหมายว่า ความคิดเห็นเป็นท่าทีความรู้สึกที่มีต่อบุคคลหรือต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อันเป็นผลที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้หรือประสบการณ์ซึ่งมีทั้งในลักษณะส่งเสริม คิดเห็น สนใจ พอใจ นิยมชมชอบ สนับสนุนและปฏิบัติตามด้วยความเต็มใจ และในลักษณะต่อต้าน คือ ขัดแย้ง เบื่อหน่าย ไม่สนใจ ไม่รวมมือ หรือไม่ปฏิบัติตาม

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526) กล่าวว่า ความคิดเห็นถือได้ว่าเป็นการแสดงออกด้านเจตคติอย่างหนึ่ง แต่หากลงความเห็นว่านั้น มักมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบและเป็นส่วนที่จะมีปฏิกริยาเฉพาะอย่างต่อสถานการณ์ภายนอก

พิสมัย วิบูลย์สวัสดิ์ (2528) กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นความรู้สึกทางด้านบวก และแต่ละบุคคลที่มีต่อสิ่งแวดล้อมทางสังคม ทำให้บุคคลพร้อมที่จะโต้ตอบออกมาเป็นพฤติกรรม

เรืองเวทย์ แสงรัตนา (2522) สรุปไว้ว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกทางด้านความรู้สึกต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดด้วยการพูดหรือเขียน โดยอาศัยพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อม ซึ่งการแสดงความคิดเห็นนี้ อาจจะได้การยอมรับหรือการปฏิเสธจากคนอื่น ๆ ก็ได้

สุชา จันทนอม และสุรางค์ จันทนอม (n.d.) กล่าวว่า เป็นการยากที่จะแยกความคิดเห็นและเจตคติออกจากกันได้โดยเด็ดขาด เพราะทั้งความคิดเห็นและเจตคติมีลักษณะคล้ายคลึงกันแต่ลักษณะของความคิดเห็นจะไม่ลึกซึ้งเหมือนเจตคติ

อนันต์ จันทราย (2535) กล่าวว่า ความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออกด้านความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งด้านการพูด การเขียน โดยมีพื้นฐานความรู้เดิมเกี่ยวกับความต้องการ ประสบการณ์ที่บุคคลได้รับ ตลอดจนสภาพแวดล้อมของบุคคลนั้นเป็นหลักในการแสดงความคิดเห็นเพื่อขอรับการสนับสนุนความคิดเห็นเป็นการแสดงออกถึงเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ ความคิดเห็นจะเกี่ยวข้องกับค่านิยมและทัศนคติ โดยต่างก็เป็นเรื่องราวทางจิตชุดหนึ่งๆ ที่เริ่มจากค่านิยม อันเป็นเรื่องราวทางจิตอย่างกว้าง ๆ และทัศนคติเป็นเรื่องราวทางจิตที่แคบลงไปจนกระทั่งถึงความคิดเห็น ซึ่งเป็นเรื่องราวทางจิตที่แคบที่สุด คือเป็นการแสดงออกถึงเรื่องหนึ่งเรื่องใดโดยเฉพาะเท่านั้น

Good (1973) ได้ให้ความหมายของความคิดเห็นไว้หมายถึง ความเชื่อ การตัดสินใจ ความคิด ความรู้สึกประทับใจที่ไม่ได้มาจากการพิสูจน์ หรือการชั่งน้ำหนักกว่าเป็นการถูกต้องหรือไม่

Kolesnik (1970) กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นการแปลความหมายหรือการลงความเห็นที่เกิดขึ้นจากข้อเท็จจริง ซึ่งแต่ละบุคคลคิดว่าถูกต้อง แต่คนอื่น ๆ อาจจะไม่เห็นด้วย

สรุปได้ว่า ความคิดเห็นหมายถึง ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกทางด้านความรู้สึกต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดด้วยการพูดหรือเขียน เป็นสิ่งที่ยากต่อการยอมรับของบุคคล เป็นท่าทีความรู้สึกที่มีต่อบุคคลหรือต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อันเป็นผลที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้หรือประสบการณ์

องค์ประกอบของความคิดเห็น

จากการศึกษาเรื่ององค์ประกอบของความคิดเห็น เทรนดิส (Triandis, 1971) ได้อธิบายว่า องค์ประกอบของความคิดเห็นมี 3 ส่วน ได้แก่

1 องค์ประกอบด้านความรู้ (Cognitive Component) ได้แก่ ความรู้และความคิดที่บุคคลมีต่อสิ่งเร้าซึ่งอาจเป็นบุคคล กลุ่มหรือสภาวะการณ์ใด ๆ ความรู้และความคิดดังกล่าวจะเป็นส่วนกำหนดลักษณะและทิศทางของความคิดเห็นของบุคคลกล่าวคือ ถ้าบุคคลมีความรู้และการติดต่อกับสิ่งเร้าได้ครบถ้วนแล้ว บุคคลจะมีความเห็นต่อสิ่งเร้าในทางบวกหรือลบชัดเจนขึ้น

2 องค์ประกอบด้านความรู้สึก (Affective Component) ได้แก่ อารมณ์หรือความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้าอารมณ์หรือความรู้สึกดังกล่าวจะเป็นส่วนกำหนดลักษณะและทิศทางของความคิดเห็นของบุคคล กล่าวคือ ถ้าบุคคลมีอารมณ์หรือความรู้สึกที่ดีต่อสิ่งใด บุคคลก็จะมีความคิดเห็นในทางบวกต่อสิ่งนั้น แต่ถ้าบุคคลมีอารมณ์หรือความรู้สึกไม่ดีต่อสิ่งใด บุคคลจะมีความเห็นในทางลบ

3 องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Behavior Component) คือ พฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออกต่อสิ่งเร้าอย่างใดอย่างหนึ่ง พฤติกรรมดังกล่าวจะเป็นสิ่งบอกลักษณะและทิศทางของ

ความคิดเห็นของคุณ กล่าวคือ ภาพพฤติกรรมของคุณที่จะแสดงออกต่อสิ่งเร้านั้นชัดเจนแน่นอน
 ความคิดเห็นก็ยังมีลักษณะเป็นบวกหรือลบชัดเจนแน่นอน

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของความคิดเห็นแบ่งออกเป็น 3 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบ
 ด้านความรู้ องค์ประกอบด้านความรู้สึก และ องค์ประกอบด้านพฤติกรรม องค์ประกอบด้านความรู้
 นั้น ได้แก่ ความรู้และความคิดที่คุณมีต่อสิ่งเร้าซึ่งอาจเป็นบุคคล กลุ่มหรือสถานการณ์ใด ๆ
 องค์ประกอบด้านความรู้สึก ได้แก่ อารมณ์หรือความรู้สึกของคุณที่มีต่อสิ่งเร้าอารมณ์หรือความรู้สึก
 และ องค์ประกอบด้านพฤติกรรม ได้แก่ พฤติกรรมของคุณ ที่แสดงออกต่อสิ่งเร้าอย่างใดอย่างหนึ่ง
 คุณสมบัติของความคิดเห็น

พจนานุกรม (2522) ได้กล่าวถึงคุณสมบัติของความคิดเห็นไว้ 3 ประการดังนี้

- 1 มีความคงที่ (Consistency) คือ ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้โดยง่าย
- 2 มีทิศทาง (Direction) ที่แน่นอนต่อสิ่งแวดล้อม โดยมีการประเมินค่าการรับรู้
 ความรู้สึก และความพร้อมที่จะกระทำไปในด้านที่เป็นบวกหรือเป็นลบดีหรือเลว มีความรู้สึกชอบ
 หรือไม่ชอบต่อสิ่งนั้น พร้อมที่จะสนับสนุน หรือคัดค้านสิ่งนั้น
- 3 มีความเข้มข้น (Magnitude) คือ เป็นไปในทางบวกหรือลบ มากหรือน้อยตาม
 ค่านิยม และความสำคัญของสิ่งนั้น ๆ ความคิดเห็นของคุณนั้นสามารถเปลี่ยนแปลงได้ โดยมีการ
 เปลี่ยนแปลงในองค์ประกอบทั้ง 3 ที่กล่าวมา การเปลี่ยนแปลงจะเกิดได้มากน้อยขึ้นอยู่กับข้อมูลต่าง
 ๆ ที่บุคคลรับทราบประสบการณ์ที่ได้รับค่านิยมและอิทธิพลของสิ่งแวดล้อม การเปลี่ยนแปลงนี้เกิดขึ้น
 ได้ตลอดเวลาและตลอดชีวิตของคุณ

สรุปได้ว่า คุณสมบัติของความคิดเห็น มีอยู่ 3 ประการ ได้แก่ มีความคงที่ มีทิศทาง และ
 มีความเข้มข้น มีความคงที่คือ ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้โดยง่าย มีทิศทางคือ แน่ใจต่อสิ่งแวดล้อม
 โดยมีการประเมินค่าการรับรู้ความรู้สึก และความพร้อมที่จะกระทำไปในด้านที่เป็นบวกหรือเป็นลบ
 และ ความเข้มข้น คือ ต้องมีความรู้เกี่ยวกับข้อมูล นั้น ๆ อย่างแน่ชัด

การเกิดความคิดเห็น

ในการศึกษาการเกิดความคิดเห็นพบว่า เกิดจากประสบการณ์ และการเรียนรู้ทางสังคม
 (Social Learning) มีผู้ได้กล่าวถึงการเกิดความคิดเห็นไว้หลากหลาย ได้แก่ความคิดเห็นเกิดขึ้นจาก
 การเรียนรู้และประสบการณ์ของคุณตลอดชีวิต (ศักดิ์ สุนทรเสถียร, 2531) ได้เสนอความคิดเห็นว่า
 ความคิดเห็นต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งของคนเกิดขึ้นได้ตามเงื่อนไข 3 ประการคือ

- 1 กระบวนการเรียนรู้ที่ได้จากการเพิ่มพูน และบูรณาการของการตอบสนอง
 แนวความคิดต่าง ๆ เช่น ความคิดเห็นจากครอบครัว โรงเรียน ครู การเรียนการสอนอื่น ๆ

2 ประสบการณ์ส่วนตัวขึ้นอยู่กับความแตกต่างระหว่างบุคคล ซึ่งมีประสบการณ์ที่แตกต่างกัน นอกจากประสบการณ์ของคนจะสะสมขึ้นเรื่อย ๆ แล้วยังทำให้มีรูปแบบเป็นของตัวเอง ดังนั้น ความคิดเห็นบางอย่างจึงเป็นเรื่องเฉพาะของแต่ละบุคคลแล้วแต่พัฒนาการ และความเจริญเติบโตของคนๆนั้น

3 การเลียนแบบ การถ่ายทอดความคิดเห็นของคนบางคนได้มาจากการเลียนแบบความคิดเห็นของคนอื่นที่ตนพอใจ เช่น พ่อ แม่ ครู พี่น้อง และคนอื่น ๆ อิทธิพลของกลุ่มสังคม คนยอมมีความคิดเห็นคล้ายตามกลุ่มสังคมที่ตนอาศัยอยู่ตามสภาพแวดล้อม เช่น ความคิดเห็นต่อศาสนาสถาบันต่าง ๆ

สรุปได้ว่า การเกิดความคิดเห็นเกิดขึ้นจาก 3 ประการ คือ กระบวนการเรียนรู้ที่ได้รับเพิ่มพูน เช่น ความคิดเห็นจากครอบครัว โรงเรียน ครู ประสบการณ์ส่วนตัวที่อยู่กับความแตกต่างระหว่างบุคคล การเลียนแบบ การถ่ายทอดความคิดเห็นจาก พ่อ แม่ พี่น้อง และ อื่นๆ

ลักษณะของความคิดเห็น

จิตยา สุวรรณชฎ (2520) กล่าวถึงลักษณะสำคัญของความคิดเห็น 4 ประการ คือ

1. เป็นภาวะก่อนที่พฤติกรรมตอบสนอง (Predisposition to respond) ต่อเหตุการณ์หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยเฉพาะหรือ จะเรียกว่า เป็นภาวะที่พร้อมจะมีพฤติกรรมจริง
2. จะมีความคงตัวอยู่ในช่วงระยะเวลาหนึ่ง (Prestand Overtime) คือ ความมั่นคงถาวรพอสมควร เปลี่ยนแปลงได้ยาก แต่ไม่ได้หมายความว่าจะไม่มีการเปลี่ยนแปลง
3. เป็นตัวแปรที่นำไปสู่ความสอดคล้องระหว่างพฤติกรรมความรู้สึกนึกคิดไม่ว่าจะเป็นรูปของความแสดงออกโดยวาจาหรือการแสดงความรู้สึก ตลอดจนการที่ต้องเผชิญหรือหลีกเลี่ยงต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง
4. มีคุณสมบัติของแรงจูงใจในอันที่จะทำให้บุคคลประเมินค่าและเลือกสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งหมายความต่อไปถึงการกำหนดทิศทางของพฤติกรรมจริงได้ ดังนั้น ความคิดเห็นจึงเป็นสิ่งกำหนดพฤติกรรมของบุคคลหรือตอบสนองในทางที่ชอบหรือไม่ชอบต่อบุคคล วัตถุ หรือสถานการณ์ ตลอดจนความคิดเห็นต่าง ๆ ที่คนคิดเป็นสิ่งที่เกิดจากประสบการณ์และการเรียนรู้ จึงสามารถเปลี่ยนแปลงได้ นอกจากนี้ ยังเป็นสิ่งที่เป็นามธรรมไม่สามารถวัดได้โดยตรง แต่สามารถทำนายหรืออธิบายความคิดเห็นได้ โดยการสร้างเครื่องมือวัดพฤติกรรมหรือการตอบสนองของบุคคลนั้น

สรุปได้ว่า ลักษณะของความคิดเห็นแบ่งออกเป็น 4 ประการ ได้แก่ เป็นภาวะก่อนที่พฤติกรรมตอบสนอง (Predisposition to respond) ต่อเหตุการณ์ หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยเฉพาะ จะมีความคงตัวอยู่ในช่วงระยะเวลาหนึ่ง (Prestand Overtime) คือ ความมั่นคงถาวรพอสมควร เปลี่ยนแปลงได้ยาก มีคุณสมบัติของแรงจูงใจในอันที่จะทำให้บุคคลประเมินค่าและเลือกสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

การเปลี่ยนความคิดเห็น

ความคิดเห็นเป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้ ทศนคติจึงสามารถก่อตั้งและเปลี่ยนแปลงได้
เอ็ดมุนด์ ฮายเซมา (2538) ได้วิเคราะห์กระบวนการเปลี่ยนความคิดเห็นเป็น 5 ขั้นตอน

ตามลำดับ คือ

1. การเอาใจใส่ (Attention) การที่จะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงความคิดเห็นของบุคคลนั้น ในขั้นตอนนี้จะต้องให้ความสนใจ และเอาใจใส่รับรู้ข้อความในใจชักจูงจากผู้ชักจูงขาดการเอาใจใส่รับรู้สิ่งที่ชักจูง การชักจูงจะถูกชะงักงันเสียตั้งแต่เริ่มต้น
2. ความเข้าใจ (Comprehension) ความเข้าใจจะเกิดขึ้นได้เมื่อบุคคลเอาใจใส่รับฟังสารสื่อ นอกจากนั้น มีองค์ประกอบอื่น ๆ ที่จะเขามามีผลต่อการเข้าใจสารสื่อที่ชักจูงที่สำคัญ เช่น องค์ประกอบเกี่ยวกับการสื่อสารที่ควรไขข้อความที่ขัดจูงที่ทำให้ผู้รับเกิดความเข้าใจง่ายมีความ
3. การยอมรับ (Yielding) มี 3 แบบคือ
 - 3.1 การยอมตาม (Compliance) เป็นการยอมรับการชักจูงเพื่อหวังรางวัล และหลีกเลี่ยงการลงโทษ
 - 3.2 การเลียนแบบเทียบเคียง (Identification) เป็นการยอมรับการชักจูง เพราะหวังที่จะทำให้ตนคล้ายคลึงกับผู้ชักจูง
 - 3.3 การยอมรับเขาไว้ภายในตน (Internalization) เป็นการยอมรับเพื่อผลประโยชน์ ที่จะได้รับและทำให้ผู้เข้าใจโลกดีขึ้น
4. ความจำ (Retention) เมื่อเกิดการยอมรับแล้ว การเปลี่ยนทัศนคติจะอยู่คงนานสักเท่าไรขึ้นอยู่กับความจำเป็นในเรื่องราวเกี่ยวกับทัศนคตินั้น ๆ
5. การกระทำ (Action) เป็นกระบวนการขั้นสุดท้ายของการเปลี่ยนความคิดเห็น คือ การแสดงพฤติกรรม เพื่อแสดงถึงการมีความคิดเห็นนั้น ๆ การเกิดและการเปลี่ยนแปลงความคิดเห็นเป็นผลมาจากการเรียนรู้ ประสบการณ์ ซึ่งทำให้เกิดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาหรือข้อเท็จจริงอันเป็นองค์ประกอบหนึ่งของความคิดเห็นการเรียนการสอนในโรงเรียน หรือผ่านทางสื่อต่าง ๆ เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมก็มีผลให้เกิดความรู้ความเข้าใจและสามารถเปลี่ยนแปลงความคิดเห็นไปในทางที่ดีได้

สรุปได้ว่า การเปลี่ยนแปลงความคิดเห็นแบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การเอาใจใส่ (Attention) 2) ความเข้าใจ (Comprehension) 3) การยอมรับ (Yielding) แบ่งออก 3 แบบคือ การยอมตาม (Compliance) การเลียนแบบเทียบเคียง (Identification) และการยอมรับเขาไว้ภายในตน 4) ความจำ (Retention) และ 5) การกระทำ (Action)

การวัดความคิดเห็น

การวัดความคิดเห็นทำได้ไม่ยากนัก เพราะสังเกตไม่ได้โดยตรงหากแต่เราสามารถพยากรณ์เอาจากการแสดงออกโดยการพูด หรือจากพฤติกรรมภายนอก ไซแบบทดสอบวัดความคิดเห็นโดยตรง ซึ่งมักเรียกกันว่ามาตราส่วนวัดความคิดเห็นที่นิยมใช้กันแพร่หลายได้แก่ แบบทดสอบวัดความคิดเห็นตามแบบของลิคเกิต ซึ่งมีความเห็นระดับต่าง ๆ ให้เลือก 5 อันดับเริ่มตั้งแต่เห็นด้วยมากที่สุด ไม่เห็นด้วยเลย ๆ หรือไม่แน่ ใจ ไม่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยมากที่สุด ดังนั้นความเห็นแต่ละข้อความจะมีคะแนนเต็ม = 5 ส่วนคะแนนน้อยที่สุดจะได้ = 1 ในกรณีที่ผู้ศึกษาดังเกณฑ์เอาไว่ว่าผู้ที่จะเห็นด้วยกับข้อความแต่ละข้อความแสดงว่า เป็นคนที่มีความคิดเห็นที่ดีต่อสิ่งที่ศึกษานั้นและสมมุติว่า ข้อความที่เกี่ยวกับสิ่งที่ศึกษามีทั้งหมด 30 ข้อความ ดังนี้

ผู้ที่มีความคิดเห็นที่ดีต่อสิ่งที่ศึกษา จะได้คะแนนเท่ากับ $5 \times 30 = 150$

ผู้ที่มีความคิดเห็นที่ดีต่อสิ่งที่ศึกษา จะได้คะแนนเท่ากับ $3 \times 30 = 90$

ผู้ที่มีความคิดเห็นที่ดีต่อสิ่งที่ศึกษา จะได้คะแนนเท่ากับ $1 \times 30 = 30$

ในการประเมินผลจากคะแนน เราถือเกณฑ์ที่คะแนน 30 ซึ่งเป็นกลาง

สรุปได้ว่า การวัดความคิดเห็นเป็นการวัดที่ไม่สามารถวัดได้ง่ายนัก เพราะความคิดเห็นของคนนั้นไม่สามารถใช้โดยการสังเกตก็จะสามารถรู้ได้เลยว่า บุคคลนั้น มีความรู้สึกอย่างไรต่อเรา ต่อองค์กร โดยมิวิธีการใช้ แบบทดสอบวัดความคิดเห็นโดยตรง เช่น แบบทดสอบวัดความคิดเห็นตามแบบของลิคเกิต ซึ่งมีความเห็นระดับต่าง ๆ ให้เลือก 5 อันดับเริ่มตั้งแต่เห็นด้วยมากที่สุด ไม่เห็นด้วยเลย ๆ หรือไม่แน่ ใจ ไม่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยมากที่สุด ดังนั้นความเห็นแต่ละข้อความจะมีคะแนนเต็ม = 5 ส่วนคะแนนน้อยที่สุดจะได้ = 1

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ

ความหมายของแรงจูงใจ

แรงจูงใจ (Motivation) คือสิ่งซึ่งควบคุมพฤติกรรมของมนุษย์อันเกิดจากความต้องการ (Needs) พลังกดดัน (Drives) หรือความปรารถนา (Desires) ที่จะพยายามดิ้นรนเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ซึ่งอาจเกิดมาตามธรรมชาติหรือจากการเรียนรู้ก็ได้แรงจูงใจเกิดจากสิ่งเร้าทั้งภายในและภายนอกตัวบุคคลนั้น ๆ ภายในได้แก่ความรู้สึกต้องการหรือขาดอะไรบางอย่างจึงเป็นพลังชักจูงหรือกระตุ้นให้มนุษย์ประกอบกิจกรรมเพื่อทดแทนสิ่งที่ขาดหรือต้องการนั้นส่วนภายนอกได้แก่สิ่งใดก็ตามที่มาเร้าเร้านำช่องทางและมาเสริมสร้างความปรารถนาการประกอบกิจกรรมในตัวมนุษย์ซึ่งแรงจูงใจนี้อาจเกิดจากสิ่งเร้าภายในหรือภายนอกแต่เพียงอย่างเดียวหรือทั้งสองอย่างพร้อมกันได้ ซึ่งมีผู้ให้ความหมายของแรงจูงใจไว้ดังนี้

ชนิษฐา วิเศษสารธรรม, (2535) กล่าวว่า การจูงใจ หมายถึง สภาวะที่บุคคลถูกกระตุ้นจากปัจจัยต่าง ๆ ทำให้เกิดแรงผลักดันให้บุคคลมีพฤติกรรมอย่างมีทิศทางเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ผู้ทำภารกิจจูงใจกำหนด

ประดิษฐ์ เอกทัศน์ (2539) ให้ความหมายว่าการจูงใจ หมายถึง การนำปัจจัยต่าง ๆ ที่เป็นปัจจัยจูงใจมาผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรมอย่างมีทิศทางเพื่อบรรลุจุดมุ่งหมายหรือเงื่อนไขที่ต้องการปัจจัยต่าง ๆ ที่นำมาผลักดันอาจจะเป็นเครื่องล่อรางวัลการลงโทษการทำให้เกิดการตื่นตัวรวมทั้งทำให้เกิดความคาดหวัง เป็นต้น

รังสรรค์ โฉมยา (2553) กล่าวว่า หมายถึง สาเหตุหรือสิ่งที่ทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมซึ่งมาจากคำถามต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดการศึกษาในทางจิตวิทยาโดยทั่วไปแรงจูงใจเป็นสภาวะที่บุคคลถูกกระตุ้นให้แสดงพฤติกรรมใด ๆ เพื่อบรรลุเป้าหมายที่ตนเองกำหนดไว้หรือพฤติกรรมที่สนองความต้องการที่นำไปสู่เป้าหมายหรือพฤติกรรมที่กระตุ้นด้วยแรงขับ

สรุปได้ว่า ความหมายของแรงจูงใจ หมายถึง แรงหรือปัจจัยต่าง ๆ ที่กระตุ้นให้บุคคลเกิดความสนใจ ผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรมอย่างมีทิศทาง เพื่อบรรลุเป้าหมายตามผู้จูงใจกำหนด

องค์ประกอบที่มีผลต่อแรงจูงใจ

อารี พันธมณี (2546) กล่าวถึง องค์ประกอบที่มีผลต่อแรงจูงใจว่าแรงจูงใจจัดว่ามีผลต่อการเรียนรู้พฤติกรรมต่าง ๆ ของบุคคลเป็นอันมากเพราะการที่บุคคลเกิดแรงจูงใจในการที่จะกระทำพฤติกรรมย่อมจะทำให้พฤติกรรมหรือการเรียนรู้ในสิ่งนั้น ๆ มีประสิทธิภาพและการเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วมากกว่าบุคคลที่ไม่เกิดแรงจูงใจลักษณะของแรงจูงใจของบุคคลจึงขึ้นอยู่กับองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. ธรรมชาติของแต่ละบุคคลทุกคนจะมีธรรมชาติของตนแตกต่างกันกับคนอื่นหรือมีลักษณะเป็นเอกลักษณ์ของตนเองซึ่งประกอบด้วย

1.1 แรงขับ แรงขับของบุคคลจัดว่าเป็นพื้นฐานเบื้องต้นของการเกิดพฤติกรรม แรงขับเป็นสภาวะที่เกิดจากความไม่สมดุลภายในของร่างกายของมนุษย์เช่นสภาวะความต้องการอาหารน้ำสภาวะความตึงเครียด ความรู้สึกเจ็บปวด เป็นต้น เมื่อบุคคลเกิดภาวะขาดความสมดุลในร่างกายขึ้น จะทำให้บุคคลพยายามที่จะทำให้อวัยวะเกิดความสมดุล จึงเกิดแรงขับขึ้นซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของบุคคลที่เป็นแรงจูงใจของบุคคลที่เป็นแรงจูงใจของบุคคลเพื่อทำให้สภาวะร่างกายอยู่ในสภาวะสมดุลแรงขับเกิดขึ้นได้จากลักษณะ 2 ประการคือ

1.1.1 แรงขับที่เกิดขึ้นจากภายในร่างกาย เช่น ความหิวความกระหายความง่วงนอน เป็นต้น

1.1.2 แรงขับที่เกิดขึ้นจากภายนอกร่างกาย เช่น การได้รับความเจ็บปวดจากสิ่งเร้าภายนอกสภาวะความกดดันจนทำให้บุคคลเกิดความตึงเครียด เป็นต้น

1.2 ความวิตกกังวลจากการศึกษา พบว่า ความวิตกกังวลจะมีผลต่อการเรียนรู้หรือการกระทำพฤติกรรมต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มที่มีความวิตกกังวลใจสูงมาก มักจะมีการกระทำหรือพฤติกรรมด้อยกว่ากลุ่มที่ไม่มีความวิตกกังวลใจ และเมื่อศึกษาต่อไป พบว่า กลุ่มที่มีความวิตกกังวลใจน้อยควรจะได้รับ การกระตุ้นจากสิ่งเร้าส่วนกลุ่มที่มีความวิตกกังวลใจสูงแม้จะได้รับการกระตุ้นจากสิ่งเร้าก็ไม่ทำให้เกิดการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ได้ความวิตกกังวลใจ จะมีความแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคลซึ่งขึ้นอยู่กับประสบการณ์ และการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล เมื่อบุคคลมีอายุเพิ่มมากขึ้นมีประสบการณ์เพิ่มขึ้นย่อมจะเกิดความวิตกกังวลเพิ่มมากขึ้นดังจะเห็นได้จากเด็กเล็ก ๆ จะไม่มีความกังวลใจแต่ละคนมีความกลัวเมื่ออายุเพิ่มมากขึ้นความกลัวจะลดน้อยลงไปกลายเป็นความวิตกกังวลเพิ่มขึ้นทันที

2. สถานการณ์ต่าง ๆ ในสิ่งแวดล้อมสถานการณ์ต่าง ๆ ในแต่ละสิ่งแวดล้อมย่อมจะส่งผลทำให้บุคคลเกิดแรงจูงใจแตกต่างกันเป็นต้นว่าส่งผลให้บุคคลเกิดความสับสนวุ่นวายหรืออื่น ๆ และวัฒนธรรมแต่ละสังคมย่อมจะส่งผลให้พัฒนาการของผู้เรียนมีความแตกต่างกันไปด้วยลักษณะสถานการณ์ต่าง ๆ ในแต่ละสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อแรงจูงใจได้แก่

2.1 การแข่งขัน หมายถึง พฤติกรรมของบุคคลที่มีความปรารถนาจะเอาชนะผู้อื่นหรือความปรารถนาจะทำให้ตนเองมีสภาพการณ์ที่ดีขึ้นอาจกล่าวได้ว่าเป็นความรู้สึกที่มีความต้องการแข่งขันหรือเอาชนะผู้หนึ่งผู้ใดหรือทำตัวให้ดีขึ้นจัดเป็นเรื่องของการแข่งขันนั้นแสดงว่าเกิดแรงจูงใจในการแสดงพฤติกรรมลักษณะการแข่งขันจะมีลักษณะที่สำคัญ 2 ลักษณะคือ

2.1.1 การแข่งขันกับตนเองเป็นการแข่งขันทำให้ตนเองดีขึ้นด้วยความเต็มใจและความต้องการของตนเองไม่มีผู้ใดมาบังคับให้เกิดพฤติกรรมและเป็นความปรารถนาของบุคคลนั้นเป็นสำคัญ

2.1.2 การแข่งขันกับบุคคลอื่นเป็นความรู้สึกที่ต้องการเอาชนะบุคคลอื่นต้องการให้ตนอยู่เหนือกว่าบุคคลอื่นและมักจะพยายามทำทุกวิถีทางเพื่อให้ตนชนะผู้อื่นเสมอ

2.2 ความร่วมมือ หมายถึง แรงจูงใจที่มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับแรงผลักดันทางสังคมเป็นลักษณะของการมีพฤติกรรมแบบประนีประนอมให้ความร่วมมือช่วยเหลือเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันเพื่อให้งานหรือพฤติกรรมที่มุ่งปรารถนานั้นสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ฉะนั้นความร่วมมือของบุคคลจึงจัดว่าเป็นแรงจูงใจที่สำคัญประการหนึ่งที่ทำให้บุคคลเกิดพฤติกรรมต่าง ๆ ขึ้น

2.3 การตั้งเป้าหมาย หมายถึง การที่บุคคลได้มีการตั้งเป้าหมายในชีวิตไว้อย่างใดอย่างหนึ่งซึ่งมีผลทำให้บุคคลมีความพยายามที่จะกระทำสิ่งต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตนได้ตั้งความคาดหวังไว้แต่ในบางครั้งแม้ว่าบุคคลจะมีการตั้งเป้าหมายไว้ก็ตามแต่บุคคลนั้นก็ไม่สามารถ

กระทำเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตนได้ตั้งไว้ก็ได้ด้วยเหตุนี้การตั้งเป้าหมายในชีวิตจึงเป็นแรงจูงใจในการที่จะแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ลักษณะของการตั้งเป้าหมายมี 2 ลักษณะคือ

2.3.1 เป้าหมายรวมเป็นเป้าหมายที่มักจะมีเป้าหมายย่อย ๆ อื่น ๆ เข้ามาเกี่ยวข้องเสมอ เช่น มีเป้าหมายในชีวิตว่าจะต้องเป็นนักวาดรูปที่มีชื่อเสียงของโลกแต่ในขณะนี้ยังอายุน้อยและเรียนหนังสืออยู่จึงมีเป้าหมายย่อย ๆ หลายๆเป้าหมายรวมกันนั้นคือ

2.3.1.1 จะวาดรูปให้ชนะการแข่งขันจนได้รับรางวัล

2.3.1.2 จะวาดรูปเพื่อให้ได้รับคำชมเชยจากครู

2.3.1.3 จะแสดงความสามารถในการวาดรูปเพื่อให้เพื่อนยอมรับ

2.3.2 เป้าหมายระยะไกลเป็นเป้าหมายที่ได้ตั้งขึ้นเพื่อจุดมุ่งหมายใดจุดมุ่งหมายหนึ่งโดยเฉพาะการตั้งเป้าหมายระยะไกลนี้จะเกิดขึ้นกับบุคคลที่มีวุฒิภาวะทางด้านสมองพอสมควรจะไม่เกิดขึ้นในเด็กเล็ก ๆ ดังนั้นเป้าหมายระยะไกลอาจจะเป็นประโยชน์สำหรับเด็กในวันหนึ่งข้างหน้าอาจจะเป็นวันสัปดาห์เดือนปีหรือหลาย ๆ ปี ก็ได้

2.4 การตั้งความทะเยอทะยานเป็นการตั้งความหวังสูงไว้ เช่น เด็กบางคนมีความคาดหวังว่าต้องการที่จะศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาในสถาบันการศึกษาที่มีชื่อเสียงเก่าแก่ของประเทศไทยคือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยผลก็คือทำให้เด็กคนนั้นเกิดความมุ่งมั่นมีความพยายามอย่างมากเพื่อที่จะให้ได้ศึกษาต่อในสถาบันการศึกษาแห่งนั้น นั่นแสดงว่าการตั้งความหวังหรือความทะเยอทะยานจึงเป็นแรงจูงใจที่ผลักดันให้เกิดพฤติกรรมขึ้นแต่ถ้าบุคคลตั้งความทะเยอทะยานสูงเกินความสามารถของตนเองแล้วจะทำให้บุคคลเกิดความรู้สึกล้มเหลวได้ง่ายทำให้ไม่มีแรงจูงใจหรือเกิดความท้อถอยในการทำงานนั้น ๆ ง่ายเกินไปอย่างไรก็ตามการตั้งระดับความทะเยอทะยานและการตั้งเป้าหมายยังขึ้นอยู่กับสิ่งต่อไปนี้

2.4.1 ความยากง่ายนั้นมีความยากมากจนกระทั่งบุคคลไม่สามารถมองเห็นหนทางที่จะทำงาน

2.4.2 ความง่ายงานนั้นมีความง่ายจนเกินไปทำให้ไม่มีความรู้สึกอยากจะทำงาน

2.4.3 ความมั่นใจบุคคลขาดความมั่นใจที่จะตั้งเป้าหมายในชีวิตหรือขาดความมั่นใจที่จะตั้งความหวังหรือความทะเยอทะยาน

2.4.4 ความมุ่งหมายต่ำผู้เรียนตั้งจุดมุ่งหมายในชีวิตหรือตั้งระดับความทะเยอทะยานไว้ต่ำเกินความเป็นจริงหรือต่ำกว่าความสามารถ

2.4.5 คำแนะนำบุคคลมักจะได้รับคำแนะนำอย่างถูกต้องเกี่ยวกับการตั้งความหวังหรือการตั้งเป้าหมายในชีวิต

3. ความเข้มของแรงจูงใจ โดยปกติแล้วลักษณะของความเข้มของแรงจูงใจในแต่ละบุคคลย่อมจะมีความแตกต่างกันและขึ้นอยู่กับลักษณะต่อไปนี้

3.1 การเสริมแรง หมายถึง การส่งเสริมให้บุคคลแสดงพฤติกรรมการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นแล้วให้มีความคงทนถาวรหรือเกิดซ้ำ ๆ การเสริมแรงมี 2 ลักษณะคือ

3.1.1 การเสริมแรงทางบวก หมายถึง การที่อินทรีย์ได้รับสิ่งเร้าแล้วเกิดความพอใจ เช่น การให้รางวัลการยกย่องชมเชยเป็นต้นการเสริมแรงทางบวกนั้นอาจจะมีผลดีและผลเสียในการเรียนการสอนได้เป็นอย่างมาก เช่น บุคคลที่ได้รับรางวัลจะมีความรู้สึกว่าได้ประสบผลสำเร็จ แต่เด็กคนอื่น ๆ ที่ไม่ได้รับรางวัลอาจจะเกิดความรู้สึกคับข้องใจขณะนั้นในเรื่องของรางวัลจึงมีข้อควรระวังดังนี้

3.1.1.1 การให้รางวัลจะมีผลทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ เพื่อต้องการรางวัลหรือยึดติดกับรางวัล

3.1.1.2 ถ้าปราศจากรางวัลแล้วจะมีผลทำให้ประสิทธิภาพในการเรียนลดลงอย่างรวดเร็ว

3.1.2 การเสริมแรงทางลบ หมายถึง การที่อินทรีย์ถูกนำสิ่งที่ไม่พอใจออกไปแล้วทำให้อินทรีย์พอใจ เช่น การลงโทษซึ่งจะทำให้เกิดความรู้สึกเจ็บปวด ความอับอาย เกิดความรู้สึกไม่พึงพอใจ ข้อสังเกตในการใช้การเสริมแรงทางลบ คือ

3.1.2.1 การลงโทษจะเป็นการป้องกันมิให้พฤติกรรมนั้นเกิดขึ้นอีกต่อไป

3.1.2.2 การลงโทษอาจจะมีผลทำให้พฤติกรรมอื่นเข้ามาแทนที่

3.2 ความสนใจ หมายถึง ความรู้สึกที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด การที่บุคคลจะกระทำการพฤติกรรมใด ๆ ได้ดีเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับระดับความสนใจของบุคคลนั้นประการหนึ่งถ้าบุคคลไม่มีความสนใจย่อมจะทำให้เกิดพฤติกรรมต่าง ๆ ได้ค่อนข้างยากสาเหตุที่ทำให้เกิดความสนใจ ได้แก่

3.2.1 ความถนัดหรือพรสวรรค์เป็นความสามารถที่อยู่ในตัวของบุคคลมาตั้งแต่กำเนิดความสนใจในลักษณะนี้ ถ้าได้รับการสนับสนุนหรือได้รับความช่วยเหลืออย่างถูกต้องจะทำให้บุคคลสามารถทำงานหรือมีพฤติกรรมที่ดีมีประสิทธิภาพมากที่สุด

3.2.2 ความสำเร็จเป็นความสนใจที่เกิดขึ้นเมื่อได้รับความสำเร็จในสิ่งใดสิ่งหนึ่งทำให้บุคคลได้หันมาให้ความสนใจสิ่งที่ดีนั้นได้รับความสำเร็จ เช่น สอบวิชาจิตวิทยาทั่วไปได้เกรด “A” จากความสำเร็จดังกล่าวเป็นแรงจูงใจทำให้สนใจวิชาจิตวิทยาและอาจเลือกเรียนวิชาเอกจิตวิทยาเป็นต้น

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของแรงจูงใจ แบ่งออกเป็น 1) ธรรมชาติของแต่ละบุคคล ประกอบด้วย แรงขับ แรงขับ แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ แรงขับที่เกิดขึ้นจากภายในร่างกาย

แรงขับที่เกิดขึ้นจากภายนอกร่างกาย 2) สถานการณ์ต่าง ๆ ได้แก่ การแข่งขัน แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ การแข่งขันกับตนเองเป็นการแข่งขันทำให้ตนเองดีขึ้นด้วยความเต็มใจ และการแข่งขันกับบุคคลอื่นเป็นความรู้สึกที่ต้องการเอาชนะบุคคลอื่น 3) ความเข้มข้นของแรงจูงใจ ได้แก่ การเสริมแรง แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ การเสริมแรงทางบวก การเสริมแรงทางลบ

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจ

1 ทฤษฎีการเลือกอาชีพ (Honland's Theory of Vocational Choice) Hoolland (รัศมี ทองเกิด, 2554) กล่าวว่าคนเรามักจะเลือกประกอบอาชีพให้สอดคล้องกับลักษณะบุคลิกภาพของตนเองตามแนวคิดที่ว่ามนุษย์ใช้อาชีพเป็นเครื่องแสดงออกซึ่งบุคลิกภาพของตนเองซึ่งทุกคนต่างมีความคิดเกี่ยวกับอาชีพและความคิดเหล่านั้น ล้วนมีผลต่อการเลือกอาชีพบุคคลนั้น ถ้าบุคคลแต่ละบุคคลนั้นมีบุคลิกภาพที่เหมาะสมสำหรับอาชีพหนึ่งอาชีพใดและได้รับความช่วยเหลือจากการได้รับข้อมูลด้านอาชีพและการให้คำปรึกษาด้านอาชีพแล้วจะทำให้เลือกอาชีพได้สะดวกและเหมาะสม ถ้าบุคคลใดมีบุคลิกภาพที่ไม่คงที่ในทางหนึ่งทางใดแล้วหรือไม่มีความชอบหรือความสนใจในด้านใดเสียเลยจะประสบปัญหาในการเลือกอาชีพ ถ้าบุคคลใดไม่สามารถเลือกอาชีพตามความต้องการอันดับแรกของตนได้ก็จะเลือกอันดับรองลงมาซึ่งเหมาะสมกับบุคลิกภาพของเขาต่อไป แต่ถ้ามีความชอบที่ก้ำกึ่งกันจะทำให้เลือกอาชีพได้ยากและยังกล่าวถึงความคาดหวังเกี่ยวกับระดับอาชีพของบุคคลขึ้นอยู่กับการศึกษาที่บุคคลประเมินตนเองโดยเขาเน้นว่าการที่บุคคลรู้จักบุคลิกภาพของตนเองและมีความรู้เกี่ยวกับอาชีพมีความสำคัญมากในกระบวนการเลือกอาชีพจากแนวคิดทฤษฎีของฮอนแลนด์และการวิเคราะห์ลักษณะองค์ประกอบบุคคลที่เกี่ยวข้องปัจจัยด้านการประกอบอาชีพซึ่งมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของบุคคลกรทางการศึกษาเพราะการที่บุคคลมีบุคลิกภาพแตกต่างกันหรือการที่บุคคลอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ต่างกักันจะทำให้มีแรงจูงใจในการเลือกที่จะกระทำที่ต่างกักัน

2 ทฤษฎีการจัดช่วงชั้นทางสังคม (Social Stratification Theory) การจัดช่วงชั้นทางสังคมเป็นการเน้นถึงระบบและกระบวนการประเมินคุณค่าของสถานภาพและบทบาทตำแหน่งและการกระทำต่าง ๆ ซึ่งมีอยู่ในสังคมผู้ที่มีสถานภาพและตำแหน่งระดับเดียวกันเรียกว่าอยู่ในช่วงชั้น (Stratum) เดียวกันหรือมักจะเรียกว่าเป็นคนชั้นเดียวกัน และการจัดช่วงชั้นทางสังคมถือเป็นวัฒนธรรมสากลหนึ่งและจะมีปรากฏอยู่ในทุกสังคมไม่ว่าจะเป็นสังคมเกษตรกรรมหรือสังคมอุตสาหกรรมหรือไม่ว่าจะเป็นอดีตหรือปัจจุบันจะต้องมีการจัดแบ่งชนชั้นของคนในสังคมหรือมีการวัดความแตกต่างของคนในสังคมว่าใครคือพวกของตนใครดีกว่าใครต่ำกว่าและด้อยกว่าตน (บรรพต วีระสัย, 2520) กล่าวถึง เกณฑ์การแบ่ง การจัดช่วงชั้นทางสังคมออกเป็น 3 ลักษณะคือ

2.1. ความมั่นคงและรายได้เป็นเกณฑ์การแบ่งชนชั้นที่เด่นมากเพราะการที่บิดามารดาเป็นเจ้าของทรัพย์สินต่าง ๆ และมีรายได้ที่สูงจะถูกจัดให้อยู่ในสถานภาพทางสังคมระดับสูงถ้า

บิดา-มารดาที่มีสิ่งเหล่านี้จะนำมาสนับสนุนและส่งเสริมให้บุตรมีโอกาสที่จะประสบความสำเร็จในชีวิตได้มากกว่าที่บิดา-มารดาที่มีอยู่ ซึ่งจัดอยู่ในสถานภาพชั้นทางสังคมที่ต่ำเพราะการที่โอกาสได้ศึกษาเล่าเรียนและมีอาชีพที่ดีนั้นย่อมขึ้นอยู่กับทรัพย์สินของบิดา-มารดาของบุคคลนั้น

2.2 อาชีพเป็นเกณฑ์ตัวชี้การจัดช่วงชั้นทางสังคมอีกตัวหนึ่งที่เราเห็นได้ชัดคือบุคคลที่มีอาชีพทางสังคมยกย่องก็มีโอกาสจะได้ดำรงตำแหน่งสูง ๆ ซึ่งเป็นการแบ่งแยกความแตกต่างระหว่างกลุ่มอาชีพในสหรัฐอเมริกาได้มีการจัดช่วงชั้นทางสังคมกันอย่างมากและพบว่าอาชีพที่ดีนั้นย่อมขึ้นอยู่กับทรัพย์สินของบิดา-มารดาของบุคคลนั้น

2.3 การศึกษาผู้ที่ได้รับการศึกษาสูงย่อมมีฐานะทางสังคมที่แตกต่างกันออกไปจากผู้ที่ได้รับการศึกษาน้อยเนื่องจากผู้ที่มีการศึกษาสูงมีโอกาสจะดำรงตำแหน่งสูงในการปฏิบัติงานต่าง ๆ ส่วนผู้ที่มีโอกาสทางการศึกษาน้อยจะทำให้เขาประกอบอาชีพที่มีรายได้ต่ำเป็นอาชีพที่อยู่ในระดับต่ำการจัดช่วงชั้นทางสังคมเป็นระบบที่บุคคลในสังคมถูกประเมินให้อยู่ในลำดับชั้นที่แตกต่างกันโดยพิจารณาจากความไม่เท่าเทียมกันในเรื่องสิทธิหน้าที่ความรับผิดชอบแบบแผนของชีวิตในสังคมความสะดวกสบายและอำนาจที่สมาชิกในสังคมได้รับซึ่งความแตกต่างในเรื่องดังกล่าวเป็นสิ่งที่เราต้องเผชิญอยู่เป็นประจำในชีวิตประจำวันซึ่งการศึกษาเรื่องการจัดช่วงชั้นทางสังคมจะต้องอาศัยตัวชี้ต่างๆเป็นเครื่องมือในการวัดและตัวชี้ที่นิยมในการใช้เสมอ ได้แก่ อาชีพการศึกษาและรายได้ซึ่งบุคคลที่มีสิ่งดังกล่าวที่แตกต่างกันจะทำให้อยู่ในชนชั้นที่แตกต่างกัน

3.3 ทฤษฎีความต้องการของมนุษย์ (Theory of Motivation)

ทฤษฎีแรงจูงใจตามลำดับชั้นความต้องการของมาสโลว์

Maslow (1970 : 145) ได้กล่าวไว้ว่าพฤติกรรมของมนุษย์จำนวนมากสามารถอธิบายโดยใช้แนวโน้มของบุคคลในการค้นหาเป้าหมายที่ทำให้ชีวิตของเขาได้รับตามปรารถนาและความปรารถนาเหล่านี้จะเป็นเรียงลำดับชั้นของความปรารถนาเริ่มแรกและต่อมาสูงขึ้นเป็นลำดับโดยเริ่มจากความต้องการขั้นมูลฐานที่สุดเรียงไปจนถึงความต้องการขั้นสูงสุดรวม 5 ชั้นด้วยกัน ดังนี้

1) ความต้องการด้านร่างกาย (Physical Needs) เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานหรือเป็นสิ่งจำเป็นต่อการอยู่รอดของมนุษย์ เช่น ความต้องการอาหาร น้ำ อากาศ ที่อยู่อาศัย เป็นต้น ดังนั้นเพื่อที่จะได้รับการตอบสนองดังกล่าวมนุษย์จึงต้องทำงานเพื่อให้ได้มาซึ่งปัจจัยที่จะนำมาบำบัดความต้องการของตน

2) ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย (Safety Needs) เป็นความต้องการให้ตนเองมีความปลอดภัยในชีวิตตลอดจนความมั่นคงในการประกอบอาชีพหรือหน้าที่การงานซึ่งเป็นสิ่งที่มนุษย์ปรารถนา

3) ความต้องการความรักและความเป็นเจ้าของ (Belonging and Love Needs) เป็นความต้องการที่จะให้ผู้อื่นรักต้องการความอบอุ่นมีส่วนร่วมในความรับผิดชอบร่วมเป็นเจ้าของกิจการต่าง ๆ เข้าร่วมเป็นสมาชิกในหมู่คณะ เป็นต้น

4) ความต้องการได้รับการยกย่องนับถือ (Esteem Needs) เป็นความต้องการด้านชื่อเสียงความร่ำรวยฐานะทางสังคมการยอมรับจากสังคมมีความนับถือตัวเองเป็นลักษณะที่เรียกว่า Ego Needs บุคคลมีความต้องการหรือมีแรงจูงใจประเภทนี้มักจะพยายามทำสิ่งต่าง ๆ ให้ประสบความสำเร็จให้เป็นที่ประจักษ์ต่อสายตาผู้อื่น

5) ความต้องการสัจจะการแห่งตน (Needs for Self-Actualization) เป็นความต้องการที่จะเข้าใจสังคมได้แก่ความต้องการเข้าใจตนเองอย่างถ่องแท้เข้าใจความเป็นจริงของชีวิต ความต้องการขั้นนี้เป็นความต้องการที่บุคคลตระหนักถึงศักยภาพแห่งตนซึ่งเป็นความต้องการด้านอุดมคติจากทฤษฎีความต้องการของ Maslow ทำให้เราทราบว่าความต้องการมนุษย์ทุกคนมีความต้องการที่แตกต่างกันและไม่จำเป็นว่าทุกคนจะมีความต้องการครบทั้ง 5 ชั้นแต่ความต้องการทั้งหมดเหล่านี้จะมีอยู่ตลอดชีวิตของบุคคลดังนั้นความต้องการของมนุษย์ดังกล่าวข้างต้นจะเป็นแรงผลักดันให้แสดงพฤติกรรมโน้มไปทางที่จะบำบัดความต้องการเหล่านี้เสมอ

3.4 ทฤษฎีการตัดสินใจและการกระทำทางสังคม (The Multiple Factors Theory of Decision Making and Social Action)

Reeder(1971) นักสังคมวิทยาได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำหรือพฤติกรรมของบุคคลและตั้งเป็นทฤษฎีการตัดสินใจและการกระทำทางสังคมริตเตอร์ได้อธิบายว่า เหตุผลในการตัดสินใจกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดของบุคคลนั้นประกอบด้วยปัจจัยหลาย ๆ ประการในการตัดสินใจเข้าศึกษาต่ออันผู้เรียนจะต้องพิจารณาด้วยเหตุผลต่าง ๆ ประกอบกันช่วยสนับสนุนในการตัดสินใจและการตัดสินใจแต่ละครั้งอาจแปรเปลี่ยนไปตามแต่ละบุคคลในแต่ละสถานการณ์ขึ้นอยู่กับเหตุผลในการตัดสินใจที่อาจมาจากปัจจัยต่อไปนี้คือ

1. ปัจจัยดึงดูด (Pull Factors) แนวคิดที่สัมพันธ์กับการศึกษาต่อครั้งนี้ประกอบด้วย

1.1 จุดประสงค์หรือจุดมุ่งหมาย (Goal) หมายถึง สิ่งที่ผู้กระทำให้เกิดขึ้นจากการกระทำในการศึกษาต่ออันจุดประสงค์ของผู้เรียนในการศึกษาต่ออันเพื่อให้มีความรู้เพิ่มขึ้นมีความสามารถในการประกอบอาชีพได้ดีซึ่งสอดคล้องกับจุดประสงค์ของรัฐบาลในการจัดการศึกษาเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานจำเป็นในการเข้าสู่อาชีพได้

1.2 ความเชื่อ (Believe Orientation) หมายถึง ความคิดความรู้ที่ผู้กระทำเข้าใจในเรื่องหนึ่งซึ่งจะมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจกระทำซึ่งผู้กระทำจะเลือกแบบของการกระทำให้สอดคล้องกับความเชื่อของเขา

1.3 มาตรฐานค่านิยม (Value Standards) เป็นสิ่งที่ผู้กระทำได้รับมาจากความเชื่อทัศนคติซึ่งเป็นเกณฑ์การตัดสินใจว่าดีหรือไม่ดีค่านิยมมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจผู้กระทำจะกระทำไปตามค่านิยมที่เชื่อถือได้

1.4 นิสัยและขนบธรรมเนียมประเพณี (Habits and Customs) คือ รูปแบบการแสดงออกที่ผู้กระทำได้รับการกระตุ้นให้แสดงออกและเป็นรูปแบบที่แน่นอนและมีการยอมรับ

2. ปัจจัยผลักดัน (Push Factors) แนวคิดที่สัมพันธ์กับการศึกษาต่อครั้งนี้ ประกอบด้วย

2.1 ความคาดหวัง (Expectations) ในการศึกษาต่อในโรงเรียนอาชีวศึกษานั้น ผู้เรียนมีความคาดหวังว่าหลังจากจบการศึกษาแล้วเขามีความคาดหวังในการประกอบอาชีพที่ตนถนัดหรือเป็นพื้นฐานเพื่อศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นตามที่มุ่งหวังที่ตั้งไว้

2.2 ข้อผูกมัด (Commitment) คือ สิ่งที่ผู้กระทำมีความเชื่อว่าเขาถูกผูกพันที่จะต้องกระทำให้สอดคล้องกับสถานการณ์นั้น

2.3 แรงเสริม (Forces) หมายถึง สิ่งที่เป็นตัวกระตุ้นและนำไปสู่การตัดสินใจและการกระทำทางสังคม เช่น ในการศึกษาต่อแรงเสริม หมายถึง กำลังใจจากคนในครอบครัวหรือเพื่อน ญาติ ตลอดจนการสนับสนุนจากบุคคลใกล้ชิดซึ่งจะมีส่วนช่วยให้เข้าไปสู่การตัดสินใจเข้าศึกษาต่อ

3. ปัจจัยสนับสนุน (Able Factors) แนวคิดที่สัมพันธ์กับการศึกษาครั้งนี้ ประกอบด้วย

3.1 โอกาส (Opportunity) หมายถึง สถานการณ์ที่เปิดโอกาสให้ผู้มีทางเลือกในการกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด เช่น ในสถานการณ์ที่ผู้เรียนได้เลือกเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนอาชีวศึกษา เอกชนผู้เรียนพิจารณาจากความสะดวกในการเดินทางไปเรียนเพราะการคมนาคมที่ไม่สะดวกมีผลทำให้โอกาสที่จะเรียนต่อมีน้อยลง

3.2 ความสามารถ (Ability) หมายถึง ความรู้สึกที่ผู้กระทำรู้ถึงความสามารถของตนเองที่ก่อให้เกิดความสำเร็จในการกระทำนั้น ๆ ได้

3.3 การสนับสนุน (Support) หมายถึง สิ่งที่กระทำคาดหวังว่าจะได้รับจากผู้อื่นในการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น การสนับสนุนด้านการศึกษาจากคนในครอบครัวและการสนับสนุนทุนทางการศึกษาของโรงเรียนเช่นการสนับสนุนด้านการศึกษาจากคนในครอบครัวและการสนับสนุนทางการศึกษาของโรงเรียนได้แก่กองทุนการศึกษากองทุนกู้ยืมซึ่งเป็นตัวกระตุ้นให้การตัดสินใจศึกษาต่อมีความมั่นคงยิ่งขึ้น

3.5 ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทฤษฎีของแมคเคลแลนด์ (McClelland' Achievement Motivation Theory)

McClelland (1976) ได้เน้นถึงแรงจูงใจทางสังคม 3 ประเภทคือ

1. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motive) ซึ่งก็คือความปรารถนาที่จะกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีโดยพยายามแข่งขันกับมาตรฐานอันดีเลิศมีความสบายใจเมื่อประสบความสำเร็จและมีความวิตกกังวลเมื่อพบกับความล้มเหลว

2. แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ (Affinitive Motive) หมายถึง ความปรารถนาที่จะเป็นที่ยอมรับของคนอื่นต้องการเป็นที่นิยมชมชอบหรือรักใคร่ชอบพอของคนอื่นสิ่งเหล่านี้เป็นแรงจูงใจที่จะทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมเพื่อให้ได้มาซึ่งการยอมรับจากบุคคลอื่น

3. แรงจูงใจใฝ่อำนาจ (Power Motive) หมายถึง ความปรารถนาที่จะได้มาซึ่งอิทธิพลเหนือกว่าคนอื่น ๆ ในสังคมทำให้บุคคลแสวงหาอำนาจเพราะจะเกิดความรู้สึกที่ว่าหากทำอะไรได้เหมือนคนอื่นเป็นความภาคภูมิใจผู้มีแรงจูงใจใฝ่อำนาจจะเป็นผู้ที่พยายามควบคุมสิ่งต่าง ๆ เพื่อให้ตนเองบรรลุความต้องการที่จะมีอิทธิพลเหนือกว่าบุคคลอื่น

Herman's (1970) ได้สรุปลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงไว้ดังนี้

1. มีความทะเยอทะยานสูง
2. มีความหวังว่าจะประสบผลสำเร็จถึงแม้การกระทำนั้นจะขึ้นอยู่กับโอกาส
3. มีความพยายามได้เข้าไปสู่สถานภาพทางสังคมที่สูงขึ้น
4. มีความอดทนในการทำงานที่ยากได้เป็นเวลานาน
5. เมื่อสิ่งที่กำลังทำอยู่มีอุปสรรคผู้ที่มีเหตุจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงพยายามทำต่อไปจนสำเร็จ

สำเร็จ

จากข้อความข้างต้นสามารถสรุปได้ว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นแรงจูงใจโดยตรงต่อการศึกษาระงจูงใจเป็นสิ่งที่อยู่ในมนุษย์ทุกคนเป็นความต้องการทางจิตใจที่จะเอาชนะอุปสรรคและบรรลุเป้าหมายอันดีเลิศต้องการเป็นคนเก่งมีความสามารถในการแข่งขันและเอาชนะคนอื่น ๆ ต้องการเพิ่มการยอมรับตนเองโดยการบรรลุความสำเร็จในกิจกรรมนั้น ๆ ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะบรรลุผลสำเร็จในการศึกษาและมีมานะพยายามที่จะศึกษาในระดับที่สูงขึ้น 5.6 ทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล Ajzen และ Fishbein (สุวรรณา จันทร์ประเสริฐ, 2538) ทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล (A Theory of Reasoned Action) ได้พัฒนาทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลขึ้นมาเพื่อเป็นเครื่องมือในการทำความเข้าใจอธิบายและทำนายพฤติกรรมที่บุคคลมีแนวโน้มจะคิดไตร่ตรองก่อนการกระทำเช่นพฤติกรรมทางเลือกอาชีพพฤติกรรมทางเลือกตั้งซึ่งพฤติกรรมที่เป็นการกระทำของบุคคลที่อยู่ในลักษณะเจตคติต่อพฤติกรรมเจตนาเชิงพฤติกรรมและทัศนคติของบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับกระบวนการตัดสินใจของบุคคลในการตัดสินใจของบุคคลนั้นการที่เราจะทราบว่าจะระดับการตัดสินใจของบุคคลนั้นมีมากน้อยเพียงใดเราพิจารณาได้จากเจตนาเชิงพฤติกรรมของบุคคลนั้นเจตนาเชิงพฤติกรรม

แรงจูงใจในการศึกษาต่อ

การสร้างแรงจูงใจในการศึกษานั้นเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบหลายด้าน เช่น ต้องการพัฒนาศักยภาพของตนเองให้มีความรู้ความสามารถมีประสบการณ์มากขึ้นเพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมและเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไปรวมทั้งความก้าวหน้าทางวิชาการบุคลากรจึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ

เจือจันทร์ จงสถิตอยู่ (2525) ได้กล่าวไว้ว่า สาเหตุที่เกิดแรงจูงใจในการศึกษาต่อขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. สภาพเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน
2. ทุนทรัพย์ที่ใช้ในการศึกษามากหรือน้อยต่างกัน
3. คุณภาพของการจัดการศึกษาที่แตกต่างกันไป
4. ภูมิฐานะของสถานศึกษาที่อยู่ในส่วนกลางหรือส่วนภูมิภาค
5. ความมีชื่อเสียงของสถานศึกษาที่แตกต่างกัน

ทิพย์วรรณ นพวงศ์ ณ อยุธยา (2526) กล่าวว่า ความคิดเกี่ยวกับการเรียนอาจจะเริ่มมีแนวหันเหเข้าสู่ผลได้ทางเศรษฐกิจ เช่น จะเรียนในสาขาที่หางานทำได้ง่ายมีรายได้ดีไม่ต้องทำงานหนักและที่สำคัญคือต้องเป็นงานประเภทที่ตนมีใจรักและชอบที่จะทำด้วยเป็นต้นบางครั้งการเลือกเรียนสาขาวิชาต่าง ๆ มักจะขึ้นอยู่กับค่านิยมของพ่อแม่พี่น้องและเพื่อนโดยไม่คำนึงถึงความสามารถของผู้เรียนในเรื่องการสนับสนุนของครอบครัวถ้าครอบครัวใดมีฐานะทางเศรษฐกิจดีมักจะพยายามส่งเสริมบุตรหลานให้ให้เรียนระดับสูงสุดเท่าที่สติปัญญาจะเอื้ออำนวยให้เรียนได้ส่วนครอบครัวใดที่มีฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดีไม่อาจส่งบุตรหลานให้เรียนถึงระดับอุดมศึกษาได้ก็จำเป็นต้องให้ออกไปประกอบอาชีพช่วยเหลือครอบครัวก่อนเมื่อมีโอกาสในภายหน้าและถ้ามีความสนใจจึงกลับเข้าศึกษาต่อใหม่ในการเข้าศึกษาของกลุ่มหลังนี้มักจะมีลักษณะแตกต่างไปจากกลุ่มแรกคือคนกลุ่มหลังนี้มักจะเลือกเรียนในสิ่งที่ตนสนใจและเพื่อเพิ่มพูนวิทยฐานะทางสังคมและเศรษฐกิจด้วย

ปฐม นิคมานนท์ (2528) กล่าวว่า เหตุจูงใจให้ผู้ใหญ่เข้ามาเรียนเหตุหนึ่งคือเป็นข้อมูลสำคัญที่นำมาใช้ประกอบการพิจารณาเพื่อวางแผนจัดทำหลักสูตรตลอดจนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและเป็นสิ่งจำเป็นที่ครูหรือนักศึกษาผู้ใหญ่พึงกระทำเพราะจะช่วยให้สามารถจัดการเรียนการสอนได้ตรงกับความประสงค์ของผู้เรียนและส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ได้ตามทิศทางยิ่งขึ้นจากการสำรวจในประเทศอังกฤษโดยสถาบันการศึกษาผู้ใหญ่แห่งชาติ (National Institute for Adult Education—NIAE) พบว่าแรงจูงใจที่ทำให้ผู้ใหญ่เข้าเรียนคือเหตุผลจูงใจด้านอาชีพ (vocational motives) เป็นเหตุผลที่สำคัญและชัดเจนที่สุดโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ใหญ่วัยต้นหรือคนหนุ่มสาวมาเข้าเรียนเพราะต้องการพัฒนาตนเองทั้งด้านอาชีพและด้านความรู้เพื่อจะได้หางานง่ายขึ้นประกอบอาชีพ

ได้ดีขึ้นได้รับการเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่งหรือเพื่อให้มีรายได้เพิ่มขึ้น เป็นต้น เพื่อพัฒนาตนเอง (self-development) ให้มีความรู้มากขึ้นเพื่อเพิ่มพูนความรู้ขยายโลกทรรศน์หรือสนใจวิชาการแขนงหนึ่งแขนงใดโดยเฉพาะส่วนใหญ่เรียนเพื่อยกระดับความรู้ตนเองแม่บ้านพัฒนา (captive wives) เป็นเหตุผลสำคัญประการหนึ่งในสังคมเมืองโดยเฉพาะในหมู่แม่บ้านที่ไม่ได้ทำงานนอกบ้านต้องการเพิ่มพูนความรู้ให้ตัวเองและเพื่อปรับปรุงสภาพความเป็นอยู่ในครอบครัวมักใช้เวลาว่างในช่วงกลางวันเข้าเรียนการศึกษาผู้ใหญ่ เช่น เรียนทำอาหารตัดเย็บเสื้อผ้าเรียนภาษาศิลปะแขนงต่าง ๆ เป็นต้นเหตุจูงใจทางสังคม (social motives) เนื่องจากแรงผลักดันทางสังคมแฝงอยู่ด้วยเข้าร่วมกิจกรรมเนื่องจากต้องการตามให้ทันคนอื่นไม่ยอมถอยหลังขจัดความเหงาหวังว่าจะพบชายในฝันหรือหญิงในฝันมาเรียนเพราะเพื่อนชักชวนหรือเพราะมีเวลาว่างช่วงนั้นพอดีเหตุผลอื่น ๆ (Other motives) เช่น สนใจกิจกรรมนั้นโดยเฉพาะบางคนเห็นว่าเพราะมีโปรแกรมที่นั้นเปิดสอนอยู่ใกล้ ๆ บ้านนอกจากนี้ก็เข้าเรียนเพราะความจำเป็นขึ้นมาในช่วงใดช่วงหนึ่งของชีวิต เช่น ในวัยผู้ใหญ่วัยต้นต้องการรู้เรื่องการตกแต่งบ้านการเลี้ยงลูกพัฒนาอาชีพในวัยกลางคนต้องการใช้เวลาว่างต้องการเข้าใจเรื่องของวัยรุ่นเพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีกับบุตรในวัยสูงอายุมักจะเกี่ยวพันกับการปรับตัวเมื่อปลดเกษียณเพื่อรักษาสุขภาพต้องการใช้เวลาว่างค้นหาสัจธรรมของชีวิต เป็นต้น

พจน์ สะเพียรชัย (2542) กล่าวว่า แรงจูงใจในการศึกษาระดับอุดมศึกษานับวันจะมีแนวโน้มสูงขึ้นอันเนื่องมาจากค่านิยมในปริญญาความต้องการของผู้เรียนและการที่มีหรือไม่มีงานทำจากการพิจารณาการศึกษาที่ผ่าน ๆ มาสิ่งที่เห็นชัดเจนอย่างหนึ่งคือการศึกษาได้รับการยอมรับให้เป็นปัจจัยพื้นฐานอย่างหนึ่งที่จะทำให้ชีวิตเป็นชีวิตที่สมบูรณ์เช่นเดียวกับปัจจัยอาหารยารักษาโรคเครื่องนุ่งห่มและที่อยู่อาศัย

สุภัททา ปิณฑะแพทย์ (2542) ได้กล่าวไว้ว่าแรงจูงใจในการศึกษาขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้

1. แรงจูงใจเกิดจากความต้องการความสุขส่วนตัวมนุษย์มีความต้องการหาความสุขให้กับตนเองหลีกเลี่ยงความไม่พึงพอใจ
2. แรงจูงใจเกิดจากการตอบสนองสัญชาตญาณโดยไม่ต้องมีการเรียนรู้เช่นการตอบสนองต่ออาหารการตอบสนองต่อสิ่งเร้าทางเพศและความเจ็บปวดต่าง ๆ
3. แรงจูงใจเกิดขึ้นตามเหตุและผลคนเรามีอิสระที่จะกระทำหรือตัดสินใจต่าง ๆ โดยมีเหตุผลและรู้ว่าตนต้องการอะไรทำให้การตัดสินใจเลือกเป็นแรงจูงใจตามหลักเหตุและผล
4. แรงจูงใจเกิดจากการขับการกระทำที่มนุษย์เลือกกระทำขึ้นอยู่กับความมากน้อยของแรงขับที่จะตัดสินใจให้เกิดแรงกระทำนั้น ๆ
5. แรงจูงใจเกิดจากการกระตุ้นของอารมณ์ในบางครั้งบุคคลก็จะแสดงพฤติกรรมตามพลังของอารมณ์

สุนทร โคตรบรรเทา (2531 : 152) ได้ทำการศึกษาผู้เรียนโดยการสัมภาษณ์นักศึกษาที่เรียนอยู่อย่างสม่ำเสมอจำนวน 23 คนอย่างละเอียดพบว่าผู้เรียนประเภทผู้ใหญ่แบ่งออกตามแรงจูงใจในการเข้าศึกษาได้ 3 ประเภท ดังนี้

ผู้เรียนโดยเน้นเป้าหมายได้แก่ผู้ที่ใช้การศึกษาเป็นเครื่องมือเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนคือเพื่อเพิ่มพูนความรู้และทักษะด้านวิชาชีพโดยหวังที่จะนำความรู้ไปใช้กับหน้าที่การงานหรือในชีวิตประจำวัน

ผู้เรียนโดยเน้นกิจกรรมได้แก่ผู้ที่มีส่วนร่วมเพราะเห็นความหมายของสภาพการเรียนซึ่งไม่จำเป็นต้องเกี่ยวข้องกับเนื้อหาหรือเป้าประสงค์ของกิจกรรมกล่าวคือเข้าร่วมกิจกรรมเพราะชอบบรรยากาศของการศึกษาชอบเข้าสังคมมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นขจัดความเหงาและต้องการมีเพื่อน

ผู้เรียนโดยเน้นการเรียน ได้แก่ ผู้ที่มาหาความรู้เพื่อความเท่านั้น กล่าวคือต้องการหาความรู้ใหม่ ๆ เรียนเพราะใจรักต้องการใช้ความสามารถในการเรียนที่มีอยู่ให้มากที่สุดโดยมิได้หวังที่จะนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในเป้าหมายใดเป้าหมายหนึ่งโดยเฉพาะ

Bushier (1971) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการเรียนต่อของผู้ใหญ่ในประเทศนิวซีแลนด์โดยสร้างเครื่องมือเข้าเรียนต่อ (Education Participation Scale-EPS) พบว่าองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการศึกษาต่อของผู้ใหญ่ในประเทศดังกล่าวมี 14 ด้าน คือ ด้านความต้องการช่วยเหลือสังคมด้านการติดต่อทางสังคมด้านการเพิ่มพูนความรู้ตามคำแนะนำของผู้อื่นด้านประเทืองปัญญาความก้าวหน้าทางวิชาชีพของตนเองด้านการปฏิบัติตามสังคมด้านการเตรียมตัวเพื่อการศึกษาด้านความสนใจในการเรียนรู้ด้านการทดแทนด้านการศึกษาด้านการมีส่วนร่วมในสังคมด้านการหลบเลี่ยงรายการโทรทัศน์

Morstain, B. R. and Smart(1974) พบว่าแรงจูงใจในการเรียนต่อของผู้ใหญ่ในประเทศสหรัฐอเมริกาเมืองค์ประกอบ 6 ด้าน คือ ด้านความสัมพันธ์ ด้านสังคม ด้านความคาดหวังจากภายนอก ด้านสวัสดิภาพสังคม ด้านความก้าวหน้า ด้านวิชาชีพ ด้านการหลบเลี่ยงการกระตุ้นและด้านความสนใจ แนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อดังกล่าวข้างต้นจึงสรุปได้ว่าแรงจูงใจในการศึกษาต่อ หมายถึง สิ่งที่อยู่ภายในหรือความต้องการของบุคคลที่ผลักดันหรือชักจูงให้บุคคลแสดงพฤติกรรมออกมาทั้งทางร่างกายและจิตใจ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการที่จะศึกษาเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์เพื่อให้ตนเองบรรลุเป้าหมาย

สรุปได้ว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อ ประกอบไปด้วยปัจจัยหลาย ๆ อย่าง ได้แก่ ความคาดหวังเรื่องการเมืองงานทำหลังจากจบการศึกษา การยกระดับฐานะทางด้านครอบครัว การเป็นที่ยอมรับ มีช่องทางในการดำเนินชีวิตที่ดี

ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อ

ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อประกอบไปด้วย

ด้านการเล็งเห็นความสำเร็จและความคาดหวังในอนาคต

ฐาปณีย์ นิเดร์ฮะ (2554) ได้กล่าวว่า การพัฒนาตนเองที่เป็นแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับมหาบัณฑิตคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ได้แก่ต้องการพัฒนาตนเองทำให้มีโอกาสพัฒนาตนเองตามที่คาดหวังสามารถนำความรู้ไปพัฒนาตนเองให้ก้าวหน้าในอาชีพ ต้องการพัฒนาตนเองให้มีความสามารถเป็นผู้นำต้องการมีความรู้และความสามารถเพิ่มมากขึ้น ต้องการเพิ่มวุฒิทางการศึกษาให้สูงขึ้นต้องการได้รับความรู้ใหม่ที่แตกต่างไปจากเดิมมีความเชื่อมั่นในตนเองและกล้าแสดงความคิดเห็นมีทักษะในการจัดการและทักษะในการวิจัยสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้นำความรู้ที่ได้ไปพัฒนาชุมชนและองค์กรให้ดียิ่งขึ้นสามารถประกอบอาชีพได้หลากหลายนำความรู้ไปวิเคราะห์และมองปัญหาอย่างเป็นระบบมากขึ้น

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2546) ให้ความหมายของเจตคติไว้ดังนี้

1. ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ หลังจากทีบุคคลได้มีประสบการณ์ในสิ่งนั้นความรู้สึกนี้แบ่งออกเป็น 3 ลักษณะคือ
 - 1.1 ความรู้สึกในทางบวกเป็นการแสดงออกในลักษณะของความพึงพอใจเห็นด้วยชอบและสนับสนุน
 - 1.2 ความรู้สึกในทางลบเป็นการแสดงออกในลักษณะไม่พึงพอใจไม่เห็นด้วยไม่ชอบและไม่สนับสนุน
 - 1.3 ความรู้สึกที่เป็นกลางคือไม่มีความรู้สึกใด ๆ
2. บุคคลจะแสดงออกทางด้านพฤติกรรมซึ่งจะแบ่งพฤติกรรมเป็น 2 ลักษณะคือ
 - 2.1 พฤติกรรมภายนอกเป็นพฤติกรรมที่สังเกตได้มีการกล่าวคำพูดสนับสนุนท่าทางหน้าตาบอกความพึงพอใจ
 - 2.2 พฤติกรรมภายในเป็นพฤติกรรมที่สังเกตไม่ได้ชอบหรือไม่ชอบก็ไม่แสดงออกหรือความรู้สึกที่เป็นกลาง

ศิริณา ศรีโคกล่าม (2556) ได้กล่าวว่า ปัจจัยด้านการประกอบอาชีพที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อสถาบันการพลศึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในเขตภาคกลางประจำปีการศึกษา 2555 ได้แก่เป็นวิชาชีพที่มีความก้าวหน้าง่ายเป็นวิชาชีพที่หางานทำได้ง่ายเป็นวิชาชีพที่สามารถสร้างรายได้ให้กับตนเองและครอบครัวเป็นวิชาชีพที่สามารถประกอบอาชีพได้หลากหลายเมื่อสำเร็จการศึกษาสามารถเลือกงานได้ตรงตามความต้องการของตนเองสาขาที่เลือกเรียนเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานในปัจจุบันและอนาคตต้องการประสบผลสำเร็จในวิชาชีพที่เลือกเรียนและสาขาวิชาที่เลือกเรียนสามารถฝึกฝนทักษะวิชาชีพให้กับตนเองได้

สุรางค์ ไคว้ตระกูล (2544) เจตคติเป็นแนวโน้มที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมสนองตอบต่อสิ่งแวดล้อมหรือสิ่งเร้าซึ่งอาจเป็นไปได้ทั้งคน วัตถุ สิ่งของ หรือความคิดเจตคติอาจเป็นบวกหรือลบ ถ้าบุคคลมีเจตคติทางบวกต่อสิ่งใดก็จะมีพฤติกรรมที่จะเผชิญกับสิ่งนั้นแต่ถ้ามีเจตคติในทางลบก็จะหลีกเลี่ยง

สรุปได้ว่า ด้านการเล็งเห็นความสำเร็จและความคาดหวังในอนาคต ขึ้นอยู่กับการที่จะพัฒนาตนเอง ให้เข้าไปสู่สถานศึกษาที่ดี เพื่อสร้างความหวังในการสร้างอาชีพ การงานที่ดี หลังจาสำเร็จการศึกษา เพื่ออนาคตที่ดี

ด้านครอบครัวและตัวบุคคล

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2546) ให้ความหมายของเจตคติไว้ดังนี้

1. ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ หลังจากทีบุคคลได้มีประสบการณ์ในสิ่งนั้นความรู้สึกนี้แบ่งออกเป็น 3 ลักษณะคือ

1.1 ความรู้สึกในทางบวกเป็นการแสดงออกในลักษณะของความพึงพอใจเห็นด้วยชอบและสนับสนุน

1.2 ความรู้สึกในทางลบเป็นการแสดงออกในลักษณะไม่พึงพอใจไม่เห็นด้วยไม่ชอบและไม่สนับสนุน

1.3 ความรู้สึกที่เป็นกลางคือไม่มีความรู้สึกใด ๆ

2. บุคคลจะแสดงออกทางด้านพฤติกรรมซึ่งจะแบ่งพฤติกรรมเป็น 2 ลักษณะคือ

2.1 พฤติกรรมภายนอกเป็นพฤติกรรมที่สังเกตได้มีการกล่าวคำพูดสนับสนุนท่าทางหน้าตาบอกความพึงพอใจ

2.2 พฤติกรรมภายในเป็นพฤติกรรมที่สังเกตไม่ได้ชอบหรือไม่ชอบก็ไม่แสดงออกหรือความรู้สึกที่เป็นกลาง

สรุปได้ว่า ปัจจัยด้านครอบครัวและตัวบุคคลที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา หมายถึง เมื่อจบการศึกษาออกมาเป็นที่ยอมรับและเป็นที่ต้องการจาก หน่วยงานและองค์กร และเป็นที่ยอมรับของคนในครอบครัว และญาติพี่น้อง

ด้านสถานการณ์ทางสังคม

ฐาปณีย์ นิเตร๊ะ(2554) ได้กล่าวว่า ปัจจัยด้านสังคมที่เป็นแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับมหาบัณฑิตคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ได้แก่ ด้านทำตามความคาดหวังของบุคคลแวดล้อมบุคคลแวดล้อมส่งเสริมและสนับสนุนให้ศึกษาต่อการเรียนในมหาวิทยาลัยมีโอกาสได้ร่วมกิจกรรมเพื่อสังคมได้มากการศึกษาในมหาวิทยาลัยสามารถพัฒนาตนเองให้เป็นที่ยอมรับของสังคมและอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยมีความรู้

ความสามารถที่ยอมรับนับถือของสังคมการศึกษาต่อทำให้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ที่แตกต่างกัน

ปิยรัตน์ บุตรศรี (2554) ได้กล่าวว่าปัจจัยด้านสังคมที่เป็นแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยนครพนมได้แก่การเข้าเรียนที่มหาวิทยาลัยแห่งนี้เพราะต้องการได้รับการยกย่องจากสังคมมีโอกาสได้คุ้นเคยกับเพื่อนใหม่การเรียนในสาขานี้เป็นโอกาสอันดีที่จะได้รู้จักกับบุคคลหลากหลายอาชีพเมื่อจบการศึกษาจะมีรายได้สูงกว่าสถาบันการศึกษาอื่นเพื่อปรับปรุงตนเองและแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับเพื่อนที่เรียนด้วยกันต้องการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์เพื่อต้องการได้ขึ้นชื่อว่าเป็นบุคคลที่เรียนจบระดับปริญญาโทและทำตามความคาดหวังของบุคคลรอบข้างและครอบครัว

ศิริรญา ศรีโคกล่าม (2556) ได้กล่าวว่าปัจจัยด้านสังคมที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อสถาบันการพลศึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในเขตภาคกลางประจำปีการศึกษา 2555 ได้แก่เป็นวิชาชีพที่ได้รับการยกย่องว่าต้องใช้ความรู้ความสามารถสาขาวิชาที่เลือกเรียนมีความเหมาะสมกับสภาพสังคมในปัจจุบันต้องการนำความรู้ใหม่ ๆ ไปพัฒนาสังคมสถาบันการพลศึกษามีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับของสังคมด้านการพลศึกษาและกีฬาเป็นวิชาชีพที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาสังคมองค์กรต่าง ๆ มีความต้องการบุคลากรที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันการพลศึกษาและทำให้มีความรู้ก้าวหน้าต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม

สรุปได้ว่า ปัจจัยด้านสถานการณ์ทางสังคม หมายถึงเหตุผลทางด้านสังคมที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาประกอบไปด้วยความต้องการความเชื่อมั่นและได้รับการยกย่องจากสังคมการยอมรับในวิชาชีพที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาสังคมทำให้มีความรู้ก้าวหน้าต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมการศึกษาต่อทำให้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ที่แตกต่างกันได้รู้จักกับบุคคลหลากหลายอาชีพต้องการความเสมอภาคทางสังคมซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีความต้องการของมาสโลว์ขั้นที่ 3 ความต้องการทางด้านสังคมขั้นที่ 4 ความต้องการการยอมรับนับถือหรือมีชื่อเสียงทฤษฎีแอลเดอร์เฟอร์รี่.อาร์.จี ด้านความต้องการมีสัมพันธภาพและด้านความต้องการความเจริญก้าวหน้าทฤษฎี X และทฤษฎี Y ของแมคเกรเกอร์ที่จะแสดงพฤติกรรมตามธรรมชาติของมนุษย์ทฤษฎีการจูงใจของแมคเคิลส์แลนด์ด้านต้องการความสำเร็จและด้านความต้องการมีส่วนร่วมทฤษฎีความเสมอภาคของอดัมส์เมื่อจบการศึกษาเท่าเทียมกับคนอื่นจะทำให้ได้รับการปฏิบัติเช่นเดียวกับคนอื่นได้รับความเท่าเทียมกันในสังคม

ด้านสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ

ธัญชนก เทศนา (2555) พบว่าแรงจูงใจด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษามีอิทธิพลต่อความต้องการศึกษาต่อในระดับดุขศึกษบัณฑิตด้านบริหารธุรกิจของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทในเขตจังหวัดอุบลราชธานี ได้แก่ การกำหนดค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตรมีความเหมาะสมการทัศนศึกษา

ดูงานมีความเหมาะสมค่าครองชีพในชุมชนที่สถาบันการศึกษาตั้งอยู่มีความเหมาะสม

ประพันธ์ ธรรมไชย (2549) กล่าวว่าค่าใช้จ่ายในการศึกษาประกอบด้วย 2 ส่วน คือ

- 1) ต้นทุนทางตรงส่วนบุคคลประกอบไปด้วยค่าใช้จ่ายที่จ่ายให้สถาบันการศึกษาและค่าใช้จ่ายส่วนตัว
- 2) ต้นทุนทางอ้อมของบุคคลประกอบไปด้วยรายได้ที่ผู้เข้ารับการศึกษจะต้องเสียไปในระหว่างการเข้าศึกษาแทนการทำงาน

ไพโรชญ์ สีนลารัตน์ (2545) แบ่งค่าใช้จ่ายในการศึกษาออกเป็น 2 ด้าน คือ ค่าใช้จ่ายที่ไม่ใช่ค่าเล่าเรียนได้แก่ค่าใช้จ่ายในการเดินทางค่าใช้จ่ายอื่น ๆ และด้านค่าใช้จ่ายที่เป็นค่าเล่าเรียน

สรุปได้ว่า ปัจจัยด้านสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ หมายถึง จำนวนเงินที่ต้องใช้ในการศึกษาต่อรวมทั้งแหล่งที่มาของเงินทุนที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา ประกอบไปด้วยค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตรมีความเหมาะสมค่าใช้จ่ายในการทัศนศึกษาดูงานมีความเหมาะสมมีหน่วยงานให้การสนับสนุนในการกู้ยืมเพื่อการศึกษาค่าครองชีพในชุมชนที่สถาบันการศึกษาตั้งอยู่มีความเหมาะสมได้รับการสนับสนุนจากทางครอบครัวมีภูมิภานาใกล้กับสถาบันการศึกษาทำให้ประหยัดค่าใช้จ่ายได้ในระดับหนึ่งซึ่งสอดคล้องทฤษฎีแรงจูงใจของเฮิร์ทเบิร์กด้าน ปัจจัยจูงและปัจจัยเกื้อหนุน

ด้านสถานศึกษา

ฐาปณีย์ นิเดร์ฮะ (2554) ได้กล่าวว่าปัจจัยด้านสถาบันการศึกษาที่เป็นแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับมหาบัณฑิตคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ได้แก่ เป็นสถาบันใกล้บ้านเป็นสถาบันที่การเดินทางไปมาสะดวกมีชื่อเสียงทางวิชาการเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐมีบรรยากาศสภาพแวดล้อมดี คณาจารย์มีความสามารถสูงในการถ่ายทอดวิชาความรู้

ประดิษฐ์พงษ์ โตรธรรมเจริญ (2555) ได้กล่าวว่า ปัจจัยด้านสถาบันการศึกษาเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนปริญญาโทคณะบริหารธุรกิจระหว่างมหาวิทยาลัยรัฐบาลกับมหาวิทยาลัยเอกชน ได้แก่ เป็นสถาบันที่มีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับของสังคมมีคณะอาจารย์ที่มีความรู้ความสามารถและมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับมีผู้บริหารมหาวิทยาลัยที่เก่งและมีความสามารถ นักศึกษาที่จบจากมหาวิทยาลัยเป็นที่ต้องการของหน่วยงานและองค์กร

ทัศนีย์ ชาตไทย (2555) ได้กล่าวว่า ปัจจัยด้านสถาบันการศึกษาที่เป็นแรงจูงใจและความต้องการในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ได้แก่ ด้านการประชาสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัยค่าใช้จ่ายเป็นที่ยอมรับได้ระบบการศึกษานานยความสะดวกชื่อเสียงมาตรฐานและคุณภาพของมหาวิทยาลัยมาตรฐานและคุณภาพการศึกษาหลักสูตรนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้มหาวิทยาลัยเปิดโอกาสทางการศึกษาหลักสูตรเกี่ยวข้องกับงานที่ทำหรือจะทำในอนาคตและชื่อเสียงของอาจารย์ผู้สอน

สรุปได้ว่า ปัจจัยด้านสถานศึกษา หมายถึง เหตุผลทางด้านสถาบันการศึกษาที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาประกอบไปด้วยการยอมรับในความเป็นสถาบันที่มีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับของสังคมเป็นสถาบันการศึกษาที่สามารถเดินทางไปมาได้สะดวกมีบรรยากาศสภาพแวดล้อมดี มีความพร้อมในด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์การเรียนการสอนมีคณาจารย์ที่มีคุณภาพน่าเชื่อถือเพียงพอสาขาวิชาที่เรียนนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้เป็นสถาบันที่มีบทบาทต่อการพัฒนาชุมชนเป็นสถาบันที่ให้ความร่วมมือกับกิจกรรมของชุมชนซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีความต้องการของมาสโลว์ขั้นที่ 3 ความต้องการทางด้านสังคมทฤษฎีแอลเดอร์เฟอร์อี.อาร์.จี ด้านความต้องการมีสัมพันธ์ภาพทฤษฎี X และทฤษฎี Y ของแมคเกรเกอร์ที่จะแสดงพฤติกรรมตามธรรมชาติของมนุษย์

แนวความคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ

แรงจูงใจที่ส่งผล หรือมีอิทธิพลโดยตรงต่อการศึกษาคือแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement motivation) ซึ่งเป็นแรงจูงใจที่มีอยู่ในมนุษย์ทุกคน เป็นความต้องการทางจิตใจของมนุษย์ที่เอาชนะอุปสรรค ฝ่าฟันกระทำการยาก ๆ ให้ประสบผลสำเร็จ เป็นความปรารถนาที่จะกระทำสิ่งใด ๆ ให้สำเร็จโดยเร็วที่สุด และให้ผลดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะบรรลุผลสำเร็จในการศึกษา และมีความมานะพยายามที่จะศึกษาในระดับที่สูงขึ้นไป (ริงรอง สิทองดี, 2535)

ปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจในการศึกษาของบุคคลนั้น มีผู้กล่าวไว้หลายทัศนะด้วยกันดังนี้
เจือจันทร์ จงสถิตอยู่ (2525) ได้กล่าวถึงแรงจูงใจในการศึกษาว่าขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้

1. สภาพฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน
2. ทุนทรัพย์ที่ใช้ในการศึกษามากหรือน้อยกว่ากัน
3. คุณภาพของการจัดการศึกษาที่แตกต่างกัน
4. ภูมิลำเนาของสถานศึกษาที่อยู่ในส่วนกลางหรือส่วนภูมิภาค
5. ความมีชื่อเสียงของสถานศึกษาที่แตกต่างกัน

ปัจจัยทั้ง 5 ประการดังกล่าวเป็นผลทำให้บุคคลมีแรงจูงใจในการเข้าเลือกศึกษาต่างกัน
ทิพย์วรรณ นพวงศ์ ณ อยุธยา (2526) ได้กล่าวถึงแรงจูงใจในการศึกษาว่าแรงจูงใจในการศึกษาของบุคคลในแต่ละระดับจะแตกต่างกันออกไปตามวัยฐานะและโอกาสความคิดเกี่ยวกับการเรียนอาจจะเริ่มมีแนวหันเหเข้าสู่ผลได้ทางเศรษฐกิจ เช่นจะเรียนในสาขาที่หางานได้ง่ายมีรายได้ดีไม่ต้องทำงานหนักและที่สำคัญก็คือต้องเป็นงานประเภทที่ตนมีใจรักและชอบที่จะทำด้วยเป็นต้น
บางครั้งการเลือกเรียนสาขาวิชาต่าง ๆ ของเด็กวัยรุ่นมักขึ้นอยู่กับค่านิยมของพ่อแม่พี่น้องและเพื่อนโดยไม่คำนึงถึงความสามารถของผู้เรียนในเรื่องการสนับสนุนของครอบครัวนี้ครอบครัวใดมีฐานะทาง

เศรษฐกิจดีมักจะพยายามส่งเสียบุตรหลานให้ได้เรียนระดับสูงสุดเท่าที่สติปัญญาจะเลือกอำนวยให้ เรียนได้อ่านเรียนจนถึงระดับปริญญาโทปริญญาเอกส่วนครอบครัวใดที่มีฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดีไม่อาจส่งบุตรหลานให้เรียนถึงระดับอุดมศึกษาได้ก็จำเป็นต้องให้ออกไปประกอบอาชีพช่วยเหลือครอบครัวก่อนเมื่อมีโอกาสในภายภาคหน้าและถ้ามีความสนใจจึงกลับเข้าศึกษาต่อใหม่ในการเข้าศึกษาของกลุ่มหลังนี้มักจะมีลักษณะแตกต่างไปจากกลุ่มแรกกล่าวคือ คนกลุ่มนี้มักจะเลือกเรียนในสิ่งที่ตนสนใจและเพื่อเพิ่มพูนวิทยฐานะทางสังคมและเศรษฐกิจด้วย

ความสำคัญของการตัดสินใจ

ความสามารถในการทำงานหรือการบริหารงานนอกจากจะต้องมีความรู้ความสามารถในงานที่ปฏิบัติแล้วสิ่งสำคัญประการหนึ่งของผู้ปฏิบัติงานโดยเฉพาะอย่างยิ่งหัวหน้างานหรือผู้บริหารก็คือการตัดสินใจ (Decision Making) การตัดสินใจเปรียบเสมือนหัวใจของการปฏิบัติงานและบริหารงานทั้งนี้เพราะการตัดสินใจจะมีอยู่ในแทบทุกขั้นตอนและทุกกระบวนการของการทำงาน แม้แต่บุคคลทั่วไปก็ไม่อาจหลีกเลี่ยงเรื่องการตัดสินใจได้นับตั้งแต่บุคคลตื่นขึ้นมาก็จะมีการตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ อยู่ตลอดเวลาไม่ว่าจะเป็นการเลือกชุดที่จะใส่เวลาที่จะออกจากบ้านเส้นทางที่จะใช้เดินทางเป็นต้นแต่ดูเหมือนว่าการตัดสินใจในเรื่องทั่ว ๆ ไปเหล่านี้เป็นเรื่องที่ไม่ต้องพิจารณาอะไรมากมายนักแม้ตัดสินใจแล้วผิดพลาดก็สามารถแก้ไขได้ไม่ยากแต่ถ้าเรื่องที่ตัดสินใจนั้นเป็นเรื่องใหญ่ซึ่งหมายถึงเรื่องที่หากตัดสินใจแล้วผิดพลาดจะเกิดความเสียหายมากหรือแก้ไขได้ยากการตัดสินใจในเรื่องใหญ่ ๆ เหล่านี้ควรต้องพิจารณาให้รอบคอบก่อนที่จะตัดสินใจลงมือทั้งนี้การตัดสินใจในบางเรื่องของคุณอาจหมายถึงชีวิตหรืออนาคตของคุณคนนั้นทำนองเดียวกันกับการตัดสินใจในบางเรื่องของคุณหรือผู้บริหารอาจหมายถึงความอยู่รอดหรือไม่ของกลุ่มของหน่วยงานหรือขององค์การเป็นต้น (กรองแก้ว อยู่สุข, 2541)

กันตยา เพิ่มผล (2544) ได้กล่าวไว้ว่าประโยชน์ของแรงจูงใจในการบริหารสามารถแบ่งได้ดังนี้

1. เสริมสร้างกำลังใจในการปฏิบัติงานให้แก่บุคคลในองค์กรและหมู่คณะเป็นการรวมพลังของกลุ่ม
2. ส่งเสริมและสร้างสามัคคีในหมู่คณะ
3. สร้างขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานแก่พนักงานภายในองค์กร
4. ช่วยเสริมสร้างให้เกิดความจงรักภักดีต่อองค์กร
5. ช่วยทำให้การปกครองอยู่ในกรอบระเบียบวินัยและมีศีลธรรมดีงาม

6. ส่งเสริมสนับสนุนให้สมาชิกในองค์กรเกิดความคิดสร้างสรรค์ในกิจกรรมต่าง ๆ รวมทั้งสร้างความก้าวหน้าให้กับพนักงานในองค์กร

7. การจูงใจก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงานภายในองค์กร

ชยันต นาคบุปผา (2529) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแรงจูงใจว่าเป็นสิ่งที่มีอิทธิพลต่อการเรียนและการทำงานของบุคคลเป็นอย่างมากหากผู้เรียนหรือผู้ทำงานได้รับแรงจูงใจระดับสูงย่อมทำให้พวกเขาตั้งใจเรียนหรือตั้งใจทำงานอย่างเต็มความสามารถโดยไม่ย่อท้อ

สุโท เจริญสุข (2531) กล่าวถึงความสำคัญของแรงจูงใจไว้ดังนี้

1. เป็นตัวการที่ก่อให้เกิดพลังงานในการแสดงพฤติกรรม
2. เป็นสิ่งเร้าสิ่งกระตุ้นให้ไม่อยู่นิ่ง
3. เป็นสิ่งซึ่งต้องได้รับการเสริมแรงเช่นเมื่อคนเกิดแรงจูงใจคนต้องได้รับการ

ตอบสนองอาจเป็นรางวัลหรือสิ่งของเป็นการเสริมแรงเสมอ

อุบลรัตน์ เพ็งสกลิต (2544) ได้กล่าวไว้ว่าแรงจูงใจมีลักษณะสำคัญ 2 ประการคือ

1. ธรรมชาติของบุคคลมีผลต่อการเรียนรู้ขึ้นอยู่กับความแตกต่างกันของแต่ละบุคคลตามอายุแรงขับอารมณ์ความตั้งใจและความสนใจ
2. สิ่งแวดล้อมและสถานการณ์ต่าง ๆ จะมีผลทำให้แรงจูงใจในการเรียนรู้ของแต่ละบุคคลแตกต่างกันซึ่งรวมทั้งการตั้งเป้าหมายระดับความทะเยอทะยานในการเรียนรู้การแข่งขันและการเสริมแรง

ประเภทของการตัดสินใจการตัดสินใจ

แบ่งเป็นกลุ่มการตัดสินใจใหญ่ ๆ ออกได้เป็น 2 ประเภทคือ (ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ, 2545) แบ่งเป็นกลุ่มการตัดสินใจใหญ่ ๆ ออกได้เป็น 2 ประเภท คือ

1 การตัดสินใจที่กำหนดไว้ล่วงหน้า (Programmed Decision) หมายถึง การตัดสินใจที่เป็นไปตามขั้นตอนการดำเนินงานกฎระเบียบและนโยบายซึ่งได้กำหนดทางเลือกและชี้ให้เห็นแนวทางในการตัดสินใจอยู่แล้วเป็นการช่วยให้ตัดสินใจง่ายขึ้นมักเป็นการตัดสินใจในเรื่องที่เกิดขึ้นเป็นประจำและภายใต้สถานการณ์ที่แน่นอน

2 การตัดสินใจที่ไม่ได้กำหนดไว้ล่วงหน้า (Un Programmed Decision) เป็นการตัดสินใจเกี่ยวกับปัญหาหรือเรื่องที่ไม่เป็นไปตามนโยบายขั้นตอนกฎระเบียบและมีความซับซ้อนซึ่งไม่มีการกำหนดรูปแบบหรือขั้นตอนที่ต้องดำเนินการไว้ล่วงหน้าต้องอาศัยความสามารถความคิดสร้างสรรค์และดุลยพินิจในการตัดสินใจของตนในการเลือกทางเลือกต่าง ๆ ซึ่งเป็นการตัดสินใจภายใต้สถานการณ์ที่ไม่แน่นอนจึงต้องการข้อมูลและองค์ประกอบจำนวนมากมาช่วยในการตัดสินใจ

ชนิษฐา วิเศษสารและมุกดา ศรียงค์ (2535) กล่าวว่า การจูงใจแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะด้วยกัน คือ

1. การจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) เป็นสภาวะที่บุคคลต้องการที่จะกระทำหรือเรียนรู้บางสิ่งบางอย่างด้วยตนเองไม่ต้องอาศัยการชักจูงจากสิ่งเร้าภายนอกได้แก่ความต้องการ ความสนใจพิเศษความรู้สึกนึกคิดและเจตคติของแต่ละบุคคลซึ่งผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรม

2. การจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) เป็นสภาวะที่บุคคลได้รับการกระตุ้นจากสิ่งเร้าภายนอกทำให้มองเห็นเป้าหมายเร้าให้บุคคลเกิดความต้องการและแสดงพฤติกรรมไปสู่เป้าหมายนั้นได้แก่เงินเดือนโบนัสความก้าวหน้าในงาน ฯลฯ แรงจูงใจสามารถแบ่งตามที่มาของแรงจูงใจ

ซูซีฟ อ่อนโคคสูง (2522) แบ่งแรงจูงใจออกเป็น 2 ลักษณะคือ

1. การจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) โดยใช้สิ่งเร้าภายนอก เช่น สิ่งของหรือเกียรติยศเป็นเครื่องล่อ (Incentive) ให้เขาเกิดแรงจูงใจในการกระทำพฤติกรรมต่าง ๆ เพื่อให้ได้เครื่องล่อนี้

2. การจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) หมายถึง แรงจูงใจในการใช้พฤติกรรมหรือสิ่งที่กระทำเป็นเครื่องล่อให้เกิดการอยากจะทำแรงจูงใจภายในนี้จะมีผลยิ่งขึ้นไม่หมดหรือหายไปง่าย ๆ

สงวน สุทธิเลิศอรุณ (2529) ได้แบ่งแรงจูงใจตามพื้นฐานทางสังคมเป็น 3 ประเภทคือ

1. แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ (Afflictive Motives) แรงจูงใจชนิดนี้เกิดขึ้นเนื่องจากสัญชาตญาณในการรวมกลุ่มของมนุษย์เพื่อช่วยเหลือกันเพื่อความอยู่รอดของสังคมเอื้อเพื่อแสดงไมตรีต่อกันเป็นแรงจูงใจของบุคคลที่จะช่วยเหลือเกื้อกูลกันอย่างผูกมิตรไมตรี

2. แรงจูงใจใฝ่อำนาจ (Power Motives) แรงจูงใจชนิดนี้เกิดขึ้นเนื่องจากสัญชาตญาณในการเป็นผู้นำของบุคคลเพื่อจะให้ได้มาซึ่งอำนาจและอำนาจจะบันดาลให้เกิดผลตามที่ต้องการอีกหลายอย่างอันอาจเป็นที่ยอมรับหรือยกย่องของสังคม

3. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motives) หมายถึง ความปรารถนาที่จะทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีได้ผลเป็นเยี่ยมหรือได้ดีกว่าบุคคลอื่น ๆ โดยทุ่มเทความพยายามทั้งหมดที่มีอยู่จนประสบความสำเร็จได้รับคำยกย่องชมเชยหรือจนได้รับรางวัลบุคคลที่ได้ชื่อว่าเป็นผู้ทำงานได้อย่างสัมฤทธิ์ผลนั้นจะต้องเป็นไปใน 3 ลักษณะ คือ

3.1 มีความต้องการในการทำงานให้สำเร็จอยู่ในระดับสูงหรือต้องการทำงานให้ได้มาตรฐานจริง ๆ

3.2 เป็นงานสร้างสรรค์ที่บ่งบอกให้รู้ถึงเอกลักษณ์ว่าชอบงานนั้นอย่างเป็นชีวิตจิตใจมีความรู้สึกเป็นเจ้าของงานนั้น

3.3 เป็นงานที่ต้องการใช้เวลาอันอาศัยความอดทนอย่างยอดเยี่ยมซึ่งชี้ให้เห็นว่าเป็นผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์คือมีความตั้งใจที่ยาวนานในการทำงาน

อเนกกุล กรี่แสง (2526) แบ่งแรงจูงใจเป็น 3 ประเภท คือ

1. แรงจูงใจทางร่างกาย (Physiological Motives) เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากความต้องการทางด้านร่างกาย เช่น ความหิว ความกระหายการพักผ่อน การขับถ่ายและความต้องการทางเพศ เป็นต้น

2. แรงจูงใจทางสังคม (Social Motives) เป็นแรงจูงใจที่เกิดขึ้นภายหลังเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ นักจิตวิทยาบางคนแบ่งความต้องการทางสังคมออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ ความต้องการเข้าร่วมพวก เช่น ต้องการความรักความเอาใจใส่จากพ่อแม่ต้องการยกย่องนับถือจากคนในสังคมต้องการให้ผู้อื่นเป็นสมัครพรคพวก เป็นต้นความต้องการทางสังคมอีกประการหนึ่งคือ ความต้องการเกี่ยวกับฐานะได้แก่ความต้องการมีอำนาจความเด่นความมีชื่อเสียงเกียรติยศ เป็นต้น

3. แรงจูงใจส่วนบุคคล (Personal Motives) แรงจูงใจประเภทนี้ หมายถึง แรงจูงใจที่พัฒนาขึ้นในตัวคนซึ่งแตกต่างกันไปไม่เหมือนกันแรงจูงใจส่วนบุคคลมีรากฐานมาจากความต้องการทางด้านร่างกายและความต้องการทางสังคมประกอบกันแต่ความรุนแรงจะมากน้อยต่างกัน เช่น ในเรื่องความต้องการสะสมสิ่งของต่าง ๆ เป็นต้น

อารี พันธุ์มณี (2546) ได้แบ่งแรงจูงใจตามที่มาของแรงจูงใจได้ 3 ประเภท คือ

1. แรงจูงใจทางสรีระวิทยา (Physiological Motivation) การจูงใจเกิดขึ้นเพื่อสนองความต้องการทางร่างกายทั้งหมดเพื่อให้บุคคลมีชีวิตเป็นความต้องการที่จำเป็นตามธรรมชาติของมนุษย์ เช่น ความต้องการอาหารน้ำพักผ่อนปราศจากโรคโดยสามารถวัดระดับความต้องการทางสรีระได้จากอาการสังเกตพฤติกรรม

2. แรงจูงใจทางจิตวิทยา (Psychological Motivation) มีความสำคัญน้อยกว่าแรงจูงใจทางสรีระวิทยาเพราะจำเป็นในการดำรงชีวิตน้อยกว่าแต่จะช่วยทางด้านจิตใจทำให้มีสุขภาพจิตดีขึ้นและสดชื่น เช่น ความอยากรู้อยากเห็นการตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อมความต้องการความรักและการเอาใจใส่ดูแล

3. แรงจูงใจทางสังคม (Social Motivation) แรงจูงใจนี้มีจุดเริ่มต้นจากประสบการณ์ทางสังคมในอดีตของบุคคลและเป้าหมายของแรงจูงใจนี้มีความสัมพันธ์กับการแสดงปฏิกิริยาของบุคคลอื่นที่มีต่อเราเช่นแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motives) แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ (Affiliation Motives) และแรงจูงใจต่อความนับถือตนเอง (Self-Esteem)

Morgan, Clifford and King n.d.) แบ่งแรงจูงใจออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ ดังนี้

1. ความต้องการผูกพันกับคนอื่น (Affiliation Need) เพราะมนุษย์เป็นสัตว์สังคมจึงจำเป็นต้องอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นนอกเหนือจากพ่อแม่พี่น้องความผูกพันกันนั้นทำให้เกิดความพึงพอใจและสบายใจในการที่จะอยู่ร่วมกันหรือทำงานเกี่ยวข้องกันเพื่อตอบสนองความต้องการในด้านต่าง ๆ

2. ความต้องการฐานะ (Status Need) ในกลุ่มคนที่อาศัยอยู่ด้วยกันเป็นจำนวนมาก การแบ่งแยกระดับชั้นจะเกิดขึ้นเสมอคนส่วนมากจะพยายามจะสร้างฐานะของตนเองให้ทัดเทียมกับคนอื่น ๆ ในสังคมเดียวกันซึ่งมีได้หลายรูปแบบ เช่น อยากรู้ได้ตำแหน่ง (Rank) อยากรู้ได้เกียรติยศและอำนาจ (Prestige and Power) ตามที่นักจิตวิทยาได้แบ่งแรงจูงใจออกเป็นประเภทต่าง ๆ แล้วนั้น สามารถสรุปประเภทแรงจูงใจออกเป็น 3 ประเภทใหญ่ คือ

1 แรงจูงใจทางด้านร่างกายคือความต้องการทางด้านชีววิทยาของร่างกายต่าง ๆ อันได้แก่ความต้องการอาหารน้ำอากาศ เป็นต้น

2 แรงจูงใจทางด้านสังคมคือความต้องการทางด้านจิตใจนั่นเองเพื่อให้เกิดความพึงพอใจเป็นการเสริมแรงจูงใจทางกายให้สมบูรณ์

3 แรงจูงใจทางด้านจิตวิทยาคือความต้องการความรักความเอาใจใส่จากผู้อื่น ความอยากรู้อยากเห็นและการตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อม

สรุปได้ว่า ประเภทของการตัดสินใจ แบ่งออกเป็น 10 ประเภท คือ 1) การจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) 2) การจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) 3) แรงจูงใจทางร่างกาย (Physiological Motives) 4) แรงจูงใจทางสังคม (Social Motives) 5) แรงจูงใจส่วนบุคคล (Personal Motives) 6) แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ (Afflictive Motives) 7) แรงจูงใจใฝ่อำนาจ (Power Motives) 8) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motives) 9) แรงจูงใจทางสรีระวิทยา (Physiological Motives) และ 10) แรงจูงใจทางจิตวิทยา (Psychological Motives)

กระบวนการตัดสินใจ

วิเชียร วิทย์อุดม (2547) ได้กล่าวถึงกระบวนการตัดสินใจไว้ดังนี้การตัดสินใจเป็นการเลือกเอาทางเลือกเพียงทางเลือกเดียวจากที่มีอยู่ทั้งหมดกระบวนการตัดสินใจประกอบด้วยขั้นตอนที่ผู้ทำการตัดสินใจจะต้องทำเพื่อให้ได้ทางเลือกนั้นมาขั้นตอนของกระบวนการตัดสินใจที่สำคัญมี 8 ประการคือ

1. ต้องทำความเข้าใจปัญหา (Perceive a Problem) เริ่มต้นด้วยการนิยามถึงปัญหาเสียก่อนปัญหาอันนั้นที่เกิดขึ้นมีความแตกต่างระหว่างสิ่งที่เป็นอยู่และสถานการณ์ที่ได้ให้ความหมายไว้ อย่างไรก็ตามเพราะว่าการที่เราทำความเข้าใจถึงปัญหาที่แท้จริงคืออะไรทำให้สามารถหาวิธีการมาเพื่อขจัดปัญหาอุปสรรคได้อย่างแท้จริงเมื่อผู้ทำการตัดสินใจกำหนดนิยามของปัญหาได้แล้วเขาต้องกำหนดเงื่อนไขของการตัดสินใจผู้ทำการตัดสินใจจะกำหนดว่าอะไรคือความสำคัญในการตัดสินใจโดยมีการนำเอาความสนใจค่านิยมและความชอบส่วนตัวที่เหมือนกันของผู้ทำการตัดสินใจเข้ามาสู่กระบวนการนิยามอันเป็นเงื่อนไขที่สำคัญในการแก้ปัญหา

2. การวางจุดมุ่งหมายและการกำหนดวัตถุประสงค์ (Set Goals and Objectives) การตัดสินใจจะมีความชัดเจนมากถ้าได้เริ่มต้นด้วยการวางจุดมุ่งหมายและกำหนดวัตถุประสงค์ในแต่ละสถานการณ์ได้ถูกต้องเหมาะสม

3. การสร้างทางเลือก (Generate Alternatives) ผู้ทำการตัดสินใจสร้างทางเลือกที่เป็นไปได้ต้องค้นหาทางเลือกซึ่งอาจจะมีอยู่มากมายเพื่อนำมาใช้ประกอบการตัดสินใจ

4. การรวบรวมข้อมูลข่าวสาร (Gather Information) ก่อนที่จะประเมินทางเลือกต่อไปต้องมีการรวบรวมการพิจารณาแต่ละทางเลือกและผลลัพธ์ที่ตามมาโดยมากจะเป็นลักษณะเฉพาะของผู้ทำการตัดสินใจต้องให้เรียนรู้มากเท่ากับการพิจารณาทางเลือกที่ทำให้เกิดปัญหาแต่ละทางเลือกซึ่งเป็นผลให้สำเร็จตามจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ที่ต้องการ

5. การประเมินทางเลือก (Evaluate the Alternatives) ผู้ทำการตัดสินใจสามารถเลือกทางเลือกที่เกิดประโยชน์สูงสุดได้ก็ต่อเมื่อได้ทำการประเมินแต่ละทางเลือกอย่างรอบคอบแล้วเท่านั้น

6. เลือกทางเลือกที่ดีที่สุด (Choose the Best Alternative) ผู้ทำการตัดสินใจจะเลือกทางอย่างง่าย ๆ ที่กระบวนการประเมินทางเลือกได้บ่งชี้ถึงสิ่งที่ต้องการมากที่สุด

7. การตัดสินใจปฏิบัติการ (Implement the Decision) ขั้นตอนมาก็คือการนำทางเลือกมาปฏิบัติการตัดสินใจจะต้องได้รับการปฏิบัติที่มีส่วนสนับสนุนอย่างเหมาะสมเพื่อที่จะได้มีโอกาสในการบรรลุเป้าหมายหรือความสำเร็จ

8. การประเมินถึงประสิทธิภาพของการตัดสินใจ (Evaluate the Effectiveness of the Decision) วงจรของการตัดสินใจจะยังไม่เสร็จสิ้นไปจนกว่าผู้ทำการตัดสินใจจะได้ประเมินทางเลือกที่ทำให้ผลสำเร็จในการแก้ปัญหาเสียก่อนและสามารถบรรลุจุดมุ่งหมายตั้งแต่เริ่มระยะแรกของกระบวนการ

สรุปได้ว่า กระบวนการตัดสินใจ แบ่งออกได้เป็น 8 ประการ ได้แก่ 1) ต้องทำความเข้าใจปัญหา (Perceive a Problem) 2) การวางจุดมุ่งหมายและการกำหนดวัตถุประสงค์ (Set Goals and Objectives) 3) การสร้างทางเลือก (Generate Alternatives) 4) การรวบรวมข้อมูลข่าวสาร (Gather Information) 5) การประเมินทางเลือก (Evaluate the Alternatives) 6) เลือกทางเลือกที่ดีที่สุด (Choose the Best Alternative) 7) การตัดสินใจปฏิบัติการ (Implement the Decision) และ 8) การประเมินถึงประสิทธิภาพของการตัดสินใจ (Evaluate the Effectiveness of the Decision)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ผู้วิจัยได้รวบรวมงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากทั้งในและต่างประเทศดังนี้

งานวิจัยในประเทศ

วรรณิ แกมเกตุ (2536) ได้ศึกษาตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการเลือกสถาบันศึกษาสำหรับบุตรของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในภาคกลาง โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2534 ที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาขึ้นพื้นฐานตั้งอยู่ในภาคกลางจำนวน 417 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือ แบบสัมภาษณ์ ชนิดมีโครงสร้าง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis) โดยศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของตัวแปร 12 ตัวแปร ได้แก่ รายได้ผู้ปกครอง ความคาดหวังของผู้ปกครอง ระดับผลการเรียนของบุตร สถานศึกษาที่เข้าเรียน ความคาดหวังเกี่ยวกับบรรทัดประโยชน์ทางการศึกษา ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ขนาดพื้นที่ครอบครองกรรมสิทธิ์ ความต้องการขั้นสูงสุดของบุตร เจตคติของผู้ปกครองต่อการศึกษา จำนวนบุตรที่เรียนสูงกว่าการศึกษาภาคบังคับ ความต้องการใช้แรงงานจากบุตร และขนานครอบครัว

ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรที่มีผลกระทบทางตรง และทางอ้อมต่อการเลือกสถานศึกษาของผู้ปกครอง ได้แก่ รายได้ของผู้ปกครอง ความคาดหวังของผู้ปกครอง ระดับผลการเรียนของบุตร และสถานศึกษาที่เข้าเรียน ตัวแปรที่มีผลกระทบทางตรงต่อการเลือกสถานศึกษาของผู้ปกครอง ได้แก่ ความคาดหวังเกี่ยวกับบรรทัดประโยชน์ทางการศึกษา ตัวแปรที่มีผลกระทบทางอ้อมต่อการเลือกสถานศึกษาของผู้ปกครอง ได้แก่ ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ขนาดพื้นที่ครอบครองกรรมสิทธิ์ ความต้องการขั้นสูงสุดของบุตร เจตคติของผู้ปกครองต่อการศึกษา จำนวนบุตรที่เรียนสูงกว่าการศึกษาภาคบังคับ ความต้องการใช้แรงงานจากบุตร และขนานครอบครัว

ผการัตน์ มีหาร (2536) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือก เข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยครู :ศึกษาเฉพาะกรณีนักศึกษา สายครุศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 ในสหวิทยาลัยอีสานเหนือ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ของวิทยาลัยครูในสหวิทยาลัยอีสานเหนือ (วิทยาลัยครูเลย ,วิทยาลัยครูอุดรธานี, วิทยาลัยครูสกลนครและวิทยาลัยครูมหาสารคาม) จำนวน 400 คน ผลปรากฏว่า

1.การตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาในวิทยาลัยครู ขึ้นอยู่กับเพศ อธิบายได้ว่า ปัจจุบันนี้ไม่รู้ว่า เพศหญิงหรือเพศชายก็มีสิทธิเสรีภาพเท่าเทียมกันในเรื่องต่าง ๆ เพราะสิ่งที่คำนึงถึงในปัจจุบันนี้คือความรู้ความสามารถ ดังนั้นการเลือกเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยครู โดยเฉพาะในสายครุศาสตร์ของนักศึกษาทั้งชายและหญิง เมื่อเลือกเข้าศึกษาแล้ว และเมื่อจบตามสาขาวิชาที่มีความต้องการที่จะประกอบอาชีพครูเท่าเทียมกัน ซึ่งไม่จำเป็นจะต้องเป็นเฉพาะผู้หญิงที่เลือกเรียนและเลือกประกอบ

อาชีพครู เพราะฉะนั้นการเลือกเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยครูและการเลือกประกอบอาชีพครูทั้งชายและหญิงจึงไม่แตกต่างกัน

2. การตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาในวิทยาลัยครูขึ้นอยู่กับภูมิลำเนา อธิบายได้ว่า การที่นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาทั้งในเขตเทศบาลในเขตสุขาภิบาลหรือนอกเขตสุขาภิบาลจะเลือกเรียนในวิทยาลัยครูเพราะเสียค่าใช้จ่ายน้อยอีกอย่างไม่ต้องใช้ระยะเวลาในการเรียนนานและวิทยาลัยครูก็มีตั้งกระจายอยู่ในท้องถิ่นใกล้ภูมิลำเนาของตนเองจึงทำให้สะดวกในการเรียน

3. การตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาในวิทยาลัยครูขึ้นอยู่กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อธิบายได้ว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีระดับผลการเรียนปานกลางที่เลือกเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยครูเพราะนักศึกษาที่มีระดับผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์นี้โอกาสจะสำเร็จการศึกษามีมากและโอกาสจะสอบเข้าปฏิบัติหน้าที่การทำงานตามสาขาวิชาที่เรียนมาก็สามารถเปลี่ยนไปได้

4. การตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาในวิทยาลัยครูขึ้นอยู่กับกลุ่มเพื่อนอธิบายว่าการที่นักศึกษาเลือกเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยครูครั้งนี้จะเลือกตามเพื่อนรอบเพื่อนจะให้คำแนะนำและอีกอย่างก็สนิทสนมกันมาตลอดในช่วงที่เรียนจึงอยากจะมีเพื่อนไว้คอยช่วยเหลือเมื่อมีปัญหาและเป็นพรรคพวกเดียวกัน

5. การตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาในวิทยาลัยครูขึ้นอยู่กับสาขาวิชาที่เปิดสอนอธิบายได้ว่า นักศึกษาส่วนใหญ่จะเลือกเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยครูเงาะวิทยาลัยครูเปิดสอนหลายสาขาวิชาทำให้นักศึกษามีโอกาสเลือกวิชาเอกเรียนตามความสนใจความสามารถและความถนัดของตนเองเพราะเมื่อจบตามสาขาวิชาดังกล่าวสามารถจะนำไปปฏิบัติงานให้ตรงสายงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

6. การตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาในวิทยาลัยครูขึ้นอยู่กับอาชีพบิดามารดาอธิบายได้ว่าการที่นักศึกษามีบิดา-มารดามีอาชีพเกษตรกรหรือ กรรมกรจะทำให้นักศึกษาเลือกเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยครูเป็นจำนวนมากทั้งนี้เนื่องจากบิดา-มารดาของนักศึกษาจะมีอาชีพเป็นกรรมกรทำไร่ทำนาทำสวนกันไปส่วนใหญ่เศรษฐกิจของครอบครัวไม่ค่อยดีไม่สามารถส่งบุตรหลานเข้าเรียนระดับสูงสูงได้เพราะค่าใช้จ่ายแพงนักศึกษาจึงต้องเลือกเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยครูเพราะค่าใช้จ่ายไม่แพงสถาบันการศึกษาตั้งอยู่ใกล้บ้านเมื่อจบออกมาก็สามารถประกอบอาชีพตรงสาขาที่เรียนมาการเรียนก็ใช้ระยะเวลาไม่นาน และยังจะทำให้ให้นักศึกษามีอาชีพที่ดีกว่าอาชีพของบิดา-มารดา

7. การตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาในวิทยาลัยครูขึ้นอยู่กับรายได้บิดา-มารดาอธิบายได้ว่า นักศึกษาที่บิดา-มารดามีรายได้ต่ำจะเลือกเข้าศึกษาในวิทยาลัยครูเป็นจำนวนมากทั้งนี้เนื่องจากการเงินกู้เสียค่าใช้จ่ายน้อยและใช้เวลาเรียนไม่นานก็จบออกมาประกอบอาชีพได้แล้ว อีกอย่างบิดา-มารดามีรายได้ต่ำจึงไม่สามารถส่งบุตรหลานให้เรียนระดับสูง ๆ ได้

8. การตัดสินใจเลือกเข้าศึกษา ในวิทยาลัยครูขึ้นอยู่กับการศึกษาบิดา-มารดาอธิบายได้ว่า นักศึกษาที่บิดา-มารดามีรายได้ต่ำจะเลือกเข้าศึกษาในวิทยาลัยเป็นจำนวนมากทั้งนี้เนื่องจาก

อาชีพครูเป็นอาชีพที่ยกย่องของคนในชนบทและวิทยาลัยครูก็ตั้งกระจายอยู่ในส่วนภูมิภาค และที่สำคัญถ้าบิดา-มารดามีการศึกษาต่ำส่วนมากก็จะประกอบอาชีพเกษตรกรและกรรมกรเป็นส่วนใหญ่รายได้ก็ค่อนข้างน้อยโอกาสที่จะสนับสนุนให้บุตรหลานเรียนสายอื่นก็ลำบาก

9. การตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาในวิทยาลัยครูไม่ได้ขึ้นอยู่กับเป้าประสงค์อธิบายได้ว่า เนื่องจากปัจจุบันนี้นักศึกษาที่เลือกเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยครูอาจจะไม่ได้ตัดสินใจด้วยตนเองหรือไม่ได้รับอาชีพในด้านนี้ที่เลือกเข้าศึกษาเพราะสอบเข้าที่อื่นไม่ได้หรือเรียนครูง่ายกว่าเรียนด้านอื่น วิทยาลัยครูตั้งอยู่ใกล้บ้าน ถูกเพื่อนชักชวนให้เรียน หรือเรียนเพราะไม่ทราบว่าเรียนอะไร ซึ่งไม่ได้มีวัตถุประสงค์ที่จะประกอบอาชีพในด้านนี้โดยตรง แต่ก็ยังเรียนในวิทยาลัยครูจึงทำให้วิทยาลัยครูผลิตบุคลากรที่ไม่เหมาะสมเป็นแม่พิมพ์พ่อบุญธรรมของชาติได้อย่างแท้จริง

10. การตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาในวิทยาลัยครูไม่ได้ขึ้นอยู่กับความเชื่อ อธิบายได้ว่า อาชีพครูในปัจจุบันนี้เป็นอาชีพที่ด้อยกว่าอาชีพอื่น ในสายตาของบุคคลประเภทต่าง ๆ เพราะอาชีพครูมีรายได้น้อย จำเจหน้าเบื่อหน่าย ไม่มีอิสระ ไม่มีความก้าวหน้า และไม่คอยได้รับการยกย่องในสังคมปัจจุบัน ซึ่งไม่เหมือนสมัยก่อนที่อาชีพครูมีเกียรติมาก โดยเฉพาะชนบท ประชาชนให้ความเคารพยกย่องนับถือและร่วมมือด้วยดี แต่ปัจจุบันนี้สิ่งดังกล่าวได้เปลี่ยนแปลงไปกับสภาพของสังคม ดังนั้นผู้ที่เข้าเรียนในวิทยาลัยครูปัจจุบันจึงมีผู้ที่เต็มใจจะออกไปเป็นครูจริง ๆ และผู้ที่ไม่ได้ตั้งใจจะออกไปเป็นครูที่เข้าไปเรียนอาจจะไปเพราะสอบเข้าที่อื่นไม่ได้ หรือวิทยาลัยตั้งอยู่ใกล้ภูมิลำเนา หรือถูกชักชวนโดยเพื่อนฝูง ดังนั้นเมื่อจบออกไปแล้วจึงไม่มีความเหมาะสมหรือไม่มีความสัมพันธ์ที่เหมาะสมกับอาชีพครู

จินตนา สายทองคำ (2539) ได้ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อของ นิสิตวิทยาลัยนาฏศิลป์ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างนักเรียนนักศึกษา จำนวน 567 คน และผู้บริหารจำนวน 10 คน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพื้นฐานและวิเคราะห์องค์ประกอบตัวแปรที่สำคัญในครั้งนี้อยู่ 3 ด้าน คือ (1) ด้านตัวนักศึกษา ได้แก่ ความสามารถในการเรียน บุคลิกภาพและความพอใจในวิชาชีพ และการสนับสนุนจากผู้ปกครอง (2) ด้านเศรษฐกิจและสังคม ได้แก่ ค่าใช้จ่ายและรายได้ของครอบครัว ภาวะความรับผิดชอบต่อครอบครัว ความต้องการของสังคม และชื่อเสียงในสถาบันของสังคม (3) ด้านสภาพแวดล้อมของสถาบัน ประกอบไปด้วย 3 ด้านย่อย ได้แก่ ด้านอาคารสถานที่ ประกอบด้วย อาคารสถานที่ สถานที่อำนวยความสะดวกในวิทยาลัย ความผูกพันต่อสถาบัน ด้านการเรียนการสอน ประกอบด้วย การเรียนการสอน พฤติกรรมอาจารย์ ความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา ด้านการบริหาร ประกอบด้วย ระเบียบข้อบังคับของวิทยาลัย กิจกรรมของมหาวิทยาลัยที่เกี่ยวกับการแสดง และด้านกลุ่มเพื่อน ได้แก่ ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน

ผลการวิจัยพบว่ามีปัจจัยที่เกี่ยวข้อง 3 ด้าน คือ ด้านตัวนิสิต ด้านเศรษฐกิจและสังคม และด้านสภาพแวดล้อมของสถาบัน ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ ได้แก่ ความผูกพันกับตัวเพื่อน ความถนัดในการเรียนวิชาชีพด้านนาฏศิลป์ การศึกษาสถาบันอื่นตามกลุ่มเพื่อน การสนับสนุนจากผู้ปกครองและค่าใช้จ่ายในการศึกษา ความพึงพอใจในการเรียนด้านนาฏศิลป์ดนตรี และความมั่นใจในการประกอบอาชีพด้านนาฏศิลป์และความผูกพันกับกลุ่มเพื่อน สำหรับนักศึกษาที่ไม่ศึกษาต่อ มีปัจจัยที่เป็นองค์ประกอบสำคัญ คือ ความไม่พึงพอใจในการเรียนด้านนาฏศิลป์ดนตรี และการศึกษาต่อตามสถาบันอื่นตามกลุ่มเพื่อน

ปรเมศวร์ โพธิ์คล้าย (2541) ได้วิจัยเพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อวิทยาลัยนาฏศิลป์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในด้านเจตคติและความสนใจต่อวิชาศิลปะด้านดนตรีและนาฏศิลป์ไทย ด้านอิทธิพลการชักจูงบุคคลและสื่อ และด้านเศรษฐกิจเปรียบเทียบตามตัวแปร เพศ ภาควิชา และระดับชั้น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนนาฏศิลป์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 388 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. แรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อโดยส่วนรวมและจำแนกตามภาควิชาอยู่ในระดับปานกลาง มีด้านเจตคติและความสนใจต่อวิชาศิลปะด้านดนตรีและนาฏศิลป์ได้อยู่ในระดับมาก ส่วนอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลและสื่อและด้านเศรษฐกิจอยู่ในระดับปานกลาง

2. การจัดลำดับแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อพิจารณาโดยรวม และการจำแนกตามตัวแปร เพศ ภาควิชา และระดับชั้น พบว่า แรงจูงใจที่สำคัญที่สุดคือ ด้านเจตคติและความสนใจต่อวิชาศิลปะด้านดนตรีและนาฏศิลป์ไทย รองลงมาคือด้านเศรษฐกิจ ลำดับสุดท้ายคือ ด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลและสื่อ

เอมอร จังศิริพรพรรณ (2542) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาตัวบ่งชี้สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัวนักเรียน โรงเรียนมัธยมของรัฐ ในกรุงเทพมหานคร โดยมีกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ นักเรียนหรือบิดาหรือมารดาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2-6 ของโรงเรียน 4 แห่ง สังกัดกองการมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2541 จำนวน 1,425 สุ่มจากประชากร 268,321 คน/ครอบครัว เครื่องมือที่ต้องใช้เพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม ได้แก่ แบบสอบถามสำหรับบิดาหรือมารดาเกี่ยวกับสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว และเครื่องมือที่ใช้ตัวสอบทางตรง ได้แก่ แบบสอบถามความคาดหวังของบิดามารดาต่อการศึกษาของบุตร แบบวัดเชาวน์ปัญญา แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และแบบบันทึกคะแนนเฉลี่ยของนักเรียน

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ตัวบ่งชี้สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัวนักเรียน ได้มาจากองค์ประกอบ 6 ตัว คือ อาชีพ การเป็นเจ้าของทรัพย์สิน การมีรายได้ การศึกษา อำนาจและสภาพแวดล้อมของครอบครัว มีความตรงเชิงโครงสร้างและความตรงเชิงเกณฑ์สัมพันธ์ การจัดช่วงชั้นทางสังคมระหว่างทางสังคมแบ่งออกเป็น 5 ช่วงชั้น ผลการเปรียบเทียบความสอดคล้องของการจัด

ช่วงชั้นทางสังคมระหว่างเกณฑ์จากสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัวนักเรียนที่พัฒนาขึ้นกับสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัวนักเรียนที่นิยมใช้ พบมีความสอดคล้องกัน

วุฒิวังค์ เอียดศรีชาย (2543) ได้ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิค

กลุ่มสถานศึกษาภาคใต้ กรมอาชีวศึกษา โดยจำแนกออกเป็นปัจจัยด้านนักศึกษาผู้ปกครอง และสภาพแวดล้อม กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย นักศึกษาระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจที่กำลังศึกษาอยู่ในวิทยาลัยเทคนิค ปีการศึกษา 2543 จำนวน 229 คน ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ผลการวิจัยสภาพทั่วไปของนักศึกษาพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 78.2 อายุอยู่ระหว่าง 20-22 ปี ร้อยละ 77.3 มีจำนวนพี่น้องในครอบครัว 3-4 คน ร้อยละ 46.7 ไม่มีพี่หรือน้องในครอบครัวที่จบปริญญาตรี ร้อยละ 80.8 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่าง 2.51-3.00 ร้อยละ 31.9 มีเจตคติที่ไม่สอดคล้องกับการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ร้อยละ 51.5 และมีความคาดหวังในการประกอบอาชีพ รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 50.2 ผู้ปกครองส่วนมากจบการศึกษาระดับประถมศึกษา ร้อยละ 65.5 ประกอบอาชีพ เกษตรกรรม/ประมง ร้อยละ 34.9 มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท/เดือน ร้อยละ 45.4 สถานภาพอยู่ร่วมกัน ร้อยละ 74.2 และผู้ปกครองต้องการให้นักศึกษาให้เลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ร้อยละ 59.8 นักศึกษามีภูมิลำเนาตั้งอยู่นอกเขตสุขาภิบาล/เทศบาล ร้อยละ 70.3 และไม่มีสถาบันการศึกษาที่เปิดสอนระดับปริญญาตรีสาขาที่กำลังศึกษาอยู่ในจังหวัดเดียวกันกับภูมิลำเนา ร้อยละ 77.7

2. ผลการศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา พบว่า ในจำนวนปัจจัยที่ศึกษา 14 ด้าน มีปัจจัยที่แสดงความสัมพันธ์กับการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ เจตคติต่อการศึกษาระดับปริญญาตรี ความคาดหวังต่อการประกอบอาชีพของนักศึกษา และปัจจัยที่แสดงความสัมพันธ์กับการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความต้องการของผู้ปกครองต่อการศึกษาต่อของนักศึกษา แต่ไม่พบความสัมพันธ์กับปัจจัยด้าน เพศ อายุ จำนวนพี่น้องในครอบครัว การมีพี่หรือน้องในครอบครัวที่จบปริญญาตรี ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ภูมิลำเนา การมีสถาบันการศึกษาที่เปิดสอนระดับปริญญาตรีสาขาที่กำลังศึกษาอยู่ในจังหวัดเดียวกับภูมิลำเนา

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ตัวบ่งชี้สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัวนักเรียน ได้มาจากองค์ประกอบ 6 ตัว คือ อาชีพ การเป็นเจ้าของทรัพย์สิน การมีรายได้ การศึกษา อำนาจและ

สภาพแวดล้อมของครอบครัว มีความตรงเชิงโครงสร้างและความตรงเชิงเกณฑ์สัมพันธ์ การจัดช่วงชั้นทางสังคมระหว่างทางสังคมแบ่งออกเป็น 5 ช่วงชั้น ผลการเปรียบเทียบความสอดคล้องของการจัดช่วงชั้นทางสังคมระหว่างเกณฑ์จากสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัวนักเรียนที่พัฒนาขึ้นกับสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัวนักเรียนที่นิยมใช้ พบมีความสอดคล้องกัน

ศรีธนา ภิริยะกากุล (2546) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและสังคมที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 กรณีศึกษาโรงเรียนราชโบริกานุเคราะห์ จังหวัดราชบุรี ผลการวิจัยพบว่า

1. เพศ เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์ทางการเงิน คือครอบครัวที่มีฐานะทางการเงินดีส่งผลให้เรียนต่อในระดับสูงขึ้นได้
3. อาชีพที่ก่อให้เกิดรายได้ของผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์ทางด้านบุคคล คือการเลือกเรียนตามสายที่บิดามารดาเรียนมา และด้านการเงิน คือครอบครัวที่มีฐานะทางการเงินดีส่งผลให้เรียนต่อในระดับสูงขึ้นได้
4. ระดับการศึกษาของบิดา มารดา มีความสามารถทางด้านความสามารถเฉพาะตน คือความพร้อมในการเตรียมสอบของนักเรียน
5. รายได้ของผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์ทางด้านบุคคล คืออาจารย์ที่ปรึกษาแนะนำให้เลือกเรียน ปัจจัยทางด้านความสามารถเฉพาะตน คือตัดสินใจจากคะแนนเฉลี่ย และทางการเงิน คือครอบครัวมีฐานะทางการเงินดี ส่งผลให้เรียนในระดับสูงขึ้นได้
6. ค่าใช้จ่ายต่อเทอมที่สามารถจ่ายได้ มีความสัมพันธ์ทางด้านบุคคล คืออาจารย์ที่ปรึกษาแนะนำให้เลือกเรียน ปัจจัยทางด้านความสามารถเฉพาะตน คือเลือกเรียนสายนี้ด้วยตนเอง และด้านการเงิน คือครอบครัวมีฐานะทางการเงินดี ส่งผลให้เรียนในระดับสูงขึ้นได้
7. รายได้ต่อเดือนที่คาดหวังในอนาคตมีความสัมพันธ์ทางด้านความสามารถเฉพาะตน คือเลือกเรียนสายนี้ด้วยตนเอง

สมศักดิ์ ชราศรี (2548) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกอาชีพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ความมุ่งหมายเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการอบรมเลี้ยงดูดีภาวะทางอาชีพ ความสนใจในอาชีพการตัดสินใจในอาชีพของนักเรียน เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจ เลือกอาชีพของนักเรียน และเพื่อสร้างสมการพยากรณ์ทำนายการตัดสินใจเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนในสังกัดเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ปีการศึกษา 2546 กลุ่ม

ตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนที่ใช้มัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2546 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 จำนวน 392 คน

1. ลักษณะการอบรมเลี้ยงดู ภูมิภาวะทางอาชีพ ความสนใจในอาชีพ มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 อธิบายว่า การอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาแบบประชาธิปไตยเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกอาชีพ เป็นลำดับที่ 1 การอบรมเลี้ยงดูแบบให้ควบคุมเคร่งครัดมากเกินไป เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกอาชีพ เป็นลำดับที่ 2 การอบรมเลี้ยงดูแบบเผด็จการ เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกอาชีพเป็นลำดับที่ 3 และการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกอาชีพลำดับที่ 4 ซึ่งน้อยที่สุด อาจเป็นเพราะว่า การปฏิบัติของบิดามารดา หรือผู้เลี้ยงดูที่ทำให้เด็กรู้สึกว่าจะตนเองถูกเกลียดชังไม่ได้ รับการเอาใจใส่สนับสนุนหรือให้คำแนะนำช่วยเหลือเท่าที่ควร ไม่ยินดียินร้ายต่อพฤติกรรมของเด็ก ไม่ได้ดุว่ากล่าวตักเตือนเมื่อทำผิด มักใช้วิธีวิจารณ์ ตำหนิ ลงโทษที่รุนแรงปราศจากเหตุผล ไม่มีความสนิทสนมเป็นกันเอง และปล่อยปละละเลยความเป็นอยู่

2. จากการศึกษาค้นคว้าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกอาชีพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ดเขต 2 ภูมิภาวะทางอาชีพ ความมั่นใจในการเลือกอาชีพ เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกอาชีพ ลำดับที่ 1 ทักษะคิดในการเลือกอาชีพ เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกอาชีพ ลำดับที่ 2 การเลือกอาชีพ เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกอาชีพ ลำดับที่ 3 และความสามารถในการเลือกอาชีพ เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกอาชีพ ลำดับที่ 4 น้อยที่สุด

3. จากการศึกษาค้นคว้าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกอาชีพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ดเขต 2 ความสนใจในการเลือกอาชีพ เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกอาชีพ ความสนใจในอาชีพพยาบาล เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกอาชีพพยาบาล ลำดับที่ 1 อาชีพแพทย์ เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกอาชีพ ลำดับที่ 2 และอาชีพวิศวกร เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกอาชีพ ลำดับที่ 3 ความสนใจในอาชีพจะมีอิทธิพลต่อการที่เขาจะมีความบากบั่นในการประกอบอาชีพมากน้อยเพียงใด

สุมิตา คล้างาม (2551) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลยเขต 1 การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ดึงดูด ปัจจัยผลักดันและปัจจัยสนับสนุนกับการตัดสินใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลยเขต 2) เพื่อศึกษา

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลยเขต 1 3) เพื่อสร้างสมการทำนายการตัดสินใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลยเขต 1 วิธีการวิจัยประกอบด้วยการศึกษาเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลยเขต 1 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 400 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi Stage Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพคือ ความสัมพันธ์แบบไม่มีโครงสร้าง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ คือ แบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple Regression)

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการตัดสินใจศึกษาต่อของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ปัจจัยดังชุด ด้านเป้าหมาย ความเชื่อ ค่านิยม ขนบธรรมเนียม ประเพณี และความเคยชิน ปัจจัยผลักดัน ด้านความคาดหวัง พันธะสัญญา และแรงเสริม ปัจจัยสนับสนุน ด้านโอกาส ความสามารถและการสนับสนุน
2. ปัจจัยที่สามารถพยากรณ์การตัดสินใจศึกษาต่อของนักเรียนได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ ปัจจัยด้านเป้าหมาย ปัจจัยด้านความคาดหวัง ปัจจัยด้านความสามารถและปัจจัยด้านความสนับสนุน และตัวแปรพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์การตัดสินใจศึกษาต่อของนักเรียนได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ปัจจัยด้านแรงเสริม โดยมีประสิทธิภาพในการทำนายร้อยละ 60.5

งานวิจัยในต่างประเทศ

Litten (1991) ศึกษาเกี่ยวกับการตัดสินใจในชีวิตจริงของบุคคล ซึ่งการศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยนั้นเป็นการตัดสินใจที่สำคัญของตัวนักเรียนและครอบครัว ในประเทศสหรัฐอเมริกา นักเรียนกว่าสองล้านคน ครอบครัวและโรงเรียน ต้องใช้เวลาและประสบการณ์ต่าง ๆ ในการตัดสินใจทุกปี ใช้เวลาในการค้นคว้าข้อมูลมากกว่า 50 ชั่วโมงเกี่ยวกับข้อมูลของมหาวิทยาลัยและใช้จ่ายเงินกว่า 1,500 เหรียญสหรัฐในการเตรียมพร้อมข้อมูลเพื่อการศึกษาต่อ (Golotti, 1994) การตัดสินใจทั้งหลายนี้เกี่ยวข้องไปยังครอบครัว เพื่อน และการวางแผนอาชีพในอนาคต ทางเลือกของมหาวิทยาลัยเปรียบเสมือนการตัดสินใจที่นักเรียนจะต้องไกลจากบ้าน ต้องการเงินทุน เพื่อนเป็นค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่อ นอกจากนี้ทางเลือกสุดท้ายของนักเรียน วัตถุประสงค์ได้จากโอกาสในการ

ทำงาน ความเป็นไปได้ในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา การพัฒนาสติปัญญา หรือสถานภาพทางสังคม (Golotti, 1994)

Golotti (1994) ได้ศึกษาว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายวางแผนการตัดสินใจที่สำคัญของชีวิตอย่างไร โดยการศึกษาแบบ Short-Term Longitudinal เกี่ยวกับกระบวนการตัดสินใจศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย การศึกษาในครั้งนี้ทำการสำรวจนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย 322 คน (ชาย 88 คน หญิง 234 คน) ทำการเก็บข้อมูลในสามระยะคือ เมษายน 1991 ตุลาคม 1991 และเมษายน 1992 ใช้เทคนิคการวิเคราะห์ความแปรปรวน (analysis of Variance : Anova) เพื่อศึกษาว่าในระยะเวลาดังกล่าวนี้ ตัวแปรใดที่ใช้ในการพิจารณาศึกษาต่อของนักเรียนมีความแตกต่างกัน โดยศึกษาเกณฑ์ที่นักเรียนใช้ในการตัดสินใจศึกษาต่อที่ประกอบด้วย 4 ตัวแปร คือ (1) ตัวแปรด้านวิชาการ มีองค์ประกอบคือ ความท้าทายทางวิชาการ คุณสมบัติในการเข้ารับการศึกษา หลักสูตรที่เปิดสอน คุณภาพของคณาจารย์ สาขาวิชาเอกที่เปิดสอน ความมีชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย นโยบายของคณะ ความสำเร็จของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ประเภทของมหาวิทยาลัย (รัฐบาลหรือเอกชน) (2) ตัวแปรด้านสถาบันมีองค์ประกอบ คือ สภาพความเป็นอยู่ของมหาวิทยาลัย บรรยากาศโดยรอบ ขนาดชั้นเรียน (สัดส่วนของนิสิตกับขนาดชั้นเรียน) ลักษณะหอพักของมหาวิทยาลัย กิจกรรมพิเศษในมหาวิทยาลัย ที่ตั้งของมหาวิทยาลัย สิ่งอำนวยความสะดวก และลักษณะทางกายภาพของมหาวิทยาลัย (อยู่ในชนบทหรือในเมือง) และขนาดของมหาวิทยาลัย (3) ตัวแปรทางการเงิน มีองค์ประกอบคือ ค่าธรรมเนียมการเรียน เงินทุนสนับสนุน และ (4) ตัวแปรด้านบุคคลและสังคม มีองค์ประกอบ คือ ระยะทางจากบ้านถึงมหาวิทยาลัย คำแนะนำจากผู้ปกครองและการพิจารณาของเพื่อนที่โรงเรียน

ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรที่นักเรียนใช้เป็นเกณฑ์ในการตัดสินใจเลือกมหาวิทยาลัยเมื่อทำการสำรวจ 3 ระยะ ตัวแปรที่มีการเปลี่ยนแปลงได้แก่ (1) ตัวแปรด้านวิชาการ โดยมีองค์ประกอบ คือ ความท้าทายทางวิชาการ คุณสมบัติในการเข้ารับการศึกษา และหลักสูตรที่เปิดสอน (2) ตัวแปรด้านสถาบันโดยมีองค์ประกอบ คือ บรรยากาศในมหาวิทยาลัย และขนาดชั้นเรียน และ (3) ตัวแปรทางการเงิน โดยมีองค์ประกอบที่เปลี่ยนแปลงคือ เงินทุนสนับสนุน สำหรับตัวแปรที่ไม่เปลี่ยนแปลง คือ ตัวแปรส่วนบุคคลและสังคม

Chapman. D (1981) ได้พัฒนาแนวคิดโมเดลการเลือกมหาวิทยาลัยของนิสิตและการคัดเลือกนิสิตของมหาวิทยาลัย (A Model of Student College Choice) ที่ได้จากการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยอธิบายว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกมหาวิทยาลัยของนิสิต (Student's Choice of College) คือ ความคาดหวังโดยทั่วไปต่อชีวิตในมหาวิทยาลัย (General Expectation of College Life) ซึ่งมีอิทธิพลจากสองปัจจัย คือ (1) ปัจจัยลักษณะของนิสิต (Student Characteristics) มีองค์ประกอบย่อย 4 องค์ประกอบ คือสถานภาพเศรษฐกิจสังคม

(Socio Economic status: SES) ความถนัด (Aptitude) ระดับความปรารถนาในการศึกษาต่อ (Level of Educational Aspiration) และผลสัมฤทธิ์ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (High School Performance) (2) ปัจจัยอิทธิพลจากภายนอก (External Influences) ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบย่อย คือ อิทธิพลจากบุคคลรอบข้าง (Significant Person) ประกอบด้วย อิทธิพลจากเพื่อน ผู้ปกครอง และโรงเรียนเดิม ลักษณะของมหาลัยที่กำหนด (Fixed College Characteristics) ประกอบด้วย ค่าธรรมเนียม กองทุนช่วยเหลือทางการเงิน ลักษณะที่ตั้ง รวมถึงโปรแกรมต่าง ๆ ที่เปิดสอน และความพยายามของมหาลัยในการติดต่อกับนิสิต (College Efforts to Communicate With Students) ประกอบด้วย การประชาสัมพันธ์ข้อมูลของมหาลัย การตรวจเยี่ยมวิทยาเขต และการรับนักเรียนเข้าศึกษา โดยปัจจัยลักษณะของผู้เรียนและปัจจัยอิทธิพลจากภายนอกส่งผลต่อความคาดหวังโดยทั่วไปต่อชีวิตในมหาลัยส่วนปัจจัยลักษณะของนิสิต ส่งผลต่อการเลือกนิสิตเข้าเรียนในมหาลัย (College's Choice of Student) และปัจจัยที่อิทธิพลภายนอกส่งผลต่อทางเลือกของนิสิตในการสมัครเข้าเรียน นอกจากนี้ยังพบว่า สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมมีความสัมพันธ์กับความปรารถนาในการศึกษาต่อและความคาดหวังทางการศึกษา ความถนัดมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและผลการปฏิบัติจากแบบทดสอบความถนัด จากแนวคิด Chapman (1981)

นอกจากนี้ พบว่าการจัดสรรเวลาและแหล่งข้อมูลสารสนเทศที่ถูกต้อง ในความสำคัญต่อกระบวนการสมัคร ถึงแม้ว่าข้อมูลสารสนเทศมาจากแหล่งที่หลากหลาย แต่ข้อมูลจากผู้ปกครองมีอิทธิพลมากที่สุด ผู้ปกครองที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสามารถมากกว่าผู้ปกครองในระดับการศึกษาที่ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลายในแนะนำเกี่ยวกับการศึกษาต่อให้กับนิสิต

Litten (1991) ได้นำเสนอโมเดลกระบวนการเลือกมหาลัย ซึ่งประกอบด้วยปัจจัยต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อการเลือกมหาลัยของนิสิต ตามขั้นตอนต่าง ๆ ประกอบด้วยปัจจัย 9 ด้าน ได้แก่

1. ปัจจัยด้านภูมิหลัง ได้แก่ อายุ เชื้อชาติ รายได้ สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม การศึกษาของผู้ปกครอง วัฒนธรรมของครอบครัว บุคลิกภาพ ศาสนา และ เพศ
2. ปัจจัยด้านคุณสมบัติส่วนบุคคล ได้แก่ ความสามารถทางวิชาการ ภาพลักษณ์ของตนเอง ความสามารถอื่น ๆ คุณค่าส่วนบุคคล ความต้องการผลประโยชน์ และรูปแบบชีวิต
3. ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ การวางแผนอาชีพ เงินใจทางเศรษฐกิจและสังคม และเงินใจทางวัฒนธรรม
4. ปัจจัยด้านคุณสมบัติระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้แก่ ส่วนประกอบทางสังคม ผลการปฏิบัติงาน อันดับทีในชั้นเรียนและคุณภาพของหลักสูตรที่ได้เรียน
5. ปัจจัยด้านนโยบายสาธารณะ ได้แก่ การช่วยเหลือการเงิน
6. ปัจจัยด้านปฏิบัติของมหาลัย ชั้นที่ 1 การรับนิสิต กิจกรรมของมหาวิทยาลัย นโยบายมนการรับนิสิต

7. ปัจจัยด้านการปฏิบัติของมหาวิทยาลัย ชั้นที่ 2 การรับนิสิตหรือปฏิเสธที่จะรับนิสิต การช่วยเหลือทางการเงิน

8. ปัจจัยด้านการปฏิบัติของมหาวิทยาลัย ได้แก่ ค่าธรรมเนียม ขนาดของมหาวิทยาลัย หลักสูตร บรรยากาศของสถานที่ และควบคุม

9. อิทธิพลรอบข้างการใช้สื่อ ได้แก่ ผู้ปกครอง ผู้ให้คำปรึกษา คณะกรรมการ สิ่งตีพิมพ์ เจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัยและแหล่งสื่ออื่น ๆ

Valerie, E. L. (1993) ได้ศึกษาเกี่ยวกับแนวโน้มในการศึกษาต่อระดับสูงขึ้นไปของนิสิตที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีจากวิทยาลัยชุมชน พบว่า มีตัวแปรที่ใช้ในการพยากรณ์แนวโน้มในการศึกษาต่อ 3 ด้าน ตัวแปร และตัวแปรอื่น ๆ อีก 2 ตัวแปร รวมทั้งสิ้น 19 ตัวแปร ดังนี้ (1) ด้านภูมิหลังของนิสิต ประกอบด้วย 4 ตัวแปร ได้แก่ เพศ สีผิว เชื้อชาติ สถานะทางสังคมในโรงเรียน (2) ด้านความประพฤติ ประกอบด้วย 6 ตัวแปร ได้แก่ การพักอยู่ในมหาวิทยาลัย การเป็นนิสิตภาคปกติ ความสนใจในการเรียน ความพึงพอใจในสังคมในโรงเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และการได้เรียนสาขาเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (3) ด้านสถาบันที่จะศึกษาต่อ ประกอบด้วย 7 ตัวแปร ได้แก่ การสถาบันที่ตั้งอยู่ในสถาบันรัฐพลริดาหรือแคลิฟอร์เนีย เป็นสถาบันของเอกชน วิทยาลัยนั้นมีนิสิตมากกว่า 15,000 คน วิทยาลัยนั้นมีนิสิตน้อยกว่า 1,500 คน สาขาวิชาที่เลือกมีนิสิตน้อยกว่าร้อยละ 10 สาขาวิชาที่เลือกมีนิสิตมากกว่าร้อยละ 30 การเคยได้รับรางวัลทางการของสถาบัน และการคัดเลือกของสถาบันนอกจากนี้ยังมีตัวแปรพยากรณ์อื่น ๆ อีก 2 ตัวแปร คือ การเคยย้ายที่เรียนในปีการศึกษา 1984 และการสำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 1986

Perna (2000) ได้ศึกษาความแตกต่างในการตัดสินใจสมัครเรียนมหาวิทยาลัยของนักศึกษาเชื้อชาติแอฟริกัน อเมริกา ลาติน และผิวขาว โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาโมเดลการลงทะเบียนเรียนในมหาวิทยาลัยและสำรวจตัวแปรต่าง ๆ ในโมเดล ของนักเรียนเชื้อชาติแอฟริกัน เมริกกัน ลาติน และผิวขาว สำหรับการวิจัยในครั้งนี้เจาะจงเฉพาะการสมัครเข้าเรียนในหลักสูตรปริญญาบัณฑิต 4 ปี ข้อมูลจากการวิจัยครั้งนี้วิเคราะห์สถิติภาคบรรยายและการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติก (Logistic Regression Analysis) พบว่าตัวแปรที่ใช้ในการทำนายจำนวนผู้ลงทะเบียนคือ เชื้อชาติ เพศ อายุ ค่าธรรมเนียมเงินทุน เงินกู้ อัตราการว่างงาน รายได้ของครอบครัว คะแนนทดสอบโปรแกรมทางวิชาการ ร้อยละของการสำเร็จการศึกษาใน 4 ปีการศึกษา

Targonski (2000) กล่าวว่า การศึกษาต่อบัณฑิตศึกษาในประเทศสหรัฐอเมริกาสำหรับนิสิตชาวอเมริกันและชาวต่างชาติ มีทางเลือกมากมายโดยเฉพาะมหาวิทยาลัยที่โดดเด่นซึ่งมีจำนวนมาก แต่ทว่าการวางแผนที่ดีและการค้นคว้าข้อมูลต่าง ๆ จะทำให้นิสิตได้รายชื่อมหาวิทยาลัยที่ต้องการจำนวนน้อยที่สุดที่ใช้ในการตัดสินใจเลือก ซึ่งการเตรียมตัวนั้นอาจจะต้องใช้ระยะเวลา 12 ถึง 18 เดือน ก่อนเดินทางมาศึกษาที่สหรัฐอเมริกา ทั้งนี้ขั้นตอนในการเลือกมหาวิทยาลัยที่ดีที่สุดมี 6 ขั้นตอนได้แก่

ขั้นตอนที่ (1) วางเป้าหมายในการศึกษาและอาชีพ ในส่วนนี้มหาวิทยาลัยจะถามนิสิตเกี่ยวกับเป้าหมายที่ต้องการศึกษาต่อและให้เขียนเรียงความ (Essay) เพื่อใช้พิจารณา ขั้นตอนที่ (2) ขอรับรองคำปรึกษาจากศูนย์แนะแนวการศึกษาต่อประเทศสหรัฐอเมริกา ในส่วนนี้ทางศูนย์มีความพร้อมที่จะตอบคำถามนิสิตเกี่ยวกับความแตกต่างของระบบการศึกษาในประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศของนิสิต คุณสมบัติที่มหาวิทยาลัยต้องการในการรับเข้าศึกษา การใช้แหล่งค้นคว้าหรือสืบค้นมหาวิทยาลัยที่เหมาะสมกับนิสิต แหล่งทุนการศึกษา การทดสอบต่าง ๆ ที่ใช้ในการสมัครเข้าเรียน การเตรียมเขียนใบสมัคร การวางแผนการศึกษา การปรับตัวทางด้านวัฒนธรรมของชาวอเมริกัน การนำความรู้ไปใช้หลังสำเร็จการศึกษา โดยศูนย์อาจจะถามข้อมูลส่วนตัวของนิสิต ได้แก่ ปริณญาที่เคยได้รับมาก่อน สาขาวิชาที่จบ ช่วงเวลาที่จะเดินทางไปศึกษาความสามารถทางภาษาอังกฤษ และความต้องการสนับสนุนทางการเงิน ขั้นตอนที่ (3) พัฒนารายการโปรแกรมมหาวิทยาลัยที่ต้องการสั้น ๆ โดยการสืบข้อมูลมหาวิทยาลัยที่เปิดสอนหลักสูตรที่นิสิตต้องการเรียน และนำข้อมูล เหล่านั้นไปปรึกษากับคณาจารย์ที่มหาวิทยาลัยเดิมของนิสิต หรือถ้ามีโอกาสเดินทางไปท่องเที่ยวที่ประเทศสหรัฐอเมริกา นิสิตสามารถปรึกษากับทางมหาวิทยาลัยได้โดยตรง นอกจากนี้สิ่งที่ ควรพิจารณาก่อนตัดสินใจ คือ การจัดอันดับมหาวิทยาลัย ประเภทของหลักสูตรว่าเป็นหลักสูตรฝึกงานหรือหลักสูตรปกติ ที่ตั้งของมหาวิทยาลัย การให้บริการกับนิสิต และการให้บริการกับนิสิตที่มีความบกพร่อง ขั้นตอนที่ (4) พิจารณาว่าจะสมัครที่มหาลัยใด โดยการเปรียบเทียบมหาวิทยาลัยจากเกณฑ์ต่อไปนี้ คือ แหล่งทรัพยากรทางการศึกษาที่ใช้ในการวิจัย ขนาดของภาควิชา จำนวนนิสิตและขนาดของมหาวิทยาลัย คุณสมบัติของอาจารย์ การรับรองวิทยฐานะของมหาวิทยาลัย ระยะเวลาในการเรียน คุณสมบัติที่มหาวิทยาลัยใช้ในการคัดเลือกนิสิต ค่าธรรมเนียมการศึกษา การสนับสนุนทางการเงิน สถานที่ตั้ง ภูมิอากาศ และค่าครองชีพ และบริการที่มหาวิทยาลัยจัดให้กับนิสิตชาวต่างชาติ

Gonzalez, C. and Desjardins (2002) ได้ศึกษาวิธีที่ทำนายพฤติกรรมการสมัครเรียนต่อในมหาวิทยาลัยของนักเรียนจากตัวแปรที่เกี่ยวข้อง มีวัตถุประสงค์ในการวิจัยเพื่อทดสอบว่าโมเดลการทำนายการศึกษาสามารถศึกษาพฤติกรรมการสมัครของนิสิตได้อย่างไร โดยการใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมขอยงานเอยประสาท (American College Test : ACT) ของนิสิตผู้สมัครเรียนปีการศึกษา 1998 และ 1999 โดยศึกษาตัวแปรที่ใช้ในการทำนายพฤติกรรมการสมัครของนักเรียน ประกอบด้วย ตัวแปร 3 ด้าน ได้แก่ (1) ตัวแปรประชากร ได้แก่ อายุ เชื้อชาติ รายได้ของครอบครัว ขนาดของชุมชน (2) ตัวแปรโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้แก่ คะแนนจ้อสอบมหาวิทยาลัย (American College Test : ACT) ของผู้สมัครผลการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย รายวิชาที่เรียนในมัธยมศึกษาตอนปลาย ประเภทของโรงเรียน ขนาดของชั้นเรียนที่สำเร็จการศึกษา และ (3) ตัวแปรด้านความปรารถนาในการศึกษาต่อ ได้แก่ ระยะทางจากบ้านถึงมหาวิทยาลัย ค่าธรรมเนียมระดับการเลือกมหาวิทยาลัย สาขาวิชาเอก และระดับการศึกษาขั้นสูงสุดที่นักเรียนคาดหวัง

ผลการวิจัยพบว่า การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมข่ายงานใยประสาท (Artificial Neural Networks) มีความสามารถในการทำนายสูงกว่าการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติก แต่อย่างไรก็ตามทั้งสองวิธีวิเคราะห์มีข้อจำกัด ดังนั้นการวิเคราะห์ข้อมูลร่วมกันทั้งสองวิธี จะทำให้นักวิจัยสถาบันได้ค้นพบวิธีการใหม่ในการทำนายและตัดสินใจสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

Philip (2002) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าศึกษาต่อสาขาเทคโนโลยีการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา โดยใช้เทคนิคเดลฟายเพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรีระดับมหาบัณฑิต และปริญญาโทระดับบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีการศึกษา ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ จำนวน 209 คน ในปี ค.ศ. 1994 – 1999 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาดุษฎีบัณฑิตจำนวน 9 คน และนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาบัณฑิต จำนวน 19 คน

ผลปรากฏว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าศึกษาต่อของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาบัณฑิต คือ ความต้องการหรือเป้าหมายของแต่ละคน สถานที่ตั้งของมหาวิทยาลัย ค่าใช้จ่ายในการศึกษาสูง คุณภาพและชื่อเสียงมหาวิทยาลัย และการสนับสนุนทางการเงินหรือการช่วยเหลือทางการเงิน ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าศึกษาต่อของนักศึกษาดุษฎีบัณฑิต คือ ความต้องการหรือเป้าหมายของแต่ละคน การสนับสนุนทางการเงินหรือการช่วยเหลือทางการเงิน คุณภาพและชื่อเสียงมหาวิทยาลัย คุณภาพและชื่อเสียงของคณะ การสนับสนุนของอาจารย์ที่ปรึกษาหรือคณะ การสนับสนุนของครอบครัว การติดต่อกับอาจารย์ที่ปรึกษาโดยตรง ความยืดหยุ่นของโปรแกรมการศึกษา ความสนใจในการทำวิจัย จำนวนหน่วยกิตของการเรียน ระยะเวลาในการเดินทางสั้น สถานที่ตั้งของมหาวิทยาลัย และโอกาสทางการศึกษา ส่วนอุปสรรคในการเข้าศึกษาต่อของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาบัณฑิต คือ ข้อจำกัดเรื่องระยะเวลา การเงิน ความบกพร่องของความยืดหยุ่นของโปรแกรมการศึกษา ความบกพร่องของคุณภาพการศึกษาระดับปริญญาตรีมหาบัณฑิต และสถานที่ตั้งของมหาวิทยาลัย อุปสรรคในการเข้าศึกษาต่อของปริญญาโทระดับบัณฑิต คือ ข้อจำกัดเรื่องระยะเวลา การเงิน ความรับผิดชอบของครอบครัว ความบกพร่องความยืดหยุ่นของโปรแกรมการศึกษา สถานที่ตั้งของมหาวิทยาลัย ความบกพร่องของคุณภาพการศึกษาระดับดุษฎีบัณฑิต ความต้องการเกี่ยวกับโปรแกรมการศึกษา

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ได้แก่ สถานที่ตั้งของมหาวิทยาลัย ค่าใช้จ่ายในการศึกษา หลักสูตรที่เปิดสอน คุณภาพของคณาจารย์ ความสำเร็จของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา นโยบายของคณะ บรรยายภาคโดยรอบ ขนาดชั้นเรียน ค่าธรรมเนียมการเรียน เงินทุนสนับสนุน ระยะทางในการเดินทาง คำแนะนำจากผู้ปกครอง ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง รายได้ของผู้ปกครอง และการพิจารณาของเพื่อนที่โรงเรียน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

วิทยานิพนธ์ เรื่อง การศึกษาความคิดเห็นที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มีวิธีการดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การจัดกระทำข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ได้แก่ นักศึกษาคณะศิลปศึกษา และคณะศิลปนาฏดุริยางค์วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม ปีการศึกษา 2560 ที่เรียนสาขาวิชาดนตรี จำนวน 189 คน ดังตารางที่ 1

พูนุ ปณู ทิโต ชีเว

ตาราง 1 แสดงจำนวนประชากรสาขาวิชาดนตรี ระดับชั้นปริญญาตรี วิทยาลัยนาฏศิลป์ ร้อยเอ็ด

สาขาวิชา	ระดับชั้น					รวม
	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4	ชั้นปีที่ 5	
ดนตรีคีตศิลป์ไทยศึกษา	12	9	14	8	7	50
ดนตรีคีตศิลป์สากลศึกษา	21	12	12	12	18	75
ดนตรีและการแสดงพื้นบ้าน	19	14	16	15	-	64
รวมทั้งสิ้น	52	35	42	35	25	189

2. กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรีคณะศิลปศึกษา และคณะศิลปนาฏดุริยางค์ สาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์ไทยศึกษา สาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์สากลศึกษา สาขาวิชาดนตรีและการแสดงพื้นบ้าน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย โดยใช้ตารางของเครซีและมอร์แกน (R.V.Krejcie&D.W.Morgan) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 126 คน โดยกำหนดสัดส่วนการสุ่มร้อยละดังนี้ จากสาขาวิชาและชั้นปี ร้อยละ 67 ดังตารางที่ 2

ตาราง 2 แสดงกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามสาขาวิชาโดยใช้สัดส่วนด้วยวิธีการหาค่าร้อยละ

สาขาวิชา	ระดับชั้น					รวม
	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4	ชั้นปีที่ 5	
ดนตรีคีตศิลป์ไทยศึกษา	8	6	9	5	5	33
ดนตรีคีตศิลป์สากลศึกษา	14	8	8	8	12	50
ดนตรีและการแสดงพื้นบ้าน	13	9	11	10	-	43
รวมทั้งสิ้น	52	35	42	35	25	126

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบไปด้วย

1. แบบสอบถาม (Questionnaire) เรื่องความคิดเห็นส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ แบ่งออกเป็น 4 ตอน คือ
 - ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นส่วนบุคคลของนักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
 - ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อการเลือกศึกษาดนตรีในระดับอุดมศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
 - ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
 - ตอนที่ 4 ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับความคิดเห็นส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือ

1. การสร้างแบบสอบถาม (Questionnaire) เรื่อง ความคิดเห็นส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ดำเนินการดังนี้
 - 1.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือกศึกษาต่อ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือและกำหนดขอบเขตความคิดเห็นที่น่าจะมีผลต่อการเลือกศึกษาต่อ
 - 1.2 นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาสร้างแบบสอบถาม เกี่ยวกับความคิดเห็นส่งผลต่อการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ในลักษณะของมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ
 - 1.3 นำแบบสอบถาม เรื่อง ความคิดเห็นส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเกี่ยวกับความเที่ยงตรงของเนื้อหา ความถูกต้องของภาษา เสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ซึ่งได้แก่
 1. นายปรเมศวร์ โพธิ์คล้าย รองผู้อำนวยการฝ่ายอุดมศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด
 2. ดร.โยธิน พลเขต ประธานหลักสูตรสาขาวิชาศิลปะและการแสดงดนตรี
 3. ดร.ณัฐวุฒิ ภูมิพันธุ์ อาจารย์ประจำหลักสูตรสาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์สากล

พินิจบ้าน
ศึกษา

- 1.4 นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาความเหมาะสม และความชัดเจนของข้อความ ดำเนินการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ โดยวิธีการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยใช้เทคนิค IOC (Index of Item-Objective Congruence) ได้ค่าความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.67-1.00 ใช้แบบประเมินมาตราส่วน 3 ระดับ คือ มีคุณลักษณะตามที่กำหนด (+1) ไม่แน่ใจ (0) ไม่มีคุณลักษณะตามที่กำหนด (-1)
- 1.5 ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำแล้วจัดพิมพ์เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำแบบประเมินความเหมาะสมสอดคล้องของแบบสอบถาม เรื่อง ความคิดเห็นส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ไปให้ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนประเมินความเหมาะสมและความสอดคล้องโดยผู้วิจัยดำเนินการและประสานงานกับผู้เชี่ยวชาญด้วยตนเอง
2. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ไปเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 126 ฉบับ ด้วยตนเอง
3. ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลเพื่อนำไปวิเคราะห์หาค่าสถิติต่อไป

การจัดกระทำข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม เรื่อง ความคิดเห็นส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มาจัดกระทำข้อมูล ดังนี้

1. ตรวจสอบความถูกต้อง ความสมบูรณ์ของแบบสอบถามเรื่อง ความคิดเห็นส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

2. จัดกลุ่มสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ตามระดับชั้นปี เพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม เรื่อง ความคิดเห็นส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์จากนั้นนำข้อมูลมาประมวลผลทางสถิติเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลระดับความคิดเห็นที่มีต่อแบบสอบถาม เรื่อง

ความคิดเห็นที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลป์ รั้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นส่วนบุคคลของนักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลป์ รั้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ได้แก่ เพศ คณะ และสาขาวิชา โดยการหาค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีผลต่อการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป์ รั้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ได้แก่ 1. การเล็งเห็นความสำคัญและการคาดหวังในอนาคต 2. ครอบครัวและตัวบุคคล 3. สถานการณ์ทางสังคม 4. ด้านสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ 5. สถานศึกษา โดยหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรี ในระดับอุดมศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป์ รั้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับความคิดเห็นส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป์ รั้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยการแจกแจงความถี่ความคิดเห็นที่คล้ายคลึงกัน

2. นำค่าเฉลี่ยแปลความหมาย โดยใช้เกณฑ์การแปลค่าความหมายค่าเฉลี่ยความคิดเห็นส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป์ รั้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ (บุญชม ศรีสะอาด 2545 : 103)

4.51 - 5.00 หมายความว่า มีความคิดเห็น ระดับมากที่สุด

3.51 - 4.50 หมายความว่า มีความคิดเห็น ระดับมาก

2.51 - 3.50 หมายความว่า มีความคิดเห็น ระดับปานกลาง

1.51 - 2.50 หมายความว่า มีความคิดเห็น ระดับน้อย

1.00 - 1.50 หมายความว่า มีความคิดเห็น ระดับน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยค้นคว้าได้ดำเนินการใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถาม เรื่อง ความคิดเห็นส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป์ รั้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ดังต่อไปนี้

1. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ ได้แก่

1.1 การหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบทดสอบโดยใช้สูตรค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (สมนึก ภัททิยธนี, 2546)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทนค่าดัชนีความสอดคล้อง

$\sum R$ แทนผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
 N แทนจำนวนผู้เชี่ยวชาญ

1.2 การหาค่าร้อยละ

1.2.1 ค่าร้อยละ (Percentage) โดยใช้สูตรดังนี้ (มนตรี อนันตรักษ์, 2546)

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ P แทน ร้อยละ

f แทนความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ

N แทน จำนวนความถี่ร้อยละ

1.2.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) ใช้สูตร ดังนี้ (มนตรี อนันตรักษ์, 2546)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทนคะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทนจำนวนนักเรียนทั้งหมด

1.2.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) ใช้สูตร ดังนี้ (มนตรี อนันตรักษ์, 2546)

$$S.D = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

X แทน คะแนนแต่ละตัว

\bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย

N แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความคิดเห็นที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษา สาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ผู้วิจัยแบ่ง การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยจึงได้ กำหนดสัญลักษณ์สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

P	แทน	ร้อยละ
N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	คะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นส่วนบุคคลของนักศึกษาวิทยาลัย นาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อการเลือกศึกษาดนตรีใน ระดับอุดมศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษา สาขาวิชาดนตรี ในระดับอุดมศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับความคิดเห็นส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษา
สาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นส่วนบุคคลของนักศึกษาวิทยาลัยนาฏ
ศิลป์ร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ได้แก่

ตาราง 3 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ

สถานภาพ	จำนวน (คน)	คิดเป็น (ร้อยละ)
ชาย	98	77.78
หญิง	28	22.22
รวม	126	100

จากตาราง 3 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้เป็นเพศชาย 98 คน คิด
เป็นร้อยละ 77.78 แสดงว่าเป็นเพศหญิง 28 คน คิดเป็นร้อยละ 22.22

ตาราง 4 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสาขาที่ศึกษาอยู่

สาขาวิชา	จำนวน (คน)	คิดเป็น (ร้อยละ)
ดนตรีคีตศิลป์ไทยศึกษา	33	26.19
ดนตรีคีตศิลป์สากลศึกษา	50	39.68
ดนตรีและการแสดงพื้นบ้าน	43	34.13
รวม	126	100

จากตาราง 4 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามศึกษาอยู่ในสาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์สากล
ศึกษา มากที่สุดคือ 50 คน คิดเป็นร้อยละ 39.68 รองลงมาอยู่สาขาวิชาดนตรีและการแสดงพื้นบ้าน
คือ 43 คน คิดเป็นร้อยละ 34.13 และสาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์ไทยศึกษาน้อยที่สุด คือ 33 คน คิดเป็น
ร้อยละ 26.19 ตามลำดับ

ตาราง 5 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามจำนวนนักศึกษาแต่ละชั้นปี

นักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่	จำนวน (คน)	คิดเป็น (ร้อยละ)
ชั้นปีที่ 1	35	27.78
ชั้นปีที่ 2	23	18.25
ชั้นปีที่ 3	28	22.22
ชั้นปีที่ 4	23	18.25
ชั้นปีที่ 5	17	13.49
รวม	126	100

จากตาราง 5 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 27.78 รองลงมาเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 22.22 รองลงมาเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 2 และ ชั้นปีที่ 4 จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 18.25 และน้อยที่สุดเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 5 จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 13.49 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ผู้วิจัยได้นำเอาคะแนนของความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อ แต่ละด้านมาหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อ จำแนกตามเพศ

ความคิดเห็นแต่ละด้าน	เพศ					ระดับความคิดเห็น
	ชาย		ระดับความคิดเห็น	หญิง		
	\bar{X}	S.D.		\bar{X}	S.D.	
การเล็งเห็นความสำคัญและการคาดหวังในอนาคต	4.24	0.17	มาก	4.32	0.08	มาก
ครอบครัวและตัวบุคคล	2.68	0.08	ปานกลาง	2.82	0.09	ปานกลาง
สถานการณ์ทางสังคม	3.43	0.15	ปานกลาง	3.04	0.10	ปานกลาง
สถานการณ์ทางเศรษฐกิจ	3.71	0.07	มาก	3.80	0.07	มาก
สถานศึกษา	4.05	0.07	มาก	4.01	0.11	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.69	0.11	มาก	3.67	0.09	มาก

จากตาราง 6 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผลของคะแนนความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อซึ่งจำแนกตามตัวแปรเพศ ได้ดังนี้

1. นักศึกษาชายมีความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับมากเรียงตามลำดับดังนี้ ด้านการเล็งเห็นความสำคัญและการคาดหวังในอนาคต ($\bar{X} = 4.24$, S.D. = 0.17) ด้านสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.05$, S.D. = 0.07) ด้านสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ ($\bar{X} = 3.71$, S.D. 0.07) ระดับปานกลางเรียงตามลำดับ ดังนี้ ด้านสถานการณ์ทางสังคม ($\bar{X} = 3.43$, S.D. = 0.15) และด้านครอบครัวและตัวบุคคล ($\bar{X} = 2.88$, S.D. = 0.09) ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X} = 3.69$, S.D. = 0.11) อยู่ในระดับ มาก

2. นักศึกษาหญิงมีความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับมากเรียงตามลำดับดังนี้ ด้านการเล็งเห็นความสำคัญและการคาดหวังในอนาคต ($\bar{X} = 4.32$, S.D. = 0.08) ด้านสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.01$, S.D. = 0.11) ด้านสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ ($\bar{X} = 3.80$, S.D. = 0.08) ระดับปานกลางเรียงตามลำดับดังนี้ ด้านสถานการณ์ทางสังคม ($\bar{X} = 3.40$, S.D. = 0.10) และด้านครอบครัวและตัวบุคคล ($\bar{X} = 2.82$, S.D. = 0.09) ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X} = 3.67$, S.D. = 0.09) อยู่ในระดับ มาก

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนความคิดเห็นในการเลือกศึกษาศึกษา
 ดนตรีระดับอุดมศึกษา จำแนกตามสาขาวิชา

ความคิดเห็นแต่ละ ด้าน	สาขาวิชา								
	ดนตรีคีตศิลป์ ไทยศึกษา		ระดับ ความ คิดเห็น	ดนตรีคีตศิลป์ สากลศึกษา		ระดับ ความ คิดเห็น	ดนตรีพื้นบ้าน		ระดับ ความ คิดเห็น
	\bar{X}	S.D.		\bar{X}	S.D.		\bar{X}	S.D.	
การเล็งเห็น ความสำคัญ และการคาดหวังใน อนาคต	4.29	0.12	มาก	4.29	0.19	มาก	4.28	0.22	มาก
ครอบครัวและตัว บุคคล	2.70	0.07	ปาน กลาง	2.72	0.09	ปาน กลาง	2.72	0.09	ปาน กลาง
สถานการณ์ทาง สังคม	3.32	0.17	ปาน กลาง	3.45	0.08	ปาน กลาง	3.48	0.20	ปาน กลาง
สถานการณ์ทาง เศรษฐกิจ	4.00	0.08	มาก	3.37	1.04	ปาน กลาง	3.71	1.09	มาก
สถานศึกษา	4.02	0.09	มาก	4.06	0.12	มาก	4.03	0.01	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.66	0.04	มาก	3.57	0.41	มาก	3.64	0.42	มาก

จากตาราง 7 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผลของคะแนน
 ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาศึกษาดนตรีระดับอุดมศึกษาซึ่งจำแนกตามตัวแปรสาขาวิชา ได้ดังนี้

1. นักศึกษาสาขาดนตรีคีตศิลป์ไทยศึกษามีความคิดเห็นในการเลือกศึกษาสาขาวิชา
 ดนตรีในระดับอุดมศึกษาทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับมากเรียงตามลำดับดังนี้ ด้านการเล็งเห็นความสำคัญ
 และการคาดหวังในอนาคต ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.12) ด้านสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.02$, S.D. = 0.09) ด้าน
 สถานการณ์ทางเศรษฐกิจ ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 0.08) อยู่ในระดับปานกลาง ดังนี้ด้านสถานการณ์ทาง
 สังคม ($\bar{X} = 3.32$, S.D. = 0.17) และด้านครอบครัวและตัวบุคคล ($\bar{X} = 2.70$, S.D. = 0.07)
 ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X} = 3.66$, S.D. = 0.10) อยู่ในระดับ มาก

2. นักศึกษาสาขาดนตรีคีตศิลป์สากลศึกษามีความคิดเห็นในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับมากเรียงตามลำดับดังนี้ ด้านการเล็งเห็นความสำคัญและการคาดหวังในอนาคต ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.19) ด้านสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.06$, S.D. = 0.12) อยู่ในระดับปานกลาง ดังนี้ ด้านสถานการณ์ทางสังคม ($\bar{X} = 3.45$, S.D. = 0.08) ด้านสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ ($\bar{X} = 3.37$) และด้านครอบครัวและตัวบุคคล ($\bar{X} = 2.72$, S.D. = 0.08) ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X} = 3.57$, S.D. = 0.30) อยู่ในระดับ มาก

3. นักศึกษาสาขาดนตรีพื้นบ้านมีความคิดเห็นในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับมากเรียงตามลำดับดังนี้ ด้านการเล็งเห็นความสำคัญและการคาดหวังในอนาคต ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.22) ด้านสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.03$, S.D. = 0.10) ด้านสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ ($\bar{X} = 3.71$, S.D. = 1.09) อยู่ในระดับปานกลาง ดังนี้ ด้านสถานการณ์ทางสังคม ($\bar{X} = 3.48$, S.D. = 0.20) และด้านครอบครัวและตัวบุคคล ($\bar{X} = 2.72$, S.D. = 0.09) ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X} = 3.64$, S.D. = 0.34) อยู่ในระดับมาก

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนความคิดเห็นในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาจำแนกตามชั้นปี

ความคิดเห็น แต่ละด้าน	ชั้นปีที่ 1		ระดับ ความ คิด เห็น	ชั้นปีที่ 2		ระดับ ความ คิด เห็น	ชั้นปีที่ 3		ระดับ ความ คิด เห็น	ชั้นปีที่ 4		ระดับ ความ คิด เห็น	ชั้นปีที่ 5		ระดับ ความ คิด เห็น
	\bar{x}	S.D.		\bar{x}	S.D.		\bar{x}	S.D.		\bar{x}	S.D.		\bar{x}	S.D.	
การเล็งเห็น ความสำคัญ และการ คาดหวังใน อนาคต	4.34	0.14	มาก	4.31	0.22	มาก	4.10	0.16	มาก	4.18	0.14	มาก	4.37	0.19	มาก
ครอบครัวและ ตัวบุคคล	2.73	0.07	ปาน กลาง	2.69	0.14	ปาน กลาง	2.69	0.15	ปาน กลาง	2.71	0.10	ปาน กลาง	2.78	0.14	ปาน กลาง
สถานการณ์ ทางสังคม	3.40	0.21	ปาน กลาง	3.38	0.22	ปาน กลาง	3.39	0.07	ปาน กลาง	3.56	0.09	มาก	3.41	0.22	ปาน กลาง
สถานการณ์ ทาง เศรษฐกิจ	4.05	0.07	มาก	3.96	0.09	มาก	3.74	0.14	มาก	3.78	0.11	มาก	4.08	0.16	มาก
สถานศึกษา	4.04	0.12	มาก	3.93	0.15	มาก	4.02	0.05	มาก	4.06	0.10	มาก	4.13	0.13	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.7	0.12	มาก	3.6	0.16	มาก	3.5	0.11	มาก	3.6	0.10	มาก	3.7	0.16	ปาน กลาง
	1			5			8			5			5		

พหุบัณฑิต ชีวะ

จากตาราง 8 แสดงให้เห็นว่าความคิดเห็นทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับมากทั้งหมดโดยเรียงลำดับได้ดังนี้

1. นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีความคิดเห็นในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา ทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับมากเรียงตามลำดับดังนี้ ด้านการเล็งเห็นความสำคัญและการคาดหวังในอนาคต ($\bar{X} = 4.34, S.D. = 0.14$) ด้านสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ ($\bar{X} = 4.05, S.D. = 0.07$) ด้านสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.04, S.D. = 0.12$) อยู่ในระดับปานกลาง ดังนี้ ด้านสถานการณ์ทางสังคม ($\bar{X} = 3.40, S.D. = 0.09$) และด้านครอบครัวและตัวบุคคล ($\bar{X} = 2.37, S.D. = 0.21$) ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X} = 3.71, S.D. = 0.12$) อยู่ในระดับมาก
2. นักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีความคิดเห็นในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา ทั้ง 5 ด้านอยู่ในระดับมากเรียงตามลำดับดังนี้ ด้านการเล็งเห็นความสำคัญและการคาดหวังในอนาคต ($\bar{X} = 4.31, S.D. = 0.22$) ด้านสถานศึกษา ($\bar{X} = 3.93, S.D. = 0.09$) ด้านสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ ($\bar{X} = 3.39, S.D. = 0.15$) ด้านสถานการณ์ทางสังคม ($\bar{X} = 3.38, S.D. = 0.22$) และด้านครอบครัวและตัวบุคคล ($\bar{X} = 2.69, S.D. = 0.14$) ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X} = 3.65, S.D. = 0.16$) อยู่ในระดับมาก
3. นักศึกษาชั้นปีที่ 3 มีความคิดเห็นในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา ทั้ง 5 ด้านอยู่ในระดับมากเรียงตามลำดับดังนี้ ด้านการเล็งเห็นความสำคัญและการคาดหวังในอนาคต ($\bar{X} = 4.10, S.D. = 0.16$) ด้านสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.02, S.D. = 0.05$) ด้านสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ ($\bar{X} = 3.74, S.D. = 0.14$) อยู่ในระดับปานกลาง ดังนี้ ด้านสถานการณ์ทางสังคม ($\bar{X} = 3.39, S.D. = 0.07$) และด้านครอบครัวและตัวบุคคล ($\bar{X} = 2.69, S.D. = 0.15$) ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X} = 3.58, S.D. = 0.10$) อยู่ในระดับมาก
4. นักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีความคิดเห็นในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา ทั้ง 5 ด้านอยู่ในระดับมากเรียงตามลำดับดังนี้ ด้านการเล็งเห็นความสำคัญและการคาดหวังในอนาคต ($\bar{X} = 4.18, S.D. = 0.14$) ด้านสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.06, S.D. = 0.10$) ด้านสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ ($\bar{X} = 3.78, S.D. = 0.11$) ด้านสถานการณ์ทางสังคม ($\bar{X} = 3.56, S.D. = 0.09$) อยู่ในระดับปานกลาง ดังนี้ ด้านครอบครัวและตัวบุคคล ($\bar{X} = 2.71, S.D. = 0.10$) ค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X} = 3.65, S.D. = 0.10$) อยู่ในระดับมาก
5. นักศึกษาชั้นปีที่ 5 มีความคิดเห็นในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา ทั้ง 5 ด้านอยู่ในระดับมากเรียงตามลำดับดังนี้ ด้านการเล็งเห็นความสำคัญและการคาดหวังในอนาคต ($\bar{X} = 4.37, S.D. = 0.19$) ด้านสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.13, S.D. = 0.13$) ด้านสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ ($\bar{X} = 1.08, S.D. = 0.16$) อยู่ในระดับปานกลาง ดังนี้ ด้านสถานการณ์ทางสังคม ($\bar{X} = 3.41, S.D. =$

0.22) ด้านครอบครัวและตัวบุคคล ($\bar{X} = 2.78$, S.D. = 0.14) ค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X} = 3.75$, S.D. = 0.16) อยู่ในระดับมาก

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษา สาขาวิชาดนตรี ในระดับอุดมศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ผู้วิจัยได้นำความคิดเห็นที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาสาขาวิชาดนตรีมาหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษา สาขาวิชาดนตรีจำแนกตามตัวแปรเพศ

ที่	ข้อความ	เพศ					
		ชาย		ระดับ ความ คิดเห็น	หญิง		ระดับ ความ คิดเห็น
		\bar{X}	S.D.		\bar{X}	S.D.	
1	ต้องการเป็นผู้มีส่วนร่วมในการสืบสานดนตรีในแขนงต่าง ๆ	4.23	0.57	มาก	4.32	0.54	มาก
2	มีความรักและความสนใจเป็นพิเศษในงานด้านการแสดงดนตรี	4.71	0.45	มากที่สุด	4.67	0.47	มากที่สุด
3	ต้องการเป็นแบบอย่างแก่สมาชิกภายในครอบครัวและบุคคลใกล้ชิด	1.77	0.66	น้อย	1.96	0.69	น้อย
4	ต้องการศึกษาต่อด้านนี้ในระดับที่สูงขึ้น จากที่ได้ศึกษามาแล้วในระดับมัธยมศึกษา	4.45	0.50	มาก	4.75	0.44	มากที่สุด

ตาราง 9 (ต่อ)

ที่	ข้อความ	เพศ					
		ชาย		ระดับ ความ คิดเห็น	หญิง		ระดับ ความ คิดเห็น
		\bar{X}	S.D.		\bar{X}	S.D.	
5	ความรู้สึกรักและผูกพันกับ สถานที่ และอาจารย์จาก การศึกษาในวิทยาลัยแห่งนี้ ตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษา	2.63	0.77	ปาน กลาง	2.42	0.63	น้อย
6	ต้องการเป็นผู้เชี่ยวชาญ ทางด้านดนตรีในอนาคต	2.91	0.69	ปาน กลาง	3.17	0.77	ปาน กลาง
7	ต้องการที่จะพิสูจน์ตัวเองให้ บุคคลรอบข้างทราบว่า สามารถเรียนทางด้านนี้ได้	1.76	0.68	น้อย	1.96	0.69	น้อย
8	ต้องการสร้างชื่อเสียงให้กับ วงศ์ตระกูลในอนาคต	3.48	0.62	ปาน กลาง	3.67	0.66	มาก
9	ระบบการสอบเข้าศึกษาที่นี่ ไม่ยากเกินไป เมื่อเทียบกับ การสอบแข่งขันในระบบ Admission หรือสอบเข้า สถาบันการศึกษาอื่น	3.21	0.52	ปาน กลาง	3.57	0.69	มาก
10	การพลาดจากการ สอบแข่งขันศึกษาต่อใน สถาบันการศึกษาที่มีชื่อเสียง แห่งอื่น	1.26	0.44	น้อย ที่สุด	1.42	0.50	น้อย ที่สุด
11	ความรู้สึกศรัทธาในชื่อเสียง และเกียรติภูมิของวิทยาลัยฯ แห่งนี้	2.88	0.70	ปาน กลาง	2.92	0.60	ปาน กลาง
12	ความรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้ ศึกษาที่วิทยาลัยฯ แห่งนี้	3.76	0.75	มาก	4.07	0.60	มาก

ตาราง 9 (ต่อ)

ที่	ข้อความ	เพศ					
		ชาย		ระดับ ความ คิดเห็น	หญิง		ระดับ ความ คิดเห็น
		\bar{X}	S.D.		\bar{X}	S.D.	
13	ความคาดหวังในโอกาสที่จะ ได้รับจากการแสดง เพื่อมี รายได้พิเศษช่วยเหลือ ครอบครัวระหว่างศึกษา	1.93	0.74	น้อย	1.96	0.74	น้อย
14	การมีระบบการเรียนการสอน ที่ไม่ยากเกินไป มีโอกาสจบ การศึกษาได้	2.38	0.63	น้อย	2.07	0.85	น้อย
15	การมีโอกาสได้งานทำใน อนาคตค่อนข้างสูง เพราะมีผู้ จบทางด้านนี้จำนวนน้อย	5.00	0.00	มาก ที่สุด	5.00	0.00	มาก ที่สุด
16	การเลือกศึกษาตามบุคคลที่มี ชื่อเสียง หรือที่เคารพ ซึ่งเป็น ศิษย์ของวิทยาลัยฯ แห่งนี้	1.86	0.74	น้อย	1.75	0.75	น้อย
17	การมีหลักสูตรการเรียนการ สอนที่ตรงกับความต้องการที่ จะเข้าศึกษาต่อ	4.95	0.19	มาก ที่สุด	4.89	0.31	มาก ที่สุด
18	การมีโอกาสไปเผยแพร่ ศิลปวัฒนธรรมยัง ต่างประเทศ	1.92	0.70	น้อย	2.00	0.72	น้อย
19	ความประทับใจจากผลงานที่ มีชื่อเสียงอันเป็นที่เผยแพร่ ของนักศึกษารุ่นก่อน ๆ	2.13	0.71	น้อย	2.10	0.73	น้อย

ตาราง 9 (ต่อ)

ที่	ข้อความ	เพศ					
		ชาย		ระดับ ความ คิดเห็น	หญิง		ระดับ ความ คิดเห็น
		\bar{X}	S.D.		\bar{X}	S.D.	
20	การประกาศรับสมัครและ การสอบ ของวิทยาลัยฯ ที่ไม่ ตรงกับการแข่งขันของ สถาบันการศึกษาอื่น ๆ	1.97	0.65	น้อย	1.82	0.54	น้อย
	ค่าเฉลี่ยรวม	2.88	0.58	ปาน กลาง	2.86	0.60	ปาน กลาง

จากตาราง 9 แสดงให้เห็นว่ามีผู้ตอบแบบสอบถาม เห็นด้วยกับการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษา สาขาวิชาดนตรี ทั้ง 20 ข้อ ซึ่งจำแนกตามตัวแปรเพศ ได้ดังนี้

1. ต้องการเป็นผู้มีส่วนร่วมในการสืบสานดนตรีในแขนงต่าง ๆ พบว่า นักศึกษาชายเห็น
ด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับมาก
($\bar{X} = 4.23$, S.D. = 0.57) นักศึกษาหญิงเห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีใน
ระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.32$, S.D. = 0.54)

2. มีความรักและความสนใจเป็นพิเศษในงานด้านการแสดงดนตรีฯ พบว่า นักศึกษาชาย
เห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด
($\bar{X} = 4.71$, S.D. = 0.45) นักศึกษาหญิงเห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีใน
ระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.67$, S.D. = 0.47)

3. ต้องการเป็นแบบอย่างแก่สมาชิกภายในครอบครัว และบุคคลใกล้ชิด พบว่า
นักศึกษาชาย เห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาอยู่ใน
ระดับน้อย ($\bar{X} = 1.77$, S.D. = 0.66) นักศึกษาหญิงเห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษา
สาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.96$, S.D. = 0.69)

4. ต้องการศึกษาต่อด้านนี้ในระดับที่สูงขึ้น จากที่ได้ศึกษามาแล้วในระดับมัธยมศึกษา
พบว่า นักศึกษาชายเห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาอยู่

ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = 0.50) นักศึกษาหญิงเห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.75$, S.D. = 0.44)

5. ความรู้สึกรักและผูกพันกับสถานที่ และอาจารย์จากการศึกษาในวิทยาลัยแห่งนี้ ตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาพบว่า นักศึกษาชายเห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.63$, S.D. = 0.77) นักศึกษาหญิงเห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.42$, S.D. = 0.63)

6. ต้องการเป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้านดนตรีในอนาคตพบว่า นักศึกษาชาย เห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.91$, S.D. = 0.69) นักศึกษาหญิงเห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.17$, S.D. = 0.77)

7. ต้องการที่จะพิสูจน์ตัวเองให้บุคคลรอบข้างทราบว่าสามารถเรียนทางด้านนี้ได้พบว่า นักศึกษาชาย เห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.76$, S.D. = 0.68) นักศึกษาหญิงเห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.96$, S.D. = 0.69)

8. ต้องการสร้างชื่อเสียงให้กับวงศ์ตระกูลในอนาคตพบว่า นักศึกษาชายเห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.48$, S.D. = 0.62) นักศึกษาหญิงเห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.67$, S.D. = 0.66)

9. ระบบการสอบเข้าศึกษาที่นี่ไม่ยากเกินไป เมื่อเทียบกับการสอบแข่งขันในระบบ Admission หรือสอบเข้าสถาบันการศึกษาอื่นพบว่า นักศึกษาชายเห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.21$, S.D. = 0.52) นักศึกษาหญิงเห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.57$, S.D. = 0.69)

10. การพลาดจากการสอบแข่งขันศึกษาต่อในสถาบันการศึกษาที่มีชื่อเสียงแห่งอื่นพบว่า นักศึกษาชาย เห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.26$, S.D. = 0.44) นักศึกษาหญิงเห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.42$, S.D. = 0.50)

11. ความรู้สึกศรัทธาในชื่อเสียงและเกียรติภูมิของวิทยาลัยฯ แห่งนี้พบว่า นักศึกษาชายเห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง

($\bar{X} = 2.88$, S.D. = 0.70) นักศึกษาหญิงเห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.92$, S.D. = 0.60)

12. ความรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้ศึกษาที่วิทยาลัยฯ แห่งนี้พบว่า นักศึกษาชายเห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.76$, S.D. = 0.75) นักศึกษาหญิงเห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.07$, S.D. = 0.60)

13. ความคาดหวังในโอกาสที่จะได้รับจากการแสดง เพื่อมีรายได้พิเศษช่วยเหลือครอบครัวระหว่างศึกษาพบว่า นักศึกษาชายเห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.93$, S.D. = 0.74) นักศึกษาหญิงเห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.96$, S.D. = 0.74)

14. การมีระบบการเรียนการสอนที่ไม่ยากเกินไป มีโอกาสจบการศึกษาได้พบว่า นักศึกษาชายเห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.38$, S.D. = 0.63) นักศึกษาหญิงเห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.07$, S.D. = 0.85)

15. การมีโอกาสดำเนินงานทำในอนาคตค่อนข้างสูง เพราะมีผู้จบทางด้านนี้จำนวนน้อยพบว่า นักศึกษาชายเห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00) นักศึกษาหญิงเห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00)

16. การเลือกศึกษาตามบุคคลที่มีชื่อเสียง หรือที่เคารพ ซึ่งเป็นศิษย์ของวิทยาลัยฯ แห่งนี้ พบว่า นักศึกษาชายเห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.86$, S.D. = 0.74) นักศึกษาหญิงเห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.75$, S.D. = 0.75)

17. การมีหลักสูตรการเรียนการสอนที่ตรงกับความต้องการที่จะเข้าศึกษาต่อพบว่า นักศึกษาชายเห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.95$, S.D. = 0.19) นักศึกษาหญิงเห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.85$, S.D. = 0.31)

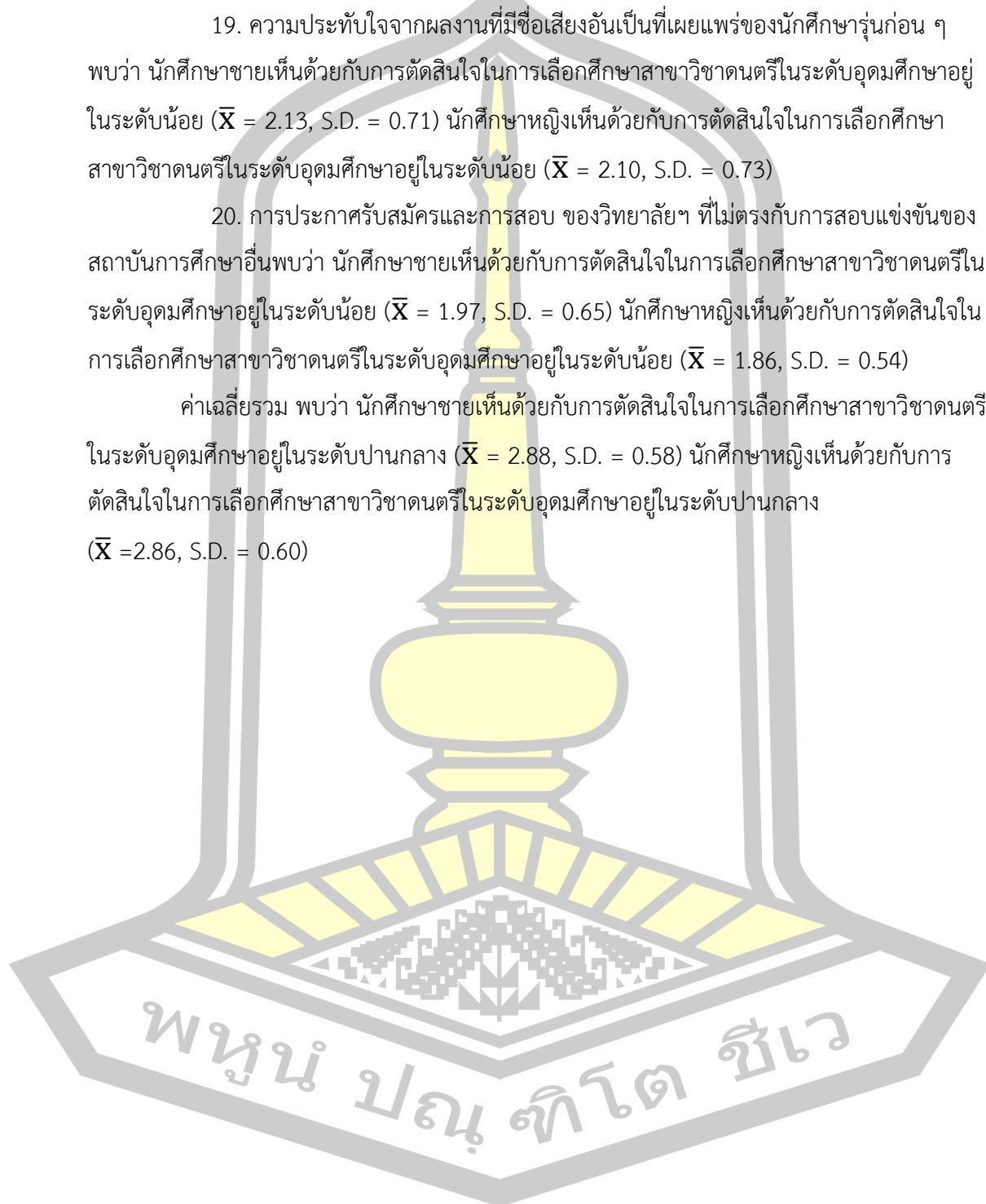
18. การมีโอกาไปเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมยังต่างประเทศพบว่า นักศึกษาชายเห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.92$,

S.D. = 0.70) นักศึกษาหญิงเห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.00$, S.D. = 0.72)

19. ความประทับใจจากผลงานที่มีชื่อเสียงอันเป็นที่เผยแพร่ของนักศึกษารุ่นก่อน ๆ พบว่า นักศึกษาชายเห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.13$, S.D. = 0.71) นักศึกษาหญิงเห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.10$, S.D. = 0.73)

20. การประกาศรับสมัครและการสอบ ของวิทยาลัยฯ ที่ไม่ตรงกับกรอบการแข่งขันของสถาบันการศึกษาอื่นพบว่า นักศึกษาชายเห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.97$, S.D. = 0.65) นักศึกษาหญิงเห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.86$, S.D. = 0.54)

ค่าเฉลี่ยรวม พบว่า นักศึกษาชายเห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.88$, S.D. = 0.58) นักศึกษาหญิงเห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.86$, S.D. = 0.60)

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนน ความคิดเห็นที่ส่งผลต่อการตัดสินใจ
เลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาจำแนกตามตัวแปรสาขาวิชา

ข้อ	ข้อความ	สาขาวิชา								
		ดนตรีไทย		ระดับ ความ คิดเห็น	ดนตรีสากล		ระดับ ความ คิดเห็น	ดนตรีพื้นบ้าน		ระดับ ความ คิดเห็น
		\bar{X}	S.D.		\bar{X}	S.D.		\bar{X}	S.D.	
1	ต้องการเป็นผู้มีส่วนร่วมในการสืบสานดนตรีในแขนงต่าง ๆ	4.57	0.50	มากที่สุด	4.24	0.51	มาก	4.02	0.55	มาก
2	มีความรักและความสนใจเป็นพิเศษในงานด้านการแสดงดนตรี	4.63	0.48	มากที่สุด	4.88	0.32	มากที่สุด	4.55	0.50	มากที่สุด
3	ต้องการเป็นแบบอย่างแก่สมาชิกภายในครอบครัว และบุคคลใกล้ชิด	2.00	0.70	น้อย	1.78	0.64	น้อย	1.72	0.66	น้อย
4	ต้องการศึกษาต่อด้านนี้ในระดับที่สูงขึ้นจากที่ได้ศึกษามาแล้วในระดับมัธยมศึกษา	4.78	0.41	มากที่สุด	4.66	0.47	มากที่สุด	4.16	0.37	มาก

ตาราง 10 (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	สาขาวิชา								
		ดนตรีไทย		ระดับ	ดนตรีสากล		ระดับ	ดนตรีพื้นบ้าน		ระดับ
		\bar{x}	S.D.	ความ คิดเห็น	\bar{x}	S.D.	ความ คิดเห็น	\bar{x}	S.D.	ความ คิดเห็น
5	ความรู้สึกรัก และผูกพันกับ สถานที่ และ อาจารย์จาก การศึกษาใน วิทยาลัยแห่งนี้ ตั้งแต่ระดับ มัธยมศึกษา	2.27	0.76	น้อย	2.42	0.73	น้อย	2.67	0.74	ปาน กลาง
6	ต้องการเป็น ผู้เชี่ยวชาญ ทางด้านดนตรี ในอนาคต	3.12	0.78	ปาน กลาง	3.02	0.71	ปาน กลาง	2.81	0.66	ปาน กลาง
7	ต้องการที่จะ พิสูจน์ตัวเองให้ บุคคลรอบข้าง ทราบว่า สามารถเรียน ทางด้านนี้ได้	2.12	0.69	น้อย	1.66	0.65	น้อย	1.74	0.65	น้อย
8	ต้องการสร้าง ชื่อเสียงให้กับ วงศ์ตระกูลใน อนาคต	3.72	0.76	มาก	3.56	0.57	มาก	3.34	0.57	ปาน กลาง

ตาราง 10 (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	สาขาวิชา								
		ดนตรีไทย		ระดับ	ดนตรีสากล		ระดับ	ดนตรีพื้นบ้าน		ระดับ
		\bar{x}	S.D.	ความ คิดเห็น	\bar{x}	S.D.	ความ คิดเห็น	\bar{x}	S.D.	ความ คิดเห็น
9	ระบบการสอบ เข้าศึกษาที่นี่ไม่ ยากเกินไป เมื่อ เทียบกับการ สอบแข่งขันใน ระบบ Admission หรือสอบเข้า สถาบันการศึกษ าอื่น	3.42	0.66	ปาน กลาง	3.12	0.32	ปาน กลาง	3.39	0.69	ปาน กลาง
10	การพลาดจาก การสอบ แข่งขันศึกษาต่อ ในสถาบัน การศึกษาที่มี ชื่อเสียงแห่งอื่น	1.03	0.46	น้อย ที่สุด	1.32	0.47	น้อย ที่สุด	1.27	0.45	น้อย ที่สุด
11	ความรู้สึก ศรัทธาใน ชื่อเสียงและ เกียรติภูมิของ วิทยาลัยฯ แห่ง นี้	3.06	0.55	ปาน กลาง	3.02	0.71	ปาน กลาง	2.62	0.65	ปาน กลาง

ตาราง 10 (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	สาขาวิชา								
		ดนตรีไทย		ระดับ	ดนตรีสากล		ระดับ	ดนตรีพื้นบ้าน		ระดับ
		\bar{x}	S.D.	ความ คิดเห็น	\bar{x}	S.D.	ความ คิดเห็น	\bar{x}	S.D.	ความ คิดเห็น
12	ความรู้สึก ภาคภูมิใจที่ได้ ศึกษาที่วิทยาลัย ฯ แห่งนี้	4.06	0.65	มาก	3.46	0.61	ปาน กลาง	4.06	0.75	มาก
13	ความคาดหวัง ในโอกาสที่จะ ได้รับจากการ แสดง เพื่อมี รายได้พิเศษ ช่วยเหลือ ครอบครัว ระหว่างศึกษา	2.00	0.75	น้อย	1.98	0.76	น้อย	1.86	0.70	น้อย
14	การมีระบบการ เรียนการสอนที่ ไม่ยากเกินไป มี โอกาสจบ การศึกษาได้	3.39	0.74	ปาน กลาง	2.12	0.62	น้อย	2.48	0.70	น้อย
15	การมีโอกาสได้ งานทำใน อนาคตค่อนข้าง สูง เพราะมีผู้จบ ทางด้านนี้ จำนวนน้อย	5.00	0.00	มาก ที่สุด	5.00	0.00	มาก ที่สุด	5.00	0.00	มาก ที่สุด

ตาราง 10 (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	สาขาวิชา								
		ดนตรีไทย		ระดับ	ดนตรีสากล		ระดับ	ดนตรีพื้นบ้าน		ระดับ
		\bar{X}	S.D.	ความ คิดเห็น	\bar{X}	S.D.	ความ คิดเห็น	\bar{X}	S.D.	ความ คิดเห็น
16	การเลือกศึกษาตามบุคคลที่มีชื่อเสียง หรือที่เคารพ ซึ่งเป็นศิษย์ของวิทยาลัยฯ แห่งนี้	2.03	0.80	น้อย	1.74	0.73	น้อย	1.81	0.73	น้อย
17	การมีหลักสูตรการเรียนการสอนที่ตรงกับความต้องการที่จะเข้าศึกษาต่อ	4.84	0.36	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด	4.95	0.21	มากที่สุด
18	การมีโอกาสไปเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมยังต่างประเทศ	2.12	0.64	น้อย	1.94	0.73	น้อย	1.81	0.69	น้อย
19	ความประทับใจจากผลงานที่มีชื่อเสียงอันเป็นที่เผยแพร่ของนักศึกษารุ่นก่อน ๆ	2.03	0.68	น้อย	2.10	0.76	น้อย	2.23	0.68	น้อย

ตาราง 10 (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	สาขาวิชา								
		ดนตรีไทย		ระดับ	ดนตรีสากล		ระดับ	ดนตรีพื้นบ้าน		ระดับ
		\bar{X}	S.D.	ความ คิดเห็น	\bar{X}	S.D.	ความ คิดเห็น	\bar{X}	S.D.	ความ คิดเห็น
20	การประกาศรับ สมัครและการสอบ ของวิทยาลัยฯ ที่ ไม่ตรงกับการสอบ แข่งขันของ สถาบัน การศึกษาอื่น ๆ	2.06	0.42	น้อย	1.76	0.71	น้อย	2.06	0.63	ปาน กลาง
	ค่าเฉลี่ยรวม	3.07	0.59	ปาน กลาง	2.93	0.55	ปาน กลาง	2.93	0.58	ปาน กลาง

จากตาราง 10 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผลของคะแนน
ความคิดเห็นในการตัดสินใจเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาซึ่งจำแนกตามตัวแปร
สาขาวิชา ได้ดังนี้

1. ต้องการเป็นผู้มีส่วนร่วมในการสืบสานดนตรีในแขนงต่าง ๆ พบว่า นักศึกษาสาขาวิชา
ดนตรีคีตศิลป์ไทยศึกษาเห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา
อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.57$, S.D. = 0.50) นักศึกษาสาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์สากลศึกษาเห็นด้วย
กับความคิดเห็นในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.24$,
S.D. = 0.51) นักศึกษาสาขาวิชาดนตรีและการแสดงพื้นบ้าน เห็นด้วยกับความคิดเห็นในการเลือก
ศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.02$, S.D. = 0.55)

2. มีความรักและความสนใจเป็นพิเศษในงานด้านการแสดงดนตรีๆพบว่า นักศึกษา
สาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์ไทยศึกษาเห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีใน
ระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.63$, S.D. = 0.48) นักศึกษาสาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์
สากลศึกษาเห็นด้วยกับความคิดเห็นในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับ
มากที่สุด ($\bar{X} = 4.88$, S.D. = 0.32) นักศึกษาสาขาวิชาดนตรีและการแสดงพื้นบ้าน เห็นด้วยกับการ

ความคิดเห็นในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.55$, S.D. = 0.50)

3. ต้องการเป็นแบบอย่างแก่สมาชิกภายในครอบครัว และบุคคลใกล้ชิดพบว่า นักศึกษาสาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์ไทยศึกษาเห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.00$, S.D. = 0.70) นักศึกษาสาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์สากลศึกษาเห็นด้วยกับความคิดเห็นในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.78$, S.D. = 0.64) นักศึกษาสาขาวิชาดนตรีและการแสดงพื้นบ้าน เห็นด้วยกับความคิดเห็นในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.72$, S.D. = 0.66)

4. ต้องการศึกษาต่อด้านนี้ในระดับที่สูงขึ้น จากที่ได้ศึกษามาแล้วในระดับมัธยมศึกษาพบว่า นักศึกษาสาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์ไทยศึกษาเห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.78$, S.D. = 0.41) นักศึกษาสาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์สากลศึกษาเห็นด้วยกับความคิดเห็นในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.66$, S.D. = 0.47) นักศึกษาสาขาวิชาดนตรีและการแสดงพื้นบ้าน เห็นด้วยกับความคิดเห็นในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.16$, S.D. = 0.37)

5. ความรู้สึกรักและผูกพันกับสถานที่ และอาจารย์จากการศึกษาในวิทยาลัยแห่งนี้ ตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาพบว่า นักศึกษาสาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์ไทยศึกษาเห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.27$, S.D. = 0.76) นักศึกษาสาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์สากลศึกษาเห็นด้วยกับความคิดเห็นในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.42$, S.D. = 0.73) นักศึกษาสาขาวิชาดนตรีและการแสดงพื้นบ้าน เห็นด้วยกับความคิดเห็นในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.67$, S.D. = 0.74)

6. ต้องการเป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้านดนตรีในอนาคตพบว่า นักศึกษาสาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์ไทยศึกษาเห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.12$, S.D. = 0.78) นักศึกษาสาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์สากลศึกษาเห็นด้วยกับความคิดเห็นในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.02$, S.D. = 0.71) นักศึกษาสาขาวิชาดนตรีและการแสดงพื้นบ้าน เห็นด้วยกับความคิดเห็นในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.81$, S.D. = 0.66)

7. ต้องการที่จะพิสูจน์ตัวเองให้บุคคลรอบข้างทราบว่าสามารถเรียนทางด้านนี้ได้พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์ไทยศึกษาเห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรี

ในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.12$, S.D. = 0.69) นักศึกษาสาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์สากล ศึกษาเห็นด้วยกับความคิดเห็นในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.66$, S.D. = 0.65) นักศึกษาสาขาวิชาดนตรีและการแสดงพื้นบ้าน เห็นด้วยกับความคิดเห็นในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.74$, S.D. = 0.65)

8. ต้องการสร้างชื่อเสียงให้กับวงศ์ตระกูลในอนาคตพบว่า นักศึกษาสาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์ไทยศึกษาเห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.72$, S.D. = 0.76) นักศึกษาสาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์สากลศึกษาเห็นด้วยกับความคิดเห็นในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.56$, S.D. = 0.57) นักศึกษาสาขาวิชาดนตรีและการแสดงพื้นบ้าน เห็นด้วยกับความคิดเห็นในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.34$, S.D. = 0.57)

9. ระบบการสอบเข้าศึกษาที่นี้ไม่ยากเกินไป เมื่อเทียบกับการสอบแข่งขันในระบบ Admission หรือสอบเข้าสถาบันการศึกษาอื่นพบว่า นักศึกษาสาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์ไทยศึกษาเห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.42$, S.D. = 0.66) นักศึกษาสาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์สากลศึกษาเห็นด้วยกับความคิดเห็นในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.12$, S.D. = 0.32) นักศึกษาสาขาวิชาดนตรีและการแสดงพื้นบ้าน เห็นด้วยกับความคิดเห็นในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.39$, S.D. = 0.69)

10. การพลาดจากการสอบแข่งขันศึกษาต่อในสถาบันการศึกษาที่มีชื่อเสียงแห่งอื่นพบว่า นักศึกษาสาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์ไทยศึกษาเห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.03$, S.D. = 0.46) นักศึกษาสาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์สากลศึกษาเห็นด้วยกับความคิดเห็นในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.32$, S.D. = 0.47) นักศึกษาสาขาวิชาดนตรีและการแสดงพื้นบ้าน เห็นด้วยกับความคิดเห็นในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา อยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.27$, S.D. = 0.45)

11. ความรู้สึกศรัทธาในชื่อเสียงและเกียรติภูมิของวิทยาลัยฯ แห่งนี้พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์ไทยศึกษาเห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.06$, S.D. = 0.55) นักศึกษาสาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์สากลศึกษาเห็นด้วยกับความคิดเห็นในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง

($\bar{X} = 3.02$), S.D. = 0.71) นักศึกษาสาขาวิชาดนตรีและการแสดงพื้นบ้าน เห็นด้วยกับความคิดเห็นในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.62$, S.D. = 0.65)

12. ความรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้ศึกษาที่วิทยาลัยฯ แห่งนี้พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์ไทยศึกษาเห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.06$, S.D. = 0.65) นักศึกษาสาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์สากลศึกษาเห็นด้วยกับความคิดเห็นในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.46$, S.D. = 0.61) นักศึกษาสาขาวิชาดนตรีและการแสดงพื้นบ้าน เห็นด้วยกับความคิดเห็นในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.06$, S.D. = 0.75)

13. ความคาดหวังในโอกาสที่จะได้รับจากการแสดง เพื่อมีรายได้พิเศษช่วยเหลือครอบครัวระหว่างศึกษาพบว่า นักศึกษาสาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์ไทยศึกษาเห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.00$, S.D. = 0.75) นักศึกษาสาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์สากลศึกษาเห็นด้วยกับความคิดเห็นในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.98$, S.D. = 0.76) นักศึกษาสาขาวิชาดนตรีและการแสดงพื้นบ้าน เห็นด้วยกับความคิดเห็นในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.86$, S.D. = 0.70)

14. การมีระบบการเรียนการสอนที่ไม่ยากเกินไป มีโอกาสจบการศึกษาได้พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์ไทยศึกษาเห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.39$, S.D. = 0.74) นักศึกษาสาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์สากลศึกษาเห็นด้วยกับความคิดเห็นในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.21$, S.D. = 0.62) นักศึกษาสาขาวิชาดนตรีและการแสดงพื้นบ้าน เห็นด้วยกับความคิดเห็นในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.48$, S.D. = 0.70)

15. การมีโอกาสได้งานทำในอนาคตค่อนข้างสูง เพราะมีผู้จบทางด้านนี้จำนวนน้อยพบว่า นักศึกษาสาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์ไทยศึกษาเห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00) นักศึกษาสาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์สากลศึกษาเห็นด้วยกับความคิดเห็นในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00) นักศึกษาสาขาวิชาดนตรีและการแสดงพื้นบ้าน เห็นด้วยกับความคิดเห็นในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00)

16. การเลือกศึกษาตามบุคคลที่มีชื่อเสียง หรือที่เคาเรพ ซึ่งเป็นศิษย์ของวิทยาลัยฯ แห่งนี้ พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์ไทยศึกษาเห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.03$, S.D. = 0.80) นักศึกษาสาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์สากลศึกษาเห็นด้วยกับความคิดเห็นในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.74$, S.D. = 0.73) นักศึกษาสาขาวิชาดนตรีและการแสดงพื้นบ้าน เห็นด้วยกับความคิดเห็นในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.81$, S.D. = 0.73)

17. การมีหลักสูตรการเรียนการสอนที่ตรงกับความต้องการที่จะเข้าศึกษาต่อพบว่า นักศึกษาสาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์ไทยศึกษาเห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.84$, S.D. = 0.36) นักศึกษาสาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์สากลศึกษาเห็นด้วยกับความคิดเห็นในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00) นักศึกษาสาขาวิชาดนตรีและการแสดงพื้นบ้าน เห็นด้วยกับความคิดเห็นในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.95$, S.D. = 0.21)

18. การมีโอกาสไปเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมยังต่างประเทศพบว่า นักศึกษาสาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์ไทยศึกษาเห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.12$, S.D. = 0.64) นักศึกษาสาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์สากลศึกษาเห็นด้วยกับความคิดเห็นในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.94$, S.D. = 0.73) นักศึกษาสาขาวิชาดนตรีและการแสดงพื้นบ้าน เห็นด้วยกับความคิดเห็นในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.81$, S.D. = 0.69)

19. ความประทับใจจากผลงานที่มีชื่อเสียงอันเป็นที่เผยแพร่ของนักศึกษารุ่นก่อน พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์ไทยศึกษาเห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.03$, S.D. = 0.68) นักศึกษาสาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์สากลศึกษาเห็นด้วยกับความคิดเห็นในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.10$, S.D. = 0.76) นักศึกษาสาขาวิชาดนตรีและการแสดงพื้นบ้าน เห็นด้วยกับความคิดเห็นในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.23$, S.D. = 0.68)

20. การประกาศรับสมัครและการสอบ ของวิทยาลัยฯ ที่ไม่ตรงกับการสอบแข่งขันของสถาบันการศึกษาอื่นพบว่า นักศึกษาสาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์ไทยศึกษาเห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.06$, S.D. = 0.42) นักศึกษาสาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์สากลศึกษาเห็นด้วยกับความคิดเห็นในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีใน

ระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.76$, S.D. = 0.71) นักศึกษาสาขาวิชาดนตรีและการแสดง
พื้นบ้าน เห็นด้วยกับความคิดเห็นในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา อยู่ในระดับ
ปานกลาง ($\bar{X} = 2.06$, S.D. = 0.63)ค่าเฉลี่ยรวม พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์ไทยศึกษา
เห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X}
= 3.07, S.D. = 0.59) นักศึกษาสาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์สากลศึกษาเห็นด้วยกับความคิดเห็นในการ
เลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.93$, S.D. = 0.55)
นักศึกษาสาขาวิชาดนตรีและการแสดงพื้นบ้าน เห็นด้วยกับความคิดเห็นในการเลือกศึกษาสาขาวิชา
ดนตรีในระดับอุดมศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.93$, S.D. = 0.58)

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาสาขาวิชา
ดนตรีจำแนกตามชั้นปี

ที่	ข้อความ	เพศ														
		ชั้นปีที่ 1		ระดับ	ชั้นปีที่ 2		ระดับ	ชั้นปีที่ 3		ระดับ	ชั้นปีที่ 4		ระดับ	ชั้นปีที่ 5		ระดับ
		\bar{X}	S.D.	ความ คิด เห็น	\bar{X}	S.D.	ความ คิด เห็น	\bar{X}	S.D.	ความ คิด เห็น	\bar{X}	S.D.	ความ คิด เห็น	\bar{X}	S.D.	ความ คิด เห็น
1	ต้องการเป็นผู้มีส่วนร่วมในการสืบสานดนตรีในแขนงต่าง ๆ	4.22	0.64	มาก	4.26	0.61	มาก	4.42	0.50	มากที่สุด	4.21	0.42	มาก	4.05	0.55	มาก
2	มีความรักและความสนใจเป็นพิเศษในงานด้านการแสดงดนตรี	3.97	0.66	มาก	4.47	0.59	มาก	4.53	0.83	มากที่สุด	4.63	4.55	มากที่สุด	4.47	0.78	มาก
3	ต้องการเป็นแบบอย่างแก่สมาชิกภายในครอบครัว และบุคคลใกล้ชิด	1.85	0.69	น้อย	2.00	0.73	น้อย	1.75	0.70	น้อย	1.73	0.61	น้อย	1.70	0.58	น้อย
4	ต้องการศึกษาต่อด้านนี้ในระดับที่สูงขึ้นจากที่ได้ศึกษามาแล้วในระดับมัธยมศึกษา	4.48	0.50	มาก	4.39	0.49	มาก	4.42	0.50	มาก	4.56	0.50	มากที่สุด	4.88	0.33	มากที่สุด

ตาราง 11 (ต่อ)

ที่	ข้อความ	เพศ														
		ชั้นปีที่ 1		ระดับ ความคิด เห็น	ชั้นปีที่ 2		ระดับ ความคิด เห็น	ชั้นปีที่ 3		ระดับ ความคิด เห็น	ชั้นปีที่ 4		ระดับ ความคิด เห็น	ชั้นปีที่ 5		ระดับ ความคิด เห็น
		\bar{X}	S.D.		\bar{X}	S.D.		\bar{X}	S.D.		\bar{X}	S.D.		\bar{X}	S.D.	
5	ความรู้สึกรัก และผูกพันกับ สถานที่ และ อาจารย์จาก การศึกษาใน วิทยาลัยแห่งนี้ ตั้งแต่ระดับ มัธยมศึกษา	2.54	0.70	ปาน กลาง	2.65	0.83	ปาน กลาง	2.60	0.62	ปาน กลาง	2.56	0.84	ปาน กลาง	2.58	0.87	ปาน กลาง
6	ต้องการเป็น ผู้เชี่ยวชาญ ทางด้าน ดนตรีใน อนาคต	3.31	0.75	ปาน กลาง	2.69	0.70	ปาน กลาง	2.71	0.71	ปาน กลาง	3.17	0.38	ปาน กลาง	2.82	0.72	ปาน กลาง
7	ต้องการที่จะ พิสูจน์ตัวเองให้ บุคคลรอบข้าง ทราบว่า สามารถเรียน ทางด้านนี้ได้	1.71	0.62	น้อย	1.82	0.71	น้อย	1.85	0.75	น้อย	1.91	0.66	น้อย	1.76	0.75	น้อย
8	ต้องการสร้าง ชื่อเสียงให้กับ วงศ์ตระกูลใน อนาคต	3.34	0.59	ปาน กลาง	3.39	0.65	ปาน กลาง	3.82	0.61	มาก	3.47	0.66	ปาน กลาง	3.70	0.58	มาก

ตาราง 11 (ต่อ)

ที่	ข้อความ	เพศ														
		ชั้นปีที่ 1		ระดับ ความคิด เห็น	ชั้นปีที่ 2		ระดับ ความคิด เห็น	ชั้นปีที่ 3		ระดับ ความคิด เห็น	ชั้นปีที่ 4		ระดับ ความคิด เห็น	ชั้นปีที่ 5		ระดับ ความคิด เห็น
		\bar{X}	S.D.		\bar{X}	S.D.		\bar{X}	S.D.		\bar{X}	S.D.		\bar{X}	S.D.	
9	ระบบการสอบ เข้าศึกษาที่นี่ไม่ ยากเกินไป เมื่อ เทียบกับการ สอบแข่งขันใน ระบบ Admission หรือสอบเข้า สถาบันการศึก ษาอื่น	3.40	0.65	ปาน กลาง	3.43	0.72	ปาน กลาง	3.17	0.47	ปาน กลาง	3.26	0.44	ปาน กลาง	3.11	0.48	ปาน กลาง
10	การพลาดจาก การ สอบแข่งขัน ศึกษาต่อใน สถาบันการศึก ษาที่มีชื่อเสียง แห่งอื่น	1.25	0.44	น้อย ที่สุด	1.34	0.48	น้อย ที่สุด	1.39	0.49	น้อย ที่สุด	1.26	0.44	น้อย ที่สุด	1.23	0.43	น้อย ที่สุด
11	ความรู้สึก ศรัทธาใน ชื่อเสียงและ เกียรติภูมิของ วิทยาลัยฯ แห่ง นี้	3.00	0.68	ปาน กลาง	3.08	0.51	ปาน กลาง	2.64	0.48	ปาน กลาง	2.39	0.49	น้อย	3.52	0.71	มาก

ตาราง 11 (ต่อ)

ที่	ข้อความ	เพศ														
		ชั้นปีที่ 1		ระดับ ความคิด เห็น	ชั้นปีที่ 2		ระดับ ความคิด เห็น	ชั้นปีที่ 3		ระดับ ความคิด เห็น	ชั้นปีที่ 4		ระดับ ความคิด เห็น	ชั้นปีที่ 5		ระดับ ความคิด เห็น
		\bar{X}	S.D.		\bar{X}	S.D.		\bar{X}	S.D.		\bar{X}	S.D.		\bar{X}	S.D.	
12	ความรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้ศึกษาที่วิทยาลัยฯ แห่งนี้	3.94	0.76	มาก	3.65	0.57	มาก	3.57	0.69	มาก	4.04	0.76	มาก	4.00	0.79	มาก
13	ความคาดหวังในโอกาสที่จะได้รับจากการแสดง เพื่อมีรายได้พิเศษช่วยเหลือครอบครัวระหว่างศึกษา	2.11	0.75	น้อย	1.56	0.66	น้อย	1.89	0.73	น้อย	2.04	0.70	น้อย	2.05	0.74	น้อย
14	การมีระบบการเรียนการสอนที่ไม่ยากเกินไป มีโอกาสจบการศึกษาได้	2.14	0.77	น้อย	2.34	0.57	น้อย	2.64	0.78	ปานกลาง	2.21	0.51	น้อย	2.23	0.66	น้อย
15	การมีโอกาสได้งานทำในอนาคตค่อนข้างสูง เพราะมีผู้จบทางด้านนี้จำนวนน้อย	5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด

ตาราง 11 (ต่อ)

ที่	ข้อความ	เพศ														
		ชั้นปีที่ 1		ระดับ	ชั้นปีที่ 2		ระดับ	ชั้นปีที่ 3		ระดับ	ชั้นปีที่ 4		ระดับ	ชั้นปีที่ 5		ระดับ
		\bar{X}	S.D.	ความ คิด เห็น	\bar{X}	S.D.	ความ คิด เห็น	\bar{X}	S.D.	ความ คิด เห็น	\bar{X}	S.D.	ความ คิด เห็น	\bar{X}	S.D.	ความ คิด เห็น
16	การเลือกศึกษาตามบุคคลที่มีชื่อเสียง หรือที่เคารพ ซึ่งเป็นศิษย์ของวิทยาลัยฯ แห่งนี้	1.82	0.74	น้อย	1.78	0.79	น้อย	1.92	0.71	น้อย	1.91	0.73	น้อย	1.70	0.77	น้อย
17	การมีหลักสูตรการเรียนการสอนที่ตรงกับความต้องการที่จะเข้าศึกษาต่อ	4.94	0.23	มากที่สุด	4.91	0.28	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด	4.82	0.35	มากที่สุด
18	การมีโอกาสไปเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมยังต่างประเทศ	1.88	0.67	น้อย	1.65	0.57	น้อย	2.10	0.78	น้อย	2.04	0.70	น้อย	2.05	0.74	น้อย
19	ความประทับใจจากผลงานที่มีชื่อเสียงอันเป็นที่เผยแพร่ของนักศึกษารุ่นก่อน ๆ	3.20	0.63	ปานกลาง	2.30	0.70	น้อย	1.85	0.70	น้อย	2.30	0.70	น้อย	1.94	0.82	น้อย

ตาราง 11 (ต่อ)

ที่	ข้อความ	เพศ														
		ชั้นปีที่ 1		ระดับ	ชั้นปีที่ 2		ระดับ	ชั้นปีที่ 3		ระดับ	ชั้นปีที่ 4		ระดับ	ชั้นปีที่ 5		ระดับ
		\bar{X}	S.D.	ความ คิด เห็น	\bar{X}	S.D.	ความ คิด เห็น	\bar{X}	S.D.	ความ คิด เห็น	\bar{X}	S.D.	ความ คิด เห็น	\bar{X}	S.D.	ความ คิด เห็น
20	การประกาศรับ สมัครและการ สอบ ของ วิทยาลัยฯ ที่ไม่ ตรงกับกร สอบแข่งขัน ของ สถาบันการศึก ษาอื่น ๆ	1.71	0.66	น้อย	2.04	0.76	น้อย	2.78	5.75	ปาน กลาง	2.00	0.73	น้อย	1.94	0.74	น้อย
	ค่าเฉลี่ยรวม	2.82	0.61	ปาน กลาง	2.73	0.60	ปาน กลาง	2.83	0.84	ปาน กลาง	2.77	0.54	ปาน กลาง	2.79	0.62	ปาน กลาง

จากตาราง 11 แสดงให้เห็นว่ามีผู้ตอบแบบสอบถาม เห็นด้วยกับการตัดสินใจเลือกเข้า
ศึกษาสาขาวิชาดนตรี ทั้ง 20 ข้อ ซึ่งจำแนกตามชั้นปี ได้ดังนี้

1. ต้องการเป็นผู้มีส่วนร่วมในการสืบสานดนตรีในแขนงต่าง ๆ พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1
เห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา อยู่ในระดับมาก
(\bar{X} = 4.22, S.D. = 0.64) นักศึกษาชั้นปีที่ 2 เห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชา
ดนตรีในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 4.26, S.D. = 0.61) นักศึกษาชั้นปีที่ 3 เห็นด้วยกับการ
ตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ย
(\bar{X} = 4.42, S.D. = 0.50) นักศึกษาชั้นปีที่ 4 เห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชา
ดนตรีในระดับอุดมศึกษา อยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 4.21, S.D. = 0.42) นักศึกษาชั้นปีที่ 5 เห็นด้วยกับ
การตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 4.05, S.D. =
0.55)

2. มีความรักและความสนใจเป็นพิเศษในงานด้านการแสดงดนตรีพบว่า นักศึกษาชั้นปีที่
1 เห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา อยู่ในระดับมาก (\bar{X} =

3.97, S.D. = 0.66) นักศึกษาชั้นปีที่ 2 เห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 4.47, S.D. = 0.59) นักศึกษาชั้นปีที่ 3 เห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} = 4.53, S.D. = 0.83) นักศึกษาชั้นปีที่ 4 เห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} = 4.63, S.D. = 0.55) นักศึกษาชั้นปีที่ 5 เห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 4.47, S.D. = 0.71)

3. ต้องการเป็นแบบอย่างแก่สมาชิกภายในครอบครัว และบุคคลใกล้ชิดพบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 เห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา อยู่ในระดับน้อย (\bar{X} = 1.85, S.D. = 0.69) นักศึกษาชั้นปีที่ 2 เห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับน้อย (\bar{X} = 2.00, S.D. = 0.73) นักศึกษาชั้นปีที่ 3 เห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับน้อย (\bar{X} = 1.75, S.D. = 0.70) นักศึกษาชั้นปีที่ 4 เห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา อยู่ในระดับน้อย (\bar{X} = 1.73, S.D. = 0.09, S.D. = 0.61) นักศึกษาชั้นปีที่ 5 เห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับน้อย (\bar{X} = 1.70, S.D. = 0.58)

4. ต้องการศึกษาต่อด้านนี้ในระดับที่สูงขึ้น จากที่ได้ศึกษามาแล้วในระดับมัธยมศึกษาพบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 เห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา อยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 4.48, S.D. = 0.50) นักศึกษาชั้นปีที่ 2 เห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 4.39, S.D. = 0.49) นักศึกษาชั้นปีที่ 3 เห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา อยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 4.42, S.D. = 0.50) นักศึกษาชั้นปีที่ 4 เห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} = 4.56, S.D. = 0.50) นักศึกษาชั้นปีที่ 5 เห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} = 4.88, S.D. = 0.33)

5. ความรู้สึกรักและผูกพันกับสถานที่ และอาจารย์จากการศึกษาในวิทยาลัยแห่งนี้ ตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาพบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 เห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} = 2.54, S.D. = 0.70) นักศึกษาชั้นปีที่ 2 เห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง

(\bar{X} = 2.65, S.D. = 0.83) นักศึกษาชั้นปีที่ 3 เห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชา
ดนตรีในระดับอุดมศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} = 2.60, S.D. = 0.62) นักศึกษาชั้นปีที่ 4 เห็นด้วย
กับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง
(\bar{X} = 2.56, S.D. = 0.84) นักศึกษาชั้นปีที่ 5 เห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชา
ดนตรีในระดับอุดมศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} = 2.58, S.D. = 0.87)

6. ต้องการเป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้านดนตรีในอนาคต พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 เห็นด้วยกับ
การตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง
(\bar{X} = 3.31, S.D. = 0.75) นักศึกษาชั้นปีที่ 2 เห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชา
ดนตรีในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} = 2.69, S.D. = 0.70) นักศึกษาชั้นปีที่ 3 เห็นด้วย
กับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง
(\bar{X} = 2.71, S.D. = 0.71) นักศึกษาชั้นปีที่ 4 เห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชา
ดนตรีในระดับอุดมศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} = 3.17, S.D. = 0.38) นักศึกษาชั้นปีที่ 5 เห็นด้วย
กับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง
(\bar{X} = 2.82, S.D. = 0.72)

7. ต้องการที่จะพิสูจน์ตัวเองให้บุคคลรอบข้างทราบว่าสามารถเรียนทางด้านนี้ได้พบว่า
นักศึกษาชั้นปีที่ 1 เห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา อยู่
ในระดับน้อย (\bar{X} = 1.71, S.D. = 0.62) นักศึกษาชั้นปีที่ 2 เห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษา
สาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับน้อย (\bar{X} = 1.82, S.D. = 0.71) นักศึกษาชั้นปีที่ 3 เห็น
ด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา อยู่ในระดับน้อย (\bar{X} = 1.85,
S.D. = 0.75) นักศึกษาชั้นปีที่ 4 เห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับ
อุดมศึกษา อยู่ในระดับน้อย (\bar{X} = 1.91, S.D. = 0.66) นักศึกษาชั้นปีที่ 5 เห็นด้วยกับการตัดสินใจใน
การเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา อยู่ในระดับน้อย (\bar{X} = 1.76, S.D. = 0.75)

8. ต้องการสร้างชื่อเสียงให้กับวงศ์ตระกูลในอนาคตพบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 เห็นด้วยกับ
การตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} = 3.34,
S.D. = 0.59) นักศึกษาชั้นปีที่ 2 เห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีใน
ระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} = 3.39, S.D. = 0.65) นักศึกษาชั้นปีที่ 3 เห็นด้วยกับการ
ตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา อยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 3.82, S.D. =
0.66) นักศึกษาชั้นปีที่ 4 เห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีใน

ระดับอุดมศึกษา อยู่ในระดับ (\bar{X} = 3.47, S.D. = 0.66) นักศึกษาชั้นปีที่ 5 เห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา อยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 3.70, S.D. = 0.58)

9. ระบบการสอบเข้าศึกษาที่นี้ไม่ยากเกินไป เมื่อเทียบกับการสอบแข่งขันในระบบ Admission หรือสอบเข้าสถาบันการศึกษาอื่นพบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 เห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} = 3.40, S.D. = 0.65) นักศึกษาชั้นปีที่ 2 เห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} = 3.43, S.D. = 0.72) นักศึกษาชั้นปีที่ 3 เห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} = 3.17, S.D. = 0.47) นักศึกษาชั้นปีที่ 4 เห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} = 3.26, S.D. = 0.44) นักศึกษาชั้นปีที่ 5 เห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} = 3.11, S.D. = 0.48)

10. การพลาดจากการสอบแข่งขันศึกษาต่อในสถาบันการศึกษาที่มีชื่อเสียงแห่งอื่นพบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 เห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา อยู่ในระดับน้อยที่สุด (\bar{X} = 1.25, S.D. = 0.44) นักศึกษาชั้นปีที่ 2 เห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับน้อยที่สุด (\bar{X} = 1.34, S.D. = 0.48) นักศึกษาชั้นปีที่ 3 เห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา อยู่ในระดับน้อยที่สุด (\bar{X} = 1.39, S.D. = 0.49) นักศึกษาชั้นปีที่ 4 เห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา อยู่ในระดับน้อยที่สุด (\bar{X} = 1.26, S.D. = 0.44) นักศึกษาชั้นปีที่ 5 เห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา อยู่ในระดับน้อยที่สุด (\bar{X} = 1.23, S.D. = 0.43)

11. ความรู้สึกศรัทธาในชื่อเสียงและเกียรติภูมิของวิทยาลัยฯ แห่งนี้พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 เห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} = 3.00, S.D. = 0.68) นักศึกษาชั้นปีที่ 2 เห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} = 3.08, S.D. = 0.51) นักศึกษาชั้นปีที่ 3 เห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา อยู่ในระดับน้อย (\bar{X} = 2.64, S.D. = 0.48) นักศึกษาชั้นปีที่ 4 เห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา อยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 2.39, S.D. = 0.49) นักศึกษาชั้นปีที่ 5 เห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา อยู่ในระดับ (\bar{X} = 3.52, S.D. = 0.71)

12. ความรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้ศึกษาที่วิทยาลัยฯ แห่งนี้พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 เห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา อยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 3.94, S.D. = 0.76) นักศึกษาชั้นปีที่ 2 เห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 3.65, S.D. = 0.57) นักศึกษาชั้นปีที่ 3 เห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 3.57, S.D. = 0.69) นักศึกษาชั้นปีที่ 4 เห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 4.04, S.D. = 0.76) นักศึกษาชั้นปีที่ 5 เห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 4.00, S.D. = 0.79)

13. ความคาดหวังในโอกาสที่จะได้รับการแสดง เพื่อมีรายได้พิเศษช่วยเหลือครอบครัวระหว่างศึกษาพบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 เห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา อยู่ในระดับน้อย (\bar{X} = 2.11, S.D. = 0.75) นักศึกษาชั้นปีที่ 2 เห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับ (\bar{X} = 1.56, S.D. = 0.66) นักศึกษาชั้นปีที่ 3 เห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา อยู่ในระดับน้อย (\bar{X} = 1.89, S.D. = 0.73) นักศึกษาชั้นปีที่ 4 เห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา อยู่ในระดับน้อย (\bar{X} = 2.04, S.D. = 0.70) นักศึกษาชั้นปีที่ 5 เห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา อยู่ในระดับน้อย (\bar{X} = 2.05, S.D. = 0.74)

14. การมีระบบการเรียนการสอนที่ไม่ยากเกินไป มีโอกาสจบการศึกษาได้พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 เห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา อยู่ในระดับน้อย (\bar{X} = 2.14, S.D. = 0.77) นักศึกษาชั้นปีที่ 2 เห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับน้อย (\bar{X} = 2.34, S.D. = 0.57) นักศึกษาชั้นปีที่ 3 เห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} = 2.64, S.D. = 0.78) นักศึกษาชั้นปีที่ 4 เห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา อยู่ในระดับน้อย (\bar{X} = 2.21, S.D. = 0.51) นักศึกษาชั้นปีที่ 5 เห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา อยู่ในระดับน้อย (\bar{X} = 2.23, S.D. = 0.66)

15. การมีโอกาสดังานทำในขนาดค่อนข้างสูง เพราะมีผู้จบทางด้านนี้จำนวนน้อยพบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 เห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} = 5.00, S.D. = 0.00) นักศึกษาชั้นปีที่ 2 เห็นด้วยกับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} = 5.00, S.D. = 0.00) นักศึกษา

ตาราง 12 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษา
สาขาวิชาดนตรีเป็นรายข้อ

ที่	ข้อความ	ความคิดเห็นที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาสาขาวิชาดนตรี		ระดับความคิดเห็น
		\bar{X}	S.D.	
1	ต้องการเป็นผู้มีส่วนร่วมในการสืบสานดนตรีในแขนงต่าง ๆ	4.25	0.16	มาก
2	มีความรักและความสนใจเป็นพิเศษในงานด้านการแสดงดนตรี	4.55	0.23	มากที่สุด
3	ต้องการเป็นแบบอย่างแก่สมาชิกภายในครอบครัว และบุคคลใกล้ชิด	1.82	0.11	น้อย
4	ต้องการศึกษาต่อด้านนี้ในระดับที่สูงขึ้นจากที่ได้ศึกษามาแล้วในระดับมัธยมศึกษา	4.55	0.21	มากที่สุด
5	ความรู้สึกรักและผูกพันกับสถานที่ และอาจารย์จากการศึกษาในวิทยาลัยแห่งนี้ ตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษา	2.53	0.12	ปานกลาง
6	ต้องการเป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้านดนตรีในอนาคต	2.97	0.21	ปานกลาง
7	ต้องการที่จะพิสูจน์ตัวเองให้บุคคลรอบข้างทราบว่าสามารถเรียนทางด้านนี้ได้	1.83	0.13	น้อย
8	ต้องการสร้างชื่อเสียงให้กับวงศ์ตระกูลในอนาคต	3.55	0.17	มาก

ตาราง 12 (ต่อ)

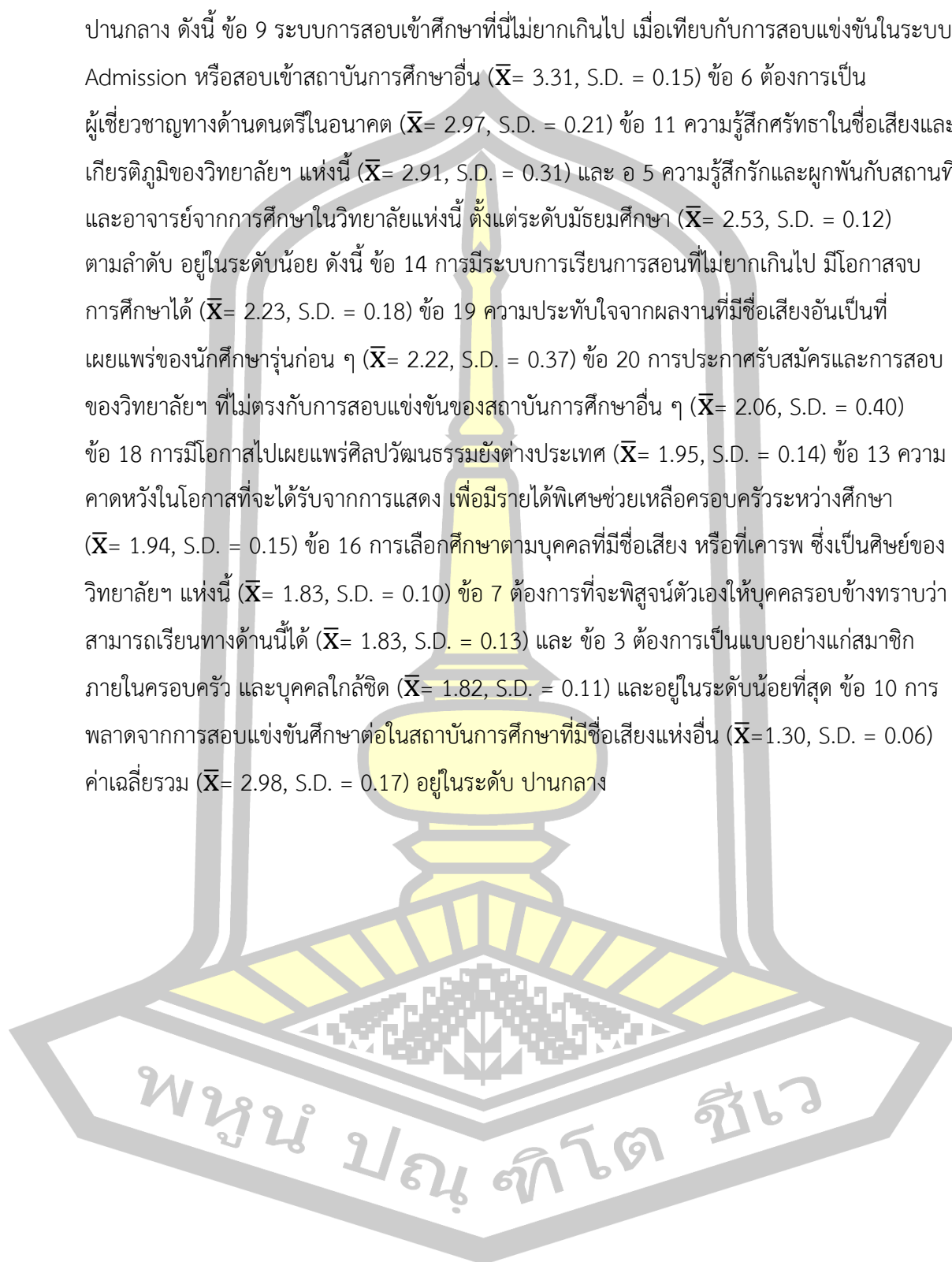
ที่	ข้อความ	ความคิดเห็นที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาสาขาวิชาดนตรี		ระดับความคิดเห็น
		\bar{X}	S.D.	
9	ระบบการสอบเข้าศึกษาที่นี่ไม่ยากเกินไป เมื่อเทียบกับการสอบแข่งขันในระบบ Admission หรือสอบเข้าสถาบันการศึกษาอื่น	3.31	0.15	ปานกลาง
10	การพลาดจากการสอบแข่งขันศึกษาต่อในสถาบันการศึกษาที่มีชื่อเสียงแห่งอื่น	1.30	0.06	น้อยที่สุด
11	ความรู้สึกรักรักษาชื่อเสียงและเกียรติภูมิของวิทยาลัยฯ แห่งนี้	2.91	0.31	ปานกลาง
12	ความรู้สึกรักภาคภูมิใจที่ได้ศึกษาที่วิทยาลัยฯ แห่งนี้	3.86	0.23	มาก
13	ความคาดหวังในโอกาสที่จะได้รับการแสดง เพื่อมีรายได้พิเศษช่วยเหลือครอบครัวระหว่างศึกษา	1.94	0.15	น้อย
14	การมีระบบการเรียนการสอนที่ไม่ยากเกินไป มีโอกาสจบการศึกษาได้	2.23	0.18	น้อย
15	การมีโอกาสได้งานทำในอนาคตค่อนข้างสูง เพราะมีผู้จบทางด้านนี้จำนวนน้อย	5.00	0.00	มากที่สุด
16	การเลือกศึกษาตามบุคคลที่มีชื่อเสียงหรือที่เคารพ ซึ่งเป็นศิษย์ของวิทยาลัยฯ แห่งนี้	1.83	0.10	น้อย

ตาราง 12 (ต่อ)

ที่	ข้อความ	ความคิดเห็นที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาสาขาวิชาดนตรี		ระดับความคิดเห็น
		\bar{X}	S.D.	
17	การมีหลักสูตรการเรียนการสอนที่ตรงกับความต้องการที่จะเข้าศึกษาต่อ	4.93	0.06	มากที่สุด
18	การมีโอกาสไปเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมยังต่างประเทศ	1.95	0.14	น้อย
19	ความประทับใจจากผลงานที่มีชื่อเสียงอันเป็นที่เผยแพร่ของนักศึกษารุ่นก่อน ๆ	2.22	0.37	น้อย
20	การประกาศรับสมัครและการสอบของวิทยาลัยฯ ที่ไม่ตรงกับ การสอบแข่งขันของสถาบันการศึกษาอื่น ๆ	2.06	0.40	น้อย
	ค่าเฉลี่ยรวม	2.98	0.17	ปานกลาง

จากตาราง 12 แสดงให้เห็นว่ามีผู้ตอบแบบสอบถาม เห็นด้วยกับการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาสาขาวิชาดนตรี ทั้ง 20 ข้ออยู่ในลำดับมากที่สุด ดังนี้ ข้อ 15 การมีโอกาสได้งานทำในอนาคตค่อนข้างสูง เพราะมีผู้จบทางด้านนี้จำนวนน้อย (\bar{X} = 5.00, S.D. = 0.00) ข้อ 17 การมีหลักสูตรการเรียนการสอนที่ตรงกับความต้องการที่จะเข้าศึกษาต่อ (\bar{X} = 4.93, S.D. = 0.06) ข้อ 2 มีความรักและความสนใจเป็นพิเศษในงานด้านการแสดงดนตรี (\bar{X} = 4.55, S.D. = 0.23) และ ข้อ 4 ต้องการศึกษาต่อด้านนี้ในระดับที่สูงขึ้น จากที่ได้ศึกษามาแล้วในระดับมัธยมศึกษา (\bar{X} = 4.55, S.D. = 0.21) ตามลำดับ อยู่ในลำดับมาก ดังนี้ ข้อ 1 ต้องการเป็นผู้มีส่วนร่วมในการสืบสานดนตรีในแขนงต่าง ๆ (\bar{X} = 4.25, S.D. = 0.16) ข้อ 12 ความรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้ศึกษาที่วิทยาลัยฯ แห่งนี้ (\bar{X} = 3.86, S.D. = 0.23) และ ข้อ 8 ต้องการสร้างชื่อเสียงให้กับวงศ์ตระกูลในอนาคต (\bar{X} = 3.55, S.D. = 0.17) ตามลำดับ อยู่ในลำดับ

ปานกลาง ดังนี้ ข้อ 9 ระบบการสอบเข้าศึกษาที่นี้ไม่ยากเกินไป เมื่อเทียบกับการสอบแข่งขันในระบบ Admission หรือสอบเข้าสถาบันการศึกษาอื่น (\bar{X} = 3.31, S.D. = 0.15) ข้อ 6 ต้องการเป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้านดนตรีในอนาคต (\bar{X} = 2.97, S.D. = 0.21) ข้อ 11 ความรู้สึกรักและผูกพันกับสถานที่และเกียรติภูมิของวิทยาลัยฯ แห่งนี้ (\bar{X} = 2.91, S.D. = 0.31) และ ข้อ 5 ความรู้สึกรักและผูกพันกับสถานที่และอาจารย์จากการศึกษาในวิทยาลัยแห่งนี้ ตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษา (\bar{X} = 2.53, S.D. = 0.12) ตามลำดับ อยู่ในระดับน้อย ดังนี้ ข้อ 14 การมีระบบการเรียนการสอนที่นี้ไม่ยากเกินไป มีโอกาสสอบการศึกษาได้ (\bar{X} = 2.23, S.D. = 0.18) ข้อ 19 ความประทับใจจากผลงานที่มีชื่อเสียงอันเป็นที่เผยแพร่ของนักศึกษารุ่นก่อน ๆ (\bar{X} = 2.22, S.D. = 0.37) ข้อ 20 การประกาศรับสมัครและการสอบของวิทยาลัยฯ ที่ไม่ตรงกับการสอบแข่งขันของสถาบันการศึกษาอื่น ๆ (\bar{X} = 2.06, S.D. = 0.40) ข้อ 18 การมีโอกาสไปเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมยังต่างประเทศ (\bar{X} = 1.95, S.D. = 0.14) ข้อ 13 ความคาดหวังในโอกาสที่จะได้รับจากการแสดง เพื่อมีรายได้พิเศษช่วยเหลือครอบครัวระหว่างศึกษา (\bar{X} = 1.94, S.D. = 0.15) ข้อ 16 การเลือกศึกษาตามบุคคลที่มีชื่อเสียง หรือที่เคารพ ซึ่งเป็นศิษย์ของวิทยาลัยฯ แห่งนี้ (\bar{X} = 1.83, S.D. = 0.10) ข้อ 7 ต้องการที่จะพิสูจน์ตัวเองให้บุคคลรอบข้างทราบว่าสามารถเรียนทางด้านนี้ได้ (\bar{X} = 1.83, S.D. = 0.13) และ ข้อ 3 ต้องการเป็นแบบอย่างแก่สมาชิกภายในครอบครัว และบุคคลใกล้ชิด (\bar{X} = 1.82, S.D. = 0.11) และอยู่ในระดับน้อยที่สุด ข้อ 10 การพลาดจากการสอบแข่งขันศึกษาต่อในสถาบันการศึกษาที่มีชื่อเสียงแห่งอื่น (\bar{X} = 1.30, S.D. = 0.06) ค่าเฉลี่ยรวม (\bar{X} = 2.98, S.D. = 0.17) อยู่ในระดับ ปานกลาง

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาความคิดเห็นที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษา สาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยความคิดเห็นที่ใช้ในการเลือกศึกษาประกอบด้วย ความคิดเห็นส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สาขาวิชาที่ศึกษา อยู่ อาชีพของผู้ปกครอง สถาบันที่สำเร็จการศึกษา ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง และรายได้ของผู้ปกครอง ส่วนความคิดเห็นที่ด้านการเลือกศึกษาต่อมี 5 ตัวแปร ได้แก่ การเล็งเห็นความสำคัญและการคาดหวังในอนาคต ครอบครัวและตัวบุคคล สถานการณ์ทางสังคม สถานการณ์ทางเศรษฐกิจ และสถานศึกษา

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ นักศึกษาระดับชั้นปริญญาตรีที่ศึกษาในสาขาวิชาดนตรี ปีการศึกษา 2560 วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม จำนวน 189 คนกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาสาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์ไทยศึกษา สาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์สากลศึกษา และสาขาวิชาดนตรีและการแสดงพื้นบ้าน วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์โดยใช้ตารางของเครซีและมอร์แกน (R.V.Krejcie&D.W.Morgan) (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 43) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 126 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบไปด้วย

1. แบบสอบถาม (Questionnaire) เรื่อง ความคิดเห็นส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษา สาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ แบ่งออกเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นส่วนบุคคลของนักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อการเลือกศึกษาดนตรีในระดับอุดมศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาสาขาวิชาดนตรี ในระดับอุดมศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับความคิดเห็นส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษา สาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาความคิดเห็น เรื่องความคิดเห็นที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีสากล สรุปผลจากการวิเคราะห์ข้อมูล ได้ดังนี้

1. จากการแสดงความคิดเห็น ของนักศึกษา คณะศิลปศึกษา และศิลปนาฏดุริยางค์ จำนวน ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ พบว่า นักศึกษาชายจำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 77.78 และ นักศึกษาหญิงจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 22.22 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสาขาที่ศึกษาอยู่ สาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์ไทยศึกษา จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 26.19 สาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์สากลศึกษา จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 39.68 และ สาขาวิชาดนตรีและการแสดงพื้นบ้าน จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 34.13 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามนักศึกษาแต่ละชั้นปี นักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 27.78 นักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 18.25 นักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 22.22 นักศึกษาชั้นปีที่ 4 จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 18.25 และนักศึกษาชั้นปีที่ 5 จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 13.49

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นมีผลต่อการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ผู้วิจัยได้นำเอาคะแนนของความคิดเห็นในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรี จำแนกตามเพศ เพศชายและเพศหญิงมีความคิดเห็นในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ด้านการเล็งเห็นความสำคัญและความคาดหวังในอนาคตในระดับมาก รองลงมาได้แก่สถานศึกษาอยู่ในระดับมาก และ ด้านครอบครัวและตัวบุคคลในระดับน้อยที่สุดในระดับปานกลาง

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นมีผลต่อการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ผู้วิจัยได้นำเอาคะแนนของความคิดเห็นในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรี จำแนกตามสาขาวิชา สาขาวิชาดนตรีไทยศึกษา สาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์สากลศึกษา สาขาวิชาดนตรีและการแสดงพื้นบ้าน มีความคิดเห็นในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ด้านการเล็งเห็นความสำคัญและความคาดหวังในอนาคตในระดับมาก รองลงมาได้แก่สถานศึกษาอยู่ในระดับมาก และ ด้านครอบครัวและตัวบุคคลในระดับน้อยที่สุดในระดับปานกลาง

4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นมีผลต่อการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ผู้วิจัยได้นำเอาคะแนนของความคิดเห็นในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรี จำแนกตามชั้นปี ชั้นปีที่ 1 มีความคิดเห็นในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ด้านการ

เล็งเห็นความสำคัญและความคาดหวังในอนาคตในระดับมาก รองลงมาได้แก่ด้านสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ และ ด้านครอบครัวและตัวบุคคลในระดับน้อยที่สุดในระดับปานกลาง ชั้นปีที่ 2 มีความคิดเห็นในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ด้านการเล็งเห็นความสำคัญและความคาดหวังในอนาคตในระดับมาก รองลงมาได้แก่ ด้านสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ และ ด้านครอบครัวและตัวบุคคลในระดับน้อยที่สุดในระดับปานกลาง ชั้นปีที่ 3 มีความคิดเห็นในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ด้านการเล็งเห็นความสำคัญและความคาดหวังในอนาคตในระดับมาก รองลงมาได้แก่สถานศึกษาอยู่ในระดับมาก และ ด้านครอบครัวและตัวบุคคลในระดับน้อยที่สุดในระดับปานกลาง ชั้นปีที่ 4 มีความคิดเห็นในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ด้านการเล็งเห็นความสำคัญและความคาดหวังในอนาคตในระดับมาก รองลงมาได้แก่สถานศึกษาอยู่ในระดับมาก และ ด้านครอบครัวและตัวบุคคลในระดับน้อยที่สุดในระดับปานกลาง ชั้นปีที่ 5 มีความคิดเห็นในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ด้านการเล็งเห็นความสำคัญและความคาดหวังในอนาคตในระดับมาก รองลงมาได้แก่สถานศึกษาอยู่ในระดับมาก และ ด้านครอบครัวและตัวบุคคลในระดับน้อยที่สุดในระดับปานกลาง

5. ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปรผลของคะแนนความคิดเห็นส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาวิชาดนตรีเป็นรายข้อ ข้อ 15 การมีโอกาสได้ทำงานในอนาคตค่อนข้างสูง เพราะมีผู้จบทางด้านนี้จำนวนน้อย อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา ข้อ 17 การมีหลักสูตรการเรียนการสอนที่ตรงกับความต้องการที่จะเข้าศึกษาต่อ และข้อ 10 การพลาดจากการสอบแข่งขันศึกษาต่อในสถาบันการศึกษาที่มีชื่อเสียงแห่งอื่น อยู่ในระดับ น้อยที่สุด

การอภิปรายผล

จากการสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล เรื่องการศึกษาความคิดเห็นที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรี อภิปรายผล ได้ดังนี้

1. จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ พบว่า นักศึกษาชายจำนวน 98 คิดเป็นร้อยละ 77.78 และ นักศึกษาหญิงจำนวน 28 คิดเป็นร้อยละ 22.22 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสาขาที่ศึกษาอยู่ สาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์ไทยศึกษา จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 26.19 สาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์สากลศึกษา จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 39.68 และ สาขาวิชาดนตรีและการแสดงพื้นบ้าน จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 34.13 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามนักศึกษาแต่ละชั้นปี นักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ

27.78 นักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 23 คิดเป็นร้อยละ 18.25 นักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 22.22 นักศึกษาชั้นปีที่ 4 จำนวน 23 คิดเป็นร้อยละ 18.25 และนักศึกษาชั้นปีที่ 5 จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 13.49

2. จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นส่วนบุคคล และความคิดเห็นส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ปีการศึกษา 2560 เพศชายและเพศหญิงมีความคิดเห็นในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ด้านการเล็งเห็นความสำคัญและความคาดหวังในอนาคตในระดับมาก รองลงมาได้แก่สถานศึกษาอยู่ในระดับมาก และ ด้านครอบครัวและตัวบุคคลในระดับน้อยที่สุดในระดับปานกลาง สอดคล้องกับงานวิจัยของ วรณีย์ แกมเกตุ (2536) ได้ศึกษาตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการเลือกสถาบันศึกษาสำหรับบุตรของผู้ปกครอง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในภาคกลาง โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2534 ที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐานตั้งอยู่ในภาคกลางจำนวน 417 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือ แบบสัมภาษณ์ชนิดมีโครงสร้าง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis) โดยศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของตัวแปร 12 ตัวแปร ได้แก่ รายได้ของผู้ปกครอง ความคาดหวังของผู้ปกครอง ระดับผลการเรียนของบุตร สถานศึกษาที่เข้าเรียน ความคาดหวังเกี่ยวกับบรรณประโยชน์ทางการศึกษา ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ขนาดพื้นที่ครอบครองกรรมสิทธิ์ ความต้องการขั้นสูงสุดของบุตร เจตคติของผู้ปกครองต่อการศึกษา จำนวนบุตรที่เรียนสูงกว่าการศึกษาภาคบังคับ ความต้องการใช้แรงงานจากบุตร และขนาดครอบครัว ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรที่มีผลกระทบทางตรง และทางอ้อมต่อการเลือกสถานศึกษาของผู้ปกครอง ได้แก่ รายได้ของผู้ปกครอง ความคาดหวังของผู้ปกครอง ระดับผลการเรียนของบุตร สถานศึกษาที่เข้าเรียน ตัวแปรที่มีผลกระทบทางตรงต่อการเลือกสถานศึกษาของผู้ปกครอง ได้แก่ ความคาดหวังเกี่ยวกับบรรณประโยชน์ทางการศึกษา ตัวแปรที่มีผลกระทบทางอ้อมต่อการเลือกสถานศึกษาของผู้ปกครอง ได้แก่ ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ขนาดพื้นที่ครอบครองกรรมสิทธิ์ ความต้องการขั้นสูงสุดของบุตร เจตคติของผู้ปกครองต่อการศึกษา จำนวนบุตรที่เรียนสูงกว่าการศึกษาภาคบังคับ ความต้องการใช้แรงงานจากบุตร และขนาดครอบครัว และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ผการัตน์ มีหาร (2536 : 89-102) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยครู : ศึกษาเฉพาะกรณีนักศึกษา สายครุศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 ในสทวิทยาลัยอีสานเหนือ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ของวิทยาลัยครูในสทวิทยาลัยอีสานเหนือ (วิทยาลัยครูเลย , วิทยาลัยครูอุดรธานี, วิทยาลัยครูสกลนครและวิทยาลัยครูมหาสารคาม) จำนวน 400 คน ผลปรากฏว่า 1. การตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาในวิทยาลัยครู ขึ้นอยู่กับเพศ อธิบายได้ว่า ปัจจุบันนี้ไม่ว่า เพศหญิงหรือเพศชายก็มีสิทธิเสรีภาพเท่าเทียมกันในเรื่องต่าง ๆ เพราะสิ่งที่คำนึงถึงในปัจจุบันนี้คือความรู้

ความสามารถ ดังนั้นการเลือกเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยครู โดยเฉพาะในสายครุศาสตร์ของนักศึกษาทั้งชายและหญิง เมื่อเลือกเข้าศึกษาแล้ว และเมื่อจบตามสาขาวิชาที่มีความต้องการที่จะประกอบอาชีพครูเท่าเทียมกัน ซึ่งไม่จำเป็นจะต้องเป็นเฉพาะผู้หญิงที่เลือกเรียนและเลือกประกอบอาชีพครู เพราะฉะนั้นการเลือกเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยครูและการเลือกประกอบอาชีพครูทั้งชายและหญิงจึงไม่แตกต่างกัน

3. จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นส่วนบุคคล และความคิดเห็นส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ปีการศึกษา 2560 สาขาวิชาดนตรีไทยศึกษา สาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์สากลศึกษา สาขาวิชาดนตรีและการแสดงพื้นบ้าน มีความคิดเห็นในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ด้านการเล็งเห็นความสำคัญและความคาดหวังในอนาคตในระดับมาก รองลงมาได้แก่สถานศึกษาอยู่ในระดับมาก และ ด้านครอบครัวและตัวบุคคลในระดับน้อยที่สุดในระดับปานกลาง สอดคล้องกับงานวิจัยของ จินตนา สายคำทอง (2539) ได้ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อของนิสิตวิทยาลัยนาฏศิลป์ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างนักเรียนนักศึกษา จำนวน 567 คน และผู้บริหารจำนวน 10 คน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพื้นฐานและวิเคราะห์องค์ประกอบตัวแปรที่สำคัญในครั้งนี้อยู่ 3 ด้าน คือ (1) ด้านตัวนักศึกษา ได้แก่ ความสามารถในการเรียน บุคลิกภาพและความพอใจในวิชาชีพ และการสนับสนุนจากผู้ปกครอง (2) ด้านเศรษฐกิจและสังคม ได้แก่ ค่าใช้จ่ายและรายได้ของครอบครัว ภาวะความรับผิดชอบต่อครอบครัว ความต้องการของสังคม และชื่อเสียงในสถาบันของสังคม (3) ด้านสภาพแวดล้อมของสถาบัน ประกอบไปด้วย 3 ด้านย่อย ได้แก่ ด้านอาคารสถานที่ ประกอบด้วย อาคารสถานที่ สถานที่อำนวยความสะดวกในวิทยาลัย ความผูกพันต่อสถาบัน ด้านการเรียนการสอน ประกอบด้วย การเรียนการสอน พฤติกรรมอาจารย์ ความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา ด้านการบริหาร ประกอบด้วย ระเบียบข้อบังคับของวิทยาลัย กิจกรรมของมหาวิทยาลัยที่เกี่ยวกับการแสดง และด้านกลุ่มเพื่อน ได้แก่ ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน ผลการวิจัยพบว่ามีปัจจัยที่เกี่ยวข้อง 3 ด้าน คือ ด้านตัวนิสิต ด้านเศรษฐกิจและสังคม และด้านสภาพแวดล้อมของสถาบัน ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ ได้แก่ ความผูกพันกับตัวเพื่อน ความถนัดในการเรียนวิชาชีพด้านนาฏศิลป์ การศึกษาสถาบันอื่นตามกลุ่มเพื่อน การสนับสนุนจากผู้ปกครองและค่าใช้จ่ายในการศึกษา ความพึงพอใจในการเรียนด้านนาฏศิลป์ดนตรี และความมั่นใจในการประกอบอาชีพด้านนาฏศิลป์และความผูกพันกับกลุ่มเพื่อน สำหรับนักศึกษาที่ไม่ศึกษาต่อ มีปัจจัยที่เป็นองค์ประกอบสำคัญ คือ ความไม่พึงพอใจในการเรียนด้านนาฏศิลป์ดนตรี และการศึกษาต่อตามสถาบันอื่นตามกลุ่มเพื่อนและสอดคล้องกับงานวิจัยของ เอมอร จังศิริพรภรณ์ (2542) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาตัวบ่งชี้สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัวนักเรียน โรงเรียนมัธยมของรัฐ ในกรุงเทพมหานคร โดยมีกลุ่ม

ตัวอย่างในการวิจัย คือ นักเรียนหรือบิดาหรือมารดาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2-6 ของโรงเรียน 4 แห่ง สังกัดกองการมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2541 จำนวน 1,425 สุ่มจาก ประชากร 268,321 คน/ครอบครัว เครื่องมือที่ต้องใช้เพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม ได้แก่ แบบสอบถามสำหรับบิดาหรือมารดาเกี่ยวกับสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของ ครอบครัว และเครื่องมือที่ใช้ตัวสอบทางตรง ได้แก่ แบบสอบถามความคาดหวังของบิดามารดาต่อ การศึกษาของบุตร แบบวัดเชาว์ปัญญา แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และแบบบันทึกคะแนนเฉลี่ยของ นักเรียน ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ตัวบ่งชี้สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัวนักเรียนได้มา จากองค์ประกอบ 6 ตัว คือ อาชีพ การเป็นเจ้าของทรัพย์สิน การมีรายได้ การศึกษา อำนาจและ สภาพแวดล้อมของครอบครัว มีความตรงเชิงโครงสร้างและความตรงเชิงเกณฑ์สัมพัทธ์ การจัดช่วงชั้น ทางสังคมระหว่างทางสังคมแบ่งออกเป็น 5 ช่วงชั้น ผลการเปรียบเทียบความสอดคล้องของการจัด ช่วงชั้นทางสังคมระหว่างเกณฑ์จากสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัวนักเรียนที่ พัฒนาขึ้นกับสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัวนักเรียนที่นิยมใช้ พบมีความสอดคล้อง กัน

4. จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นส่วนบุคคล และความคิดเห็นส่งผลต่อ การตัดสินใจเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิต พัฒนศิลป์ ปีการศึกษา 2560 ชั้นปีที่ 1 มีความคิดเห็นในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับ อุดมศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ด้านการเล็งเห็นความสำคัญและความ คาดหวังในอนาคตในระดับมาก รองลงมาได้แก่ด้านสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ และ ด้านครอบครัว และตัวบุคคลในระดับน้อยที่สุดในระดับปานกลาง ชั้นปีที่ 2 มีความคิดเห็นในการเลือกศึกษาสาขา วิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ด้านการเล็งเห็น ความสำคัญและความคาดหวังในอนาคตในระดับมาก รองลงมาได้แก่ ด้านสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ และ ด้านครอบครัวและตัวบุคคลในระดับน้อยที่สุดในระดับปานกลาง ชั้นปีที่ 3 มีความคิดเห็นในการ เลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ด้านการเล็งเห็นความสำคัญและความคาดหวังในอนาคตในระดับมาก รองลงมาได้แก่สถานศึกษาอยู่ ในระดับมาก และ ด้านครอบครัวและตัวบุคคลในระดับน้อยที่สุดในระดับปานกลาง ชั้นปีที่ 4 ความ คิดเห็นในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สถาบัน บัณฑิตพัฒนศิลป์ ด้านการเล็งเห็นความสำคัญและความคาดหวังในอนาคตในระดับมาก รองลงมา ได้แก่สถานศึกษาอยู่ในระดับมาก และ ด้านครอบครัวและตัวบุคคลในระดับน้อยที่สุดในระดับปาน กลาง ชั้นปีที่ 5 มีความคิดเห็นในการเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป์ ร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ด้านการเล็งเห็นความสำคัญและความคาดหวังในอนาคตในระดับ มาก รองลงมาได้แก่สถานศึกษาอยู่ในระดับมาก และ ด้านครอบครัวและตัวบุคคลในระดับน้อยที่สุดใน

ระดับปานกลาง สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปรมศวรร โปธิ์คล้าย (2541 : 129-130) ได้วิจัยเพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อวิทยาลัยนาฏศิลป์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในด้านเจตคติและความสนใจต่อวิชาศิลปะด้านดนตรีและนาฏศิลป์ไทย ด้านอิทธิพลการชักจูงบุคคลและสื่อ และด้านเศรษฐกิจเปรียบเทียบตามตัวแปร เพศ ภาควิชา และระดับชั้น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนนาฏศิลป์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 388 คน ผลการวิจัยพบว่า 1. แรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อโดยส่วนรวมและจำแนกตามภาควิชาอยู่ในระดับปานกลาง มีด้านเจตคติและความสนใจต่อวิชาศิลปะด้านดนตรีและนาฏศิลป์ได้อยู่ในระดับมากส่วนอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลและสื่อ และด้านเศรษฐกิจอยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับงานวิจัยของ วุฒิมังค์ เอียดศรีชาย (2543) ได้ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยเทคนิค กลุ่มสถานศึกษาภาคใต้ กรมอาชีวศึกษา โดยจำแนกออกเป็นปัจจัยด้านนักศึกษาผู้ปกครอง และสภาพแวดล้อม กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย นักศึกษาระดับประกาศนียบัตร วิชาชีวะชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ที่กำลังศึกษาอยู่ในวิทยาลัยเทคนิค ปีการศึกษา 2543 จำนวน 229 คน ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1. ผลการศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา พบว่า ในจำนวนปัจจัยที่ศึกษา 14 ด้าน มีปัจจัยที่แสดงความสัมพันธ์กับการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ เจตคติต่อการศึกษาระดับปริญญาตรี ความคาดหวังต่อการประกอบอาชีพของนักศึกษา และปัจจัยที่แสดงความสัมพันธ์กับการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความต้องการของผู้ปกครองต่อการศึกษาต่อของนักศึกษา แต่ไม่พบความสัมพันธ์กับปัจจัยด้าน เพศ อายุ จำนวนพี่น้องในครอบครัว การมีพี่หรือน้องในครอบครัวที่จบปริญญาตรี ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ภูมิลำเนา การมีสถาบันการศึกษาที่เปิดสอนระดับปริญญาตรีสาขาที่กำลังศึกษาอยู่ในจังหวัดเดียวกับภูมิลำเนา และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศรีธนา ภิริยะกากุล (2546 : 51-55) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและสังคมที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 กรณีศึกษาโรงเรียนราชโบริกาณูเคราะห์ จังหวัดราชบุรี ผลการวิจัยพบว่า รายได้ต่อเดือนที่คาดหวังในอนาคตมีความสัมพันธ์ทางด้านความสามารถเฉพาะตน คือเลือกเรียนสายนี้ด้วยตนเอง

5. การศึกษาความคิดเห็นส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาวิชาดนตรีเป็นรายข้อ ข้อ 15 การมีโอกาสได้ทำงานในอนาคตค่อนข้างสูง เพราะมีผู้จบทางด้านนี้จำนวนน้อย อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา ข้อ 17 การมีหลักสูตรการเรียนการสอนที่ตรงกับความต้องการที่จะเข้าศึกษาต่อ และข้อ 10 การพลาดจากการสอบแข่งขันศึกษาต่อในสถาบันการศึกษาที่มีชื่อเสียงแห่งอื่น อยู่ในระดับน้อยที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ Targonski (200) กล่าวว่า การศึกษาต่อบัณฑิตศึกษาในประเทศ

สหรัฐอเมริกาสำหรับนิสิตชาวอเมริกันและชาวต่างชาติ มีทางเลือกมากมายโดยเฉพาะมหาวิทยาลัยที่โดดเด่นซึ่งมีจำนวนมาก แต่ทว่าการวางแผนที่ดีและการค้นคว้าข้อมูลต่าง ๆ จะทำให้นิสิตได้รายชื่อมหาวิทยาลัยที่ต้องการจำนวนน้อยที่สุดที่ใช้ในการตัดสินใจเลือก ซึ่งการเตรียมตัวนั้นอาจจะต้องใช้ระยะเวลา 12 ถึง 18 เดือน ก่อนเดินทางมาศึกษาที่สหรัฐอเมริกา ทั้งนี้ขั้นตอนในการเลือกมหาวิทยาลัยที่ดีที่สุดมี 6 ขั้นตอนได้แก่ ขั้นตอนที่ (1) วางเป้าหมายในการศึกษาและอาชีพ ในส่วนนี้มหาวิทยาลัยจะถามนิสิตเกี่ยวกับเป้าหมายที่ต้องการศึกษาต่อและให้เขียนเรียงความ (Essay) เพื่อใช้พิจารณา ขั้นตอนที่ (2) ขอรับรองคำปรึกษาจากศูนย์แนะแนวการศึกษาต่อประเทศสหรัฐอเมริกา ในส่วนนี้ทางศูนย์มีความพร้อมที่จะตอบคำถามนิสิตเกี่ยวกับความแตกต่างของระบบการศึกษาในประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศของนิสิต คุณสมบัติที่มหาวิทยาลัยต้องการในการรับเข้าศึกษา การใช้แหล่งค้นคว้าหรือสืบค้นมหาวิทยาลัยที่เหมาะสมกับนิสิต แหล่งทุนการศึกษา การทดสอบต่าง ๆ ที่ใช้ในการสมัครเข้าเรียน การเตรียมเขียนใบสมัคร การวางแผนการศึกษา การปรับตัวทางด้านวัฒนธรรมของชาวอเมริกัน การนำความรู้ไปใช้หลังการสำเร็จการศึกษา โดยศูนย์อาจจะถามข้อมูลส่วนตัวของนิสิต ได้แก่ ปริญญาที่เคยได้รับมาก่อน สาขาวิชาที่จบ ช่วงเวลาที่จะเดินทางไปศึกษาความสามารถทางภาษาอังกฤษ และความต้องการสนับสนุนทางการเงิน ขั้นตอนที่ (3) พัฒนารายการโปรแกรมมหาวิทยาลัยที่ต้องการสั้น ๆ โดยการสืบข้อมูลมหาวิทยาลัยที่เปิดสอนหลักสูตรที่นิสิตต้องการเรียน และนำข้อมูลเหล่านั้นไปปรึกษากับคณาจารย์ที่มหาวิทยาลัยเดิมของนิสิต หรือถ้ามาโอกาสเดินทางไปท่องเที่ยวที่ประเทศสหรัฐอเมริกา นิสิตสามารถปรึกษากับทางมหาวิทยาลัยได้โดยตรง นอกจากนี้สิ่งที่ ควรพิจารณาก่อนตัดสินใจ คือ การจัดอันดับมหาวิทยาลัย ประเภทของหลักสูตรว่าเป็นหลักสูตรฝึกงานหรือหลักสูตรปกติ ที่ตั้งของมหาวิทยาลัย การให้บริการกับนิสิต และการให้บริการกับนิสิตที่มีความบกพร่อง ขั้นตอนที่ (4) พิจารณาว่าจะสมัครที่มหาวิทยาลัยใด โดยการเปรียบเทียบมหาวิทยาลัยจากเกณฑ์ต่อไปนี้ คือ แหล่งทรัพยากรทางการศึกษาที่ใช้ในการวิจัย ขนาดของภาควิชา จำนวนนิสิตและขนาดของมหาวิทยาลัย คุณสมบัติของอาจารย์ การรับรองวิทยฐานะของมหาวิทยาลัย ระยะเวลาในการเรียน คุณสมบัติที่มหาวิทยาลัยใช้ในการคัดเลือกนิสิต ค่าธรรมเนียมการศึกษา การสนับสนุนทางการเงิน สถานที่ตั้ง ภูมิอากาศ และค่าครองชีพ และบริการที่มหาวิทยาลัยจัดให้กับนิสิตชาวต่างชาติ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Chapman (1981) ได้พัฒนาแนวคิดโมเดลการเลือกมหาวิทยาลัยของนิสิตและการคัดเลือกนิสิตของมหาวิทยาลัย (A Model of Student College Choice) ที่ได้จากการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยอธิบายว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกมหาวิทยาลัยของนิสิต (Student's Choice of College) คือ ความคาดหวังโดยทั่วไปต่อชีวิตในมหาวิทยาลัย (General Expectation of College Life) ซึ่งมีอิทธิพลจากสองปัจจัย คือ (1) ปัจจัยลักษณะของนิสิต (Student Characteristics) มีองค์ประกอบย่อย 4 องค์ประกอบ คือสถานภาพเศรษฐกิจสังคม (Socio Economic status: SES) ความถนัด (Aptitude) ระดับความปรารถนาในการศึกษาต่อ

(Level of Educational Aspiration) และผลสัมฤทธิ์ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (High School Performance) (2) ปัจจัยอิทธิพลจากภายนอก (External Influences) ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบย่อย คือ อิทธิพลจากบุคคลรอบข้าง (Significant Person) ประกอบด้วย อิทธิพลจากเพื่อน ผู้ปกครอง และโรงเรียนเดิม ลักษณะของมหาลัยที่กำหนด (Fixed College Characteristics) ประกอบด้วย ค่าธรรมเนียม กองทุนช่วยเหลือทางการเงิน ลักษณะที่ตั้ง รวมถึงโปรแกรมต่าง ๆ ที่เปิดสอน และความพยายามของมหาลัยในการติดต่อกับนิสิต (College Efforts to Communicate With Students) ประกอบด้วย การประชาสัมพันธ์ข้อมูลของมหาลัย การตรวจเยี่ยมวิทยาเขต และการรับนักเรียนเข้าศึกษา โดยปัจจัยลักษณะของผู้เรียนและปัจจัยอิทธิพลจากภายนอกส่งผลต่อความคาดหวังโดยทั่วไปต่อชีวิตในมหาลัยส่วนปัจจัยลักษณะของนิสิต ส่งผลต่อการเลือกนิสิตเข้าเรียนในมหาลัย (College's Choice of Student) และปัจจัยที่อิทธิพลภายนอกส่งผลต่อทางเลือกของนิสิตในการสมัครเข้าเรียน นอกจากนี้ยังพบว่า สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมมีความสัมพันธ์กับความปรารถนาในการศึกษาต่อและความคาดหวังทางการศึกษา ความถนัดมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและผลการปฏิบัติจากแบบทดสอบความถนัด จากแนวคิด Chapman (1981) นอกจากนี้ พบว่าการจัดสรรเวลาและแหล่งข้อมูลสารสนเทศที่ถูกต้อง ให้ความสำคัญต่อกระบวนการสมัคร ถึงแม้ว่าข้อมูลสารสนเทศมาจากแหล่งที่หลากหลาย แต่ข้อมูลจากผู้ปกครองมีอิทธิพลมากที่สุด ผู้ปกครองที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสามารถมากกว่าผู้ปกครองในระดับการศึกษาที่ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลายในแนะนำเกี่ยวกับการศึกษาต่อให้กับนิสิต

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1 จากการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ได้แก่ การเล็งเห็นความสำคัญและการคาดหวังในอนาคต ซึ่งส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาดนตรี ในระดับอุดมศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ดังนั้นควรมีการดำเนินการวัดศิลปินิสัยก่อนรับนักศึกษาเข้าศึกษาต่อสาขาดนตรี

2 วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ควรเปิดโอกาสในการขอรับทุนหรือกู้เงินในรูปแบบต่าง ๆ แม้ว่าในปัจจุบันจะมีการเปิดโอกาสให้นักศึกษาขอรับทุนจากโครงการ หรือทุนรูปแบบต่าง ๆ รวมถึงเงินกู้ที่มากอยู่แล้ว แต่ยังคงไม่เพียงพอต่อความต้องการ ทั้งนี้จากการสอบถามและสัมภาษณ์นักศึกษาบางส่วนระหว่างเก็บข้อมูลได้ข้อคิดเพิ่มเติมว่าในการขอรับทุน ควรมีการตรวจสอบความเหมาะสมหรือสถานภาพทางครอบครัวต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้นเพื่อให้ผู้ที่ได้รับทุนเป็นผู้ที่

เหมาะสมที่สุด และยังมีส่วนช่วยให้นักศึกษาที่มีใจรักทางด้านศิลปวัฒนธรรมได้มีโอกาสเข้าศึกษา
ภายในวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์เพิ่มมากขึ้น

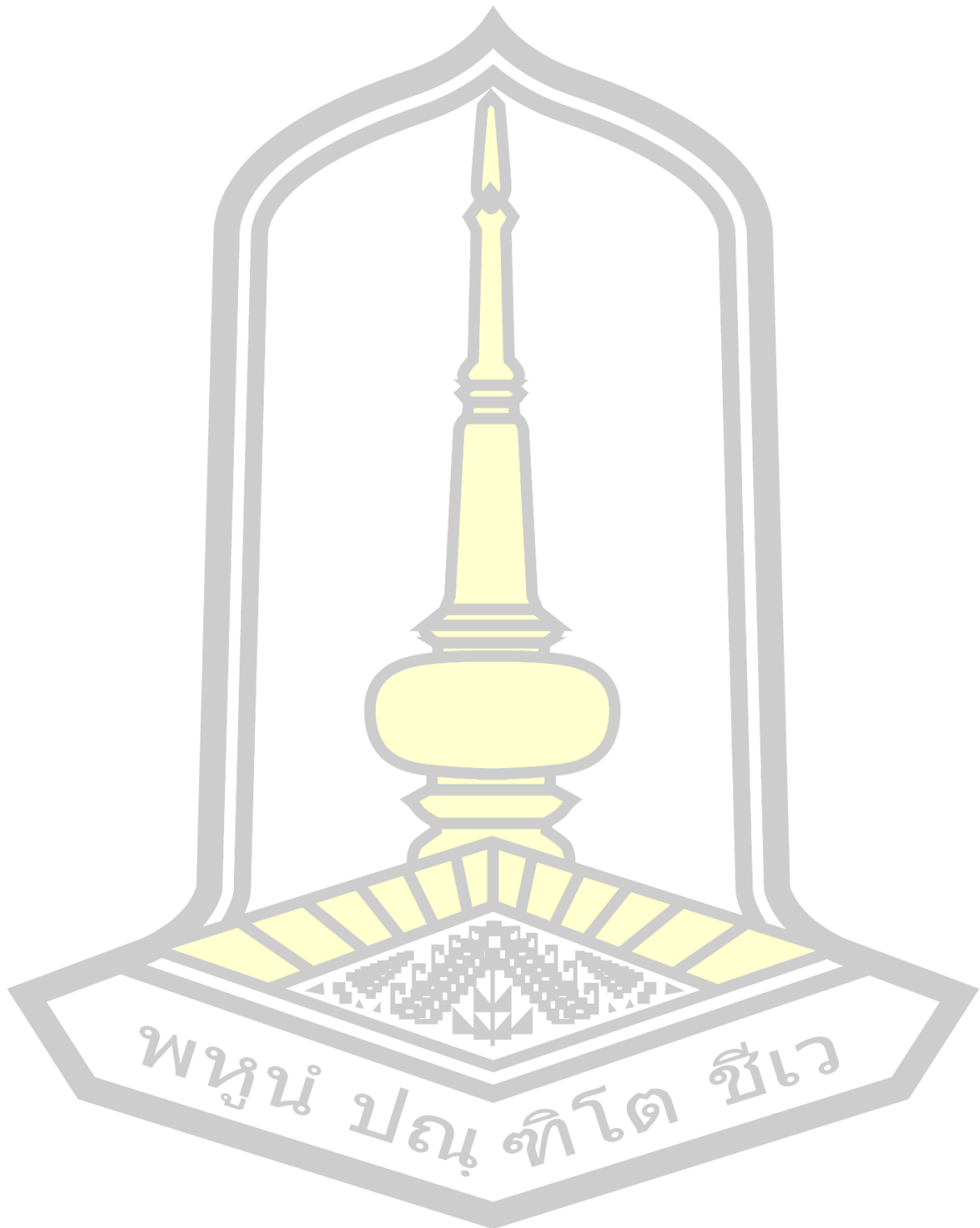
ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1 ควรมีการศึกษาความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อของนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาชั้น
พื้นฐานจากวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ในการตัดสินใจเลือกศึกษาดนตรีใน
ระดับอุดมศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

2 ควรมีการศึกษาความคิดเห็นด้านอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาดนตรีใน
ระดับอุดมศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ที่นอกเหนือจากความคิดเห็น
ที่ได้ศึกษาไปแล้ว

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- คณะดนตรี 16 มหาวิทยาลัยดนตรี. (2560). การพัฒนาการศึกษาด้านดนตรี. Retrieved from Teen.mthai.com/education/44090.html.
- กรองแก้ว อยู่สุข. (2541). พฤติกรรมองค์การ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กันตยา เพิ่มผล. (2544). การพัฒนาประสิทธิภาพในการทำงาน. กรุงเทพฯ: ฝ่ายเอกสารและตำราสถาบันราชภัฏสวนดุสิต.
- ชนิษฐา วิเศษสารธรรม. (2535). จิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ. กรุงเทพฯ: สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ชนิษฐา วิเศษสารธรรมและมุกดา ศรียงค์. (2535). จิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ. กรุงเทพฯ: งามตา วนินทานนท์. (2535). จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัย พฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- จินตนา สายทองคำ. (2539). การศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อของนักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เจือจันทร์ จงสถิตอยู่. (2525). ความต้องการทางการศึกษา โอกาสและการเลือก.
- ฉัตรชัย อินทสังข์ และคณะ. (2552). ความต้องการศึกษาต่อและ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ของนักศึกษาจังหวัดนครราชสีมา. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน.
- ชัยนาถ นาคบุปผา. (2529). พื้นฐานความเข้าใจเกี่ยวกับแรงจูงใจ.
- ชูชีพ อ่อนโคกสูง. (2522). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ฐาปณีย์ นิเดร์ฮะ. (2554). แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับมหาบัณฑิตคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. กรุงเทพฯ: สำนักเลขานุการคณะคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- จิตยา สุวรรณขุ. (2520). ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติกับ พฤติกรรม. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ณรงค์ชัย ปิฎกัรชต์. (2552). องค์ความรู้ศิลปินแห่งชาติ นายสำราญ เกิดผล. กรุงเทพฯ: วิทยาลัย ดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ณรุทธ์ สุทธจิตต์. (2538). พฤติกรรมการสอนดนตรี พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

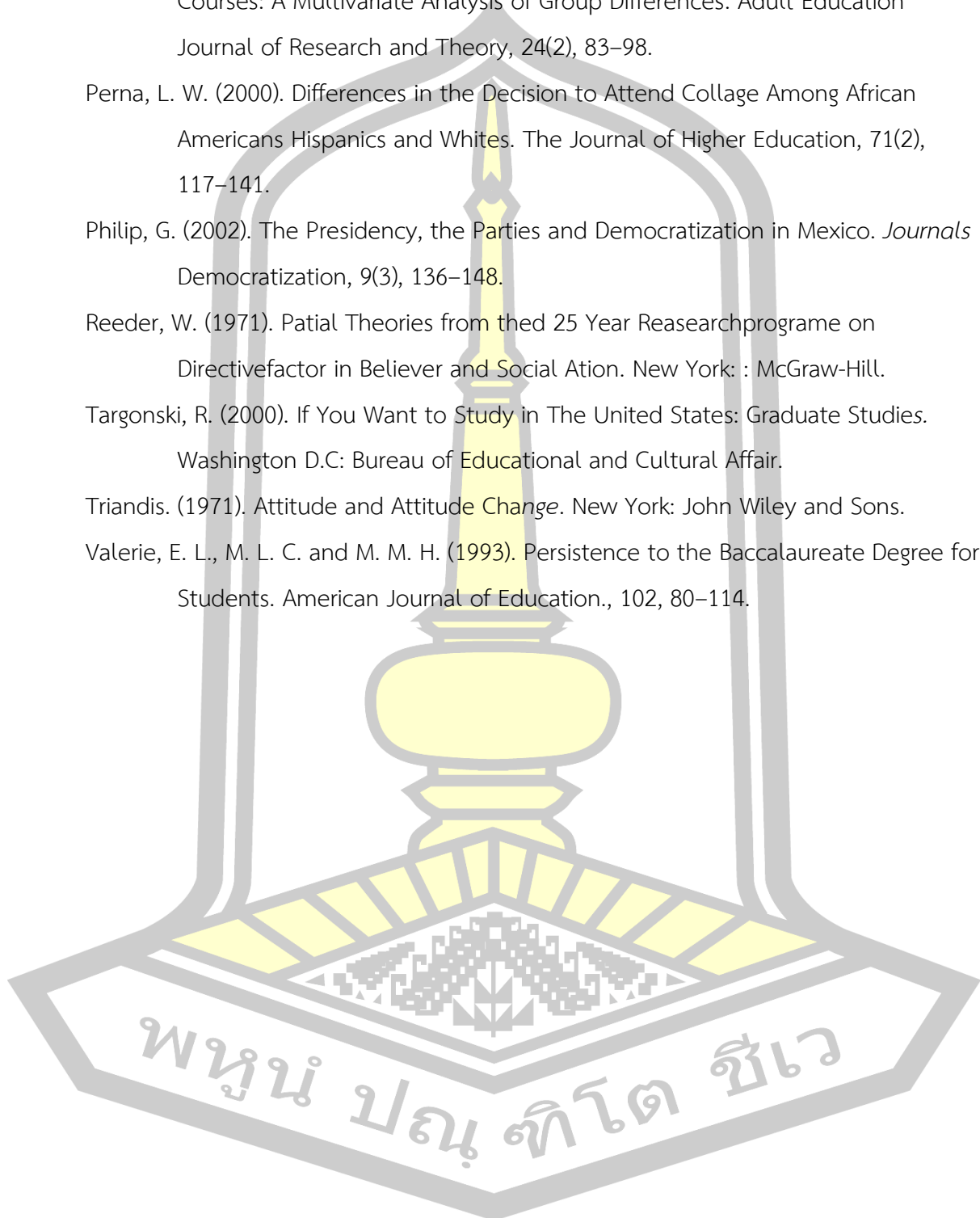
- ทัศนีย์ ชาติไทย. (2555). แรงจูงใจและความต้องการในการ ศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษามหา
วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.
- ทิพย์วรรณ นพวงศ์ ณ ออยุธยา. (2526). เรียนเพื่ออะไร.
- ธัญชนก เทศนา. (2555). ความต้องการในการศึกษาต่อระดับดุษฎีบัณฑิตด้านบริหารธุรกิจของ
ผู้สำเร็จ การศึกษาระดับปริญญาโทใน เขตจังหวัดอุบลราชธานี. วารสารศรีวินาลัย.
- บรรพต วีระสัย. (2520). รัฐศาสตร์ทั่วไป. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคาแหง.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2520). การวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคาแหง.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ.
- บุญมี เลากุลสานต. (2531). ความคตเห็นอาจารย์และนักศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาใน
มหาวิทยาลัยภาคใต้ วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา มหาบัณฑิต สงขลา. มหาวิทยาลัย
สงขลานครินทร์.
- ปฐม นิคมานนท์. (2528). การศึกษานอกระบบโรงเรียน พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: ทิพย์อักษร.
- ปรเมศวร์ โพธิ์คล้าย. (2541). แรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษา ต่อวิทยาลัยนาฏศิลป์ใน ภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือ วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม.
- ประดิษฐ์พงษ์ โตธรรมเจริญ. (2555). ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียน ปริญญาโทคณะบริหารธุรกิจ
ระหว่างมหาวิทยาลัยรัฐบาลกับ มหาวิทยาลัยเอกชน สารนิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจ
มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- ประดิษฐ์ เอกทัศน์. (2539). จิตวิทยาทั่วไป. มหาสารคาม: ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว คณะ
ครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏมหาสารคาม.
- ประพันธ์ ธรรมไชย. (2549). เศรษฐศาสตร์การศึกษา. เชียงใหม่: คณะการจัดการมหาวิทยาลัยราชภัฏ
เชียงใหม่.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2526). ทศนคติ การวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติ กรรมอนามัย. กรุงเทพฯ: โอ
เดียนสโตร์.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2546). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.
- ปิยรัตน์ บุตรศรี. (2554). แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับ บัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยนครพนม
วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประ สาสนศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ผการัตน์ มีหาร. (2536). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัย ครู ศึกษา
เฉพาะกรณีนักศึกษาสายครุ ศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 ในสหวิทยาลัยอีสานเหนือ วิทยานิพนธ์
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยบูรพา.

- พงศ์พันธุ์ ศิริสวัสดิ์. (2556). การศึกษาสภาพความต้องการ ในการเรียนวิชาดนตรีของนัก เรียนใน
โรงเรียนดนตรีเอกชนในเขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร. วารสารศรีปทุม ชลบุรี.
- พจน์ สะเพียรชัย. (2542). การศึกษากับการพัฒนาเยาวชน. วารสารการศึกษาแห่งชาติ.
- พัฒน์ สุขจำนง. (2522). สุขศึกษา. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- พิสมัย วิบูลย์สวัสดิ์. (2528). จิตวิทยาสังคมร่วมสมัย. เชียงใหม่: สยามศึกษา.
- ไพรัชชร์ย์ สีนลารัตน์. (2545). การกวดวิชาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในประเทศไทย. กรุงเทพฯ:
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติสำนักนายกรัฐมนตรี.
- มนตรี อนันต์รักษ์. (2546). วิธีการทางสถิติสำหรับวิจัย. มหาสารคาม: ภาควิชาวิจัยการศึกษา คณะ
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เมทินี เตชะวิทยากุล. (2545). ความคาดหวังของผู้ปกครองที่ ส่งบุตรหลานเข้าเรียนดนตรีตาม
โครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไป. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยมหิดล.
- รังรอง สีทองดี. (2535). แรงจูงใจในการศึกษาต่อของ นิสิตปริญญาโทภาคพิเศษมหา วิทยาลัยศรีนครี
นทรวิโรฒประ สานมิตร ปริญญาโทบริหารศึกษาศึก ขามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัย ศรี
นครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- รังสรรค์ โฉมยา. (2553). จิตวิทยาพื้นฐาน พื้นฐานในการทำความเข้าใจพฤติ กรรมมนุษย์ พิมพ์ครั้งที่
2. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- รัศมี ทองเกิด. (2554). ปัจจัยที่สัมพันธ์กับแรงจูงใจใน การศึกษาต่อของนักศึกษามหา วิทยาลัยราช
ภัฏกลุ่มอีสานใต้ วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- รุ่ง แก้วแดง. (2543). ปฏิวัติการศึกษาไทย พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: มติชน.
- เรืองเวทย์ แสงรัตนนา. (2522). ความคิดเห็นและความสนใจของนักเรียนเตรียมทหารเกี่ยวกับ อัตรา
การเพิ่มประชากรของประ เทศไทยวิทยานิพนธ์ปริญญา ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต.
มหาวิทยาลัยมหิดล.
- วรรณิ แกมเกต. (2536). ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของตัว แปรที่มีอิทธิพลต่อการเลือก สถานศึกษา
สำหรับบุตรของผู้ ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในภาคกลางการวิเคราะห์
เส้นทาง วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์ มหาบัณฑิต. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิเชียร วิทยอุดม. (2547). No Title. กรุงเทพฯ: ธีระฟิล์มและไซเท็กซ์.
- วุฒิวงศ์ เอียดศรีชาย. (2543). ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนัก ศึกษา
สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ ธุรกิจระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยเทคนิคกลุ่ม
สถานศึกษาภาคใต้กรมอาชีวศึกษาวิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยา ศาสตรมหาบัณฑิต.
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.

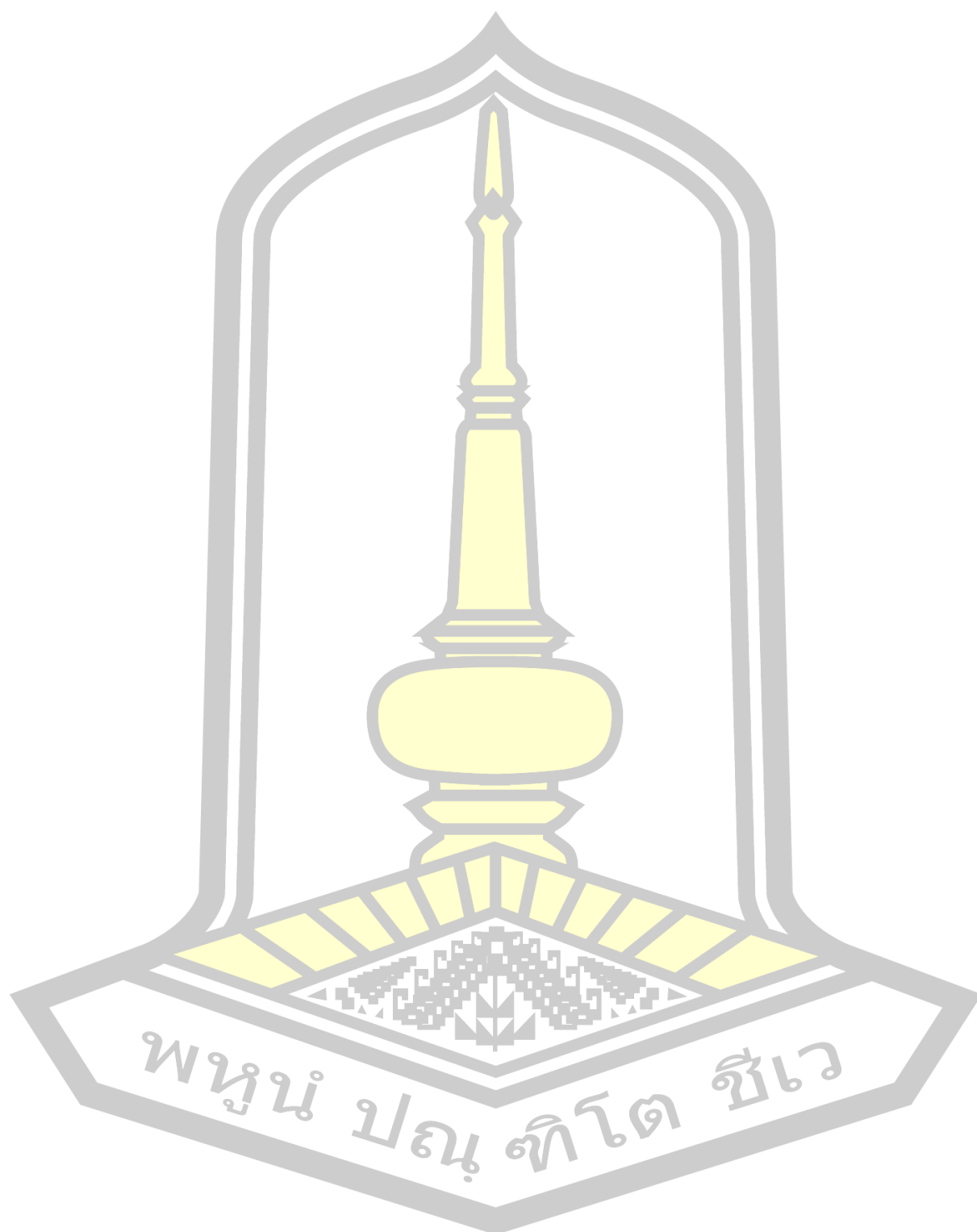
- ศรีธนา ภริยะกากุล. (2546). ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและสังคมที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 กรณีศึกษาโรงเรียนราชประชานุเคราะห์จังหวัดราชบุรีปริญญาานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ศักดิ์สุนทร เสนี. (2531). เจตคติ. กรุงเทพฯ: รุ่งวัฒนา.
- ศิรินภา ศรีโคกกลม. (2556). แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อ สถาบันการพลศึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในเขตภาคกลางปีการศึกษา 2555 ปริญญาานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. (2545). องค์การและการจัดการฉบับ สมบูรณ์. กรุงเทพฯ: ธรรมสาร.
- สงวน สุทธิเลิศอรุณ. (2529). จิตวิทยาการศึกษา พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: อักษรบัณฑิต.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2546). เทคนิคการสอนและรูปแบบการเขียนข้อสอบแบบเลือกตอบวิชาคณิตศาสตร์เบื้องต้น. กาลสินธุ์: ประสานการพิมพ์.
- สมศักดิ์ ชราศรี. (2548). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกอาชีพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา ค้นคว้าอิสระ. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุชา จันทนอม และสุรางค์ จันทนอม. (n.d.). จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ: แพร่วิทยา.
- สุโท เจริญสุข. (2531). จิตวิทยาสำหรับอุดมศึกษาปัญญาชน. กรุงเทพฯ: สุริยการพิมพ์.
- สุภัททา ปันตะแพทย์. (2542). พฤติกรรมและการพัฒนาตน. กรุงเทพฯ: ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา.
- สุมิตา คล้างาม. (2551). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลอย เขต 1 วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์ มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏลอย.
- สุรางค์ ไคว้ตระกูล. (2544). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวรรณา จันทรประเสริฐ. (2538). ปัจจัยที่สัมพันธ์กับเจตคติและพฤติกรรมการเลือกสถานพยาบาลคู่สัญญาหลักของผู้ประกันตนในอำเภอบางปะกงจังหวัดฉะเชิงเทรา วิทยานิพนธ์ปริญญาดุขมิบัณฑิต. มหาวิทยาลัยมหิดล.
- อนันต์ ันทราย. (2535). ความคิดเห็นในการพัฒนาตนเองของครูประจำการโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดเชียงใหม่ วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- อเนกกุล กริแสง. (2526). จิตวิทยาการศึกษา พิมพ์ครั้งที่ 3. พิษณุโลก: โครงการตำรามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก.

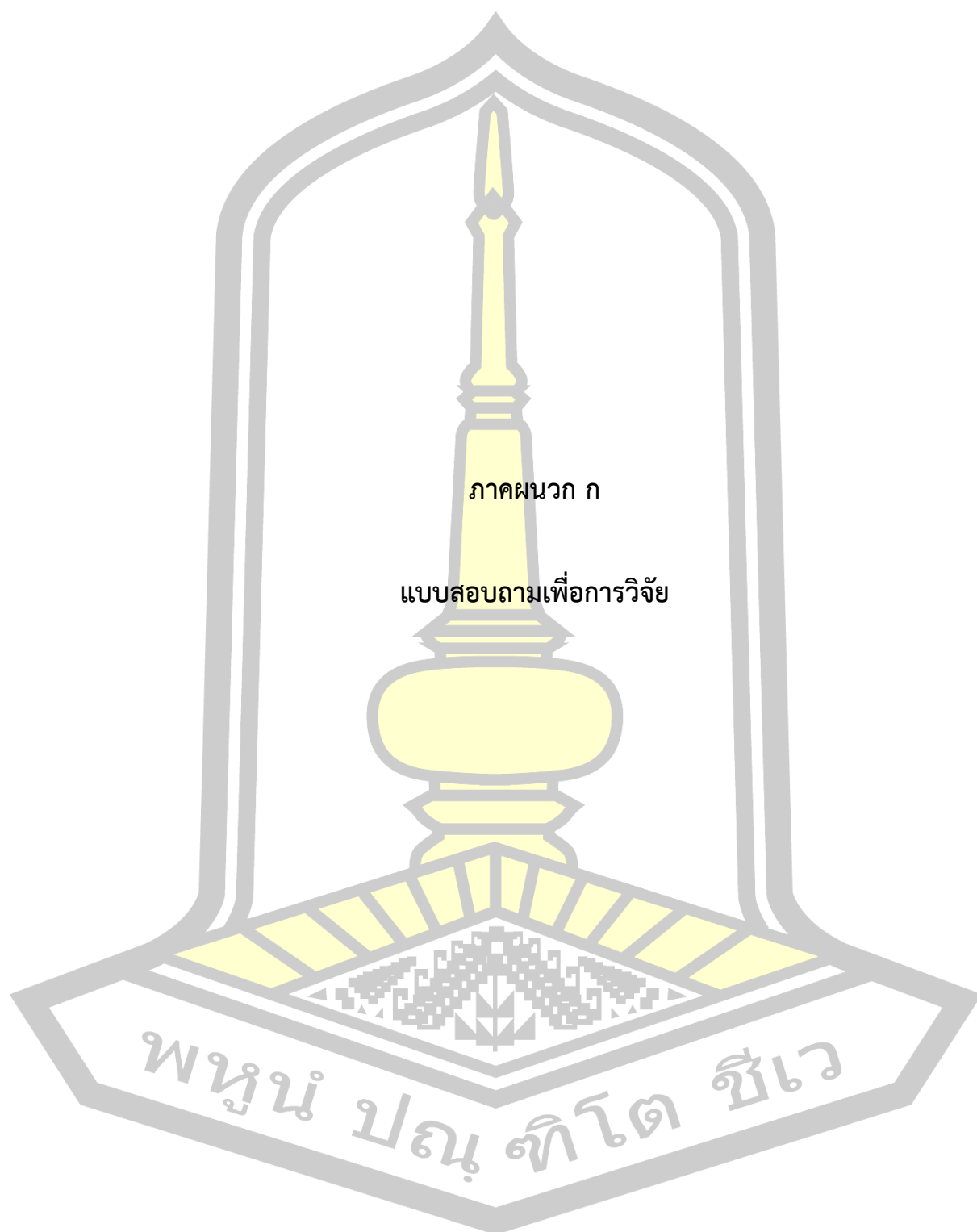
- อารี พันธุ์มณี. (2546). จิตวิทยาสร้างสรรค์การเรียนรู้การสอน. กรุงเทพฯ: ไบโหมเอ็ดดูเคท.
- อุบลรัตน์ เฟิงสสิต. (2544). จิตวิทยาเรียนรู้ พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- เอมอร จังศิริพรปกรณ์. (2542). การพัฒนาตัวบ่งชี้สถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมครอบครัวนักเรียน
โรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐใน กรุงเทพมหานคร วิทยานิพนธ์ปริญญา ครุศาสตรดุษฎี
บัณฑิต. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เอี่ยมพร สายเสมา. (2538). ความรู้ความเข้าใจและทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อ
ปัญหาสิ่งแวดล้อม : ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดอำนาจ เจริญ ภาคนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต.
สถาบันพัฒนบริหารศาสตร์.
- Bushier, R. (1971). Motivational Orientations of Adult Education Participants : A Factor
Analytic Exploration of Houle's Typology. *Adult Education Journal*, 27(2), 3–
26.
- Chapman. D. (1981). A Model of Student College Choice.
- Golotti, K. M. and M. C. M. (1994). How Do High School Students Structure An
Important Life Decision Making Process. *Link Springer Research in Higher
Education*, 35(5), 589–607.
- Gonzalez, C. and Desjardins, L. (2002). The Effect of Participating in Indiana's Twenty-
first Century Scholars Program on College Enrollments. Ohio: Johns Hopkins
University Press.
- Good, C. V. (1973). Dictionary of Education. New York: McGraw-Hill.
- Herman's, H. S. H. (1970). A Questionnaire Measure of Achievement Motivation.
Journal of Applied Psychology, 54(8), 353–363.
- Kolesnik, W. L. (1970). Education Psychology. New York: Mc-Graw-Hill Book.
- Litten, L. H. (1991). Different Strokes in the applicant Pool Some Refinements in a
Model of Student College Choice. *Journal of Higher Education*, 53(4), 383–
402.
- McClelland, C. D. (1976). The Achieving Society. New Jersey: Princeton, Van Mostrend.
- Morgan, Clifford and King, R. A. (n.d.). Introduction to Psychology. New York: McGraw-
Hill Book.

- Morstain, B. R. and Smart, J. c. (1974). Reasons for Participation in Adult Education Courses: A Multivariate Analysis of Group Differences. *Adult Education Journal of Research and Theory*, 24(2), 83–98.
- Perna, L. W. (2000). Differences in the Decision to Attend Collage Among African Americans Hispanics and Whites. *The Journal of Higher Education*, 71(2), 117–141.
- Philip, G. (2002). The Presidency, the Parties and Democratization in Mexico. *Journals Democratization*, 9(3), 136–148.
- Reeder, W. (1971). Patial Theories from the 25 Year Reasearchprograme on Directivefactor in Believer and Social Ation. New York: : McGraw-Hill.
- Targonski, R. (2000). If You Want to Study in The United States: Graduate Studies. Washington D.C: Bureau of Educational and Cultural Affair.
- Triandis. (1971). Attitude and Attitude Change. New York: John Wiley and Sons.
- Valerie, E. L., M. L. C. and M. M. H. (1993). Persistence to the Baccalaureate Degree for Students. *American Journal of Education.*, 102, 80–114.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

พหุ ประดิษฐ์ ชัยเว

แบบสอบถามเพื่อประกอบการวิจัย

เรื่อง

การศึกษาความคิดเห็นที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา
วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อศึกษาการศึกษาความคิดเห็นที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เพื่อนำไปใช้เป็นเพื่อนำผลการวิจัยในครั้งนี้ไปพัฒนา และวางแผนพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาดนตรีระดับอุดมศึกษาและการประชาสัมพันธ์ การรับนักศึกษาระดับอุดมศึกษา ให้สอดคล้องกับการตัดสินใจเข้าศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

2. คำถามที่ได้จากแบบสอบถามไม่มีผลต่อการศึกษาของท่าน ผู้วิจัยจะเก็บรักษาไว้เป็นความลับ และนำเสนอผลการวิจัยในลักษณะที่เป็นภาพรวม จึงขอความกรุณาให้ตอบคำถามทุกข้อตามคำจริงและตรงกับความคิดเห็นของท่าน

3. แบบสอบถามชุดนี้แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล จำนวน 4 ข้อ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรี ในระดับอุดมศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ประกอบด้วยประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

2.1 การเล็งเห็นความสำคัญและการคาดหวังในอนาคต จำนวน 14 ข้อ

2.2 ครอบครัวยุคและตัวบุคคล จำนวน 11 ข้อ

2.3 สถานการณ์ทางสังคม จำนวน 9 ข้อ

2.4 สถานการณ์ทางเศรษฐกิจ จำนวน 10 ข้อ

2.5 สถานศึกษา จำนวน 10 ข้อ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษา จำนวน 20 ข้อ

สาขาวิชาดนตรี ในระดับอุดมศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความคิดเห็นส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษา
สาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

การวิจัยครั้งนี้จะสัมฤทธิ์ผลได้ด้วยดี หากได้รับความอนุเคราะห์ในการตอบ
แบบสอบถามตามความเป็นจริงของท่าน ทั้งนี้ผู้วิจัยขอขอบคุณเป็นอย่างสูงในความอนุเคราะห์ของ
ท่านมา ณ โอกาสนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล

1. เพศ

- ชาย หญิง

2. ชั้นปี

- ชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2
 ชั้นปีที่ 3 ชั้นปีที่ 4
 ชั้นปีที่ 5

3. สาขาวิชา

- ดนตรีคีตศิลป์ไทยศึกษา
 ดนตรีคีตศิลป์สากลศึกษา
 ดนตรีและการแสดงพื้นบ้าน

พหุบัณฑิตวิทยาลัย

ตอนที่ 2 การศึกษาความคิดเห็นส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีใน

ระดับอุดมศึกษา

วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

คำชี้แจง โปรดพิจารณาและประเมินความคิด/ความรู้สึของท่านต่อประเด็นต่าง ๆ ในข้อความ

ข้างล่าง แล้วเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับการประเมินของท่าน

ลำดับ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	<p><u>ด้านการเล็งเห็นความสำคัญและการคาดหวังในอนาคต</u></p> <p>ท่านเลือกศึกษาต่อในวิทยาลัยแห่งนี้ เพราะปัจจัยจากการเล็งเห็นความสำคัญและการคาดหวังในอนาคตเกี่ยวกับตัวท่าน ตามประเด็นต่อไปนี้ในระดับใด</p>					
1	พัฒนาและเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถทางด้านดนตรีที่มีอยู่เดิมของตนให้สูงขึ้น					
2	ได้รับประสบการณ์ใหม่ ๆ จากสถาบันฯ เป็นที่น่าสนใจและมีคุณค่าต่อชีวิต					
3	มีโอกาที่จะก้าวไปสู่การศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น					
4	มีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคมในอนาคต					
5	มีโอกาสดำเนินการถ่ายทอดความรู้ และฝึกฝนอย่างเต็มที่จากคณาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิ					
6	มีโอกาสนพบปะและแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์กับเพื่อน ๆ ที่มีความรัก ความสนใจ ในสาขาดนตรีเดียวกัน					

ลำดับ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
7	มีโอกาสได้ฝึกจิตใจและพัฒนาโลกทัศน์ของตนเองให้กว้างไกลและลึกซึ้งยิ่งขึ้น					
8	มีโอกาสที่จะประสบความสำเร็จและการดำรงชีวิตในอนาคต					
9	มีโอกาสได้รับการฝึกฝนจนเชี่ยวชาญในสาขาดนตรีที่ตนเองรักและชื่นชอบ					
10	มีโอกาสเป็นบัณฑิตด้านดนตรี ที่ยอมรับของสังคม					
11	มีโอกาสเดินทางไปแสดงผลงานด้านดนตรี เพื่อเผยแพร่ชื่อเสียงทั้งในและต่างประเทศ					
12	มีโอกาสในอนาคตที่จะสร้างสรรค์และเผยแพร่ผลงานด้านดนตรี ด้วยความเชื่อมั่นในตนเอง					
13	มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ และเผยแพร่ดนตรี					
14	มีความรู้ความสามารถในส่วนที่ใช้ในชีวิตประจำวันได้					
	ด้านครอบครัวและตัวบุคคล ท่านเลือกศึกษาต่อในวิทยาลัยแห่งนี้ เพราะปัจจัยจากครอบครัวและตัวบุคคล ตามประเด็นต่อไปนี้ในระดับใด					
1	ความต้องการอยากศึกษาต่อของตนเอง เพราะใจรัก					
2	ความต้องการของพ่อแม่ หรือผู้ปกครองที่จะให้ศึกษาดนตรีในระดับอุดมศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์					

ลำดับ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
3	ได้พบเห็นพ่อแม่ ผู้ปกครองหรือญาติ ทำงานหรือมีส่วนเกี่ยวข้องกับงานด้านดนตรี					
4	มีพ่อแม่ ผู้ปกครอง หรือญาติทำงานอยู่ภายในวิทยาลัยแห่งนี้					
5	มีเพื่อนสนิทเลือกศึกษาต่อวิทยาลัยแห่งนี้					
6	มีเพื่อน ญาติหรือคนใกล้ชิดศึกษาอยู่ในวิทยาลัยแห่งนี้ก่อนแล้ว					
7	ได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาหรืออาจารย์แนะแนว					
8	ได้รับทราบข้อมูลเกี่ยวกับวิทยาลัยแห่งนี้ จากการประชาสัมพันธ์เผยแพร่จากสื่อต่าง ๆ					
9	ต้องการศึกษาต่อร่วมกับเพื่อนกลุ่มเดิม					
10	ต้องการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา เช่นเดียวกับบุคคลอื่น ๆ รอบข้าง					
11	ต้องการศึกษาต่อในสถานศึกษาแห่งเดียวกับผู้ที่มีชื่อเสียงในสังคมและผู้ที่ตนชื่นชอบ					
	ด้านสถานการณ์ทางสังคม ท่านเลือกศึกษาต่อในวิทยาลัยแห่งนี้ เพราะปัจจัยจากสถานการณ์ทางสังคมตามประเด็นต่อไปนี้ในระดับใด					
1	การเป็นที่ยอมรับของสังคม ต่อผู้สำเร็จการศึกษาด้านดนตรี					
2	การมีชื่อเสียงอย่างกว้างขวางในสังคมของผู้ที่จบการศึกษาจากวิทยาลัยแห่งนี้					

ลำดับ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
3	การเป็นที่ยอมรับของสังคมต่อชื่อเสียง วิทยาลัยแห่งนี้					
4	การเป็นที่ยอมรับของสังคมต่อผู้จบการศึกษา วิทยาลัยแห่งนี้					
5	การมีโอกาสได้พบปะและคบหาสมาคมกับ เพื่อนใหม่ ๆ เพิ่มมากขึ้น					
6	การมีโอกาสเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ที่หลากหลาย					
7	การมีโอกาสประกอบอาชีพที่มีเกียรติ เป็นที่ ยอมรับของสังคมเมื่อเรียนจบ					
8	การมีโอกาสอนาคตที่จะตอบแทนและสร้าง ประโยชน์ให้แก่สังคม					
9	การได้รับความสนใจจากสังคมไทยและชาว ต่างประเทศเกี่ยวกับการแสดงและผลงาน ทางด้านดนตรีเพิ่มมากขึ้น					

ลำดับ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	ด้านสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ ท่านเลือกศึกษาต่อในวิทยาลัยแห่งนี้ เพราะ ปัจจัยจากสถานการณ์ทางเศรษฐกิจตาม ประเด็นต่อไปนี้ในระดับใด					
1	การขาดกำลังทรัพย์ของผู้ปกครองที่จะส่งเสีย ให้ศึกษาต่อในสถาบันการศึกษาที่มีชื่อเสียง แห่งอื่น ๆ					
2	การเรียกเก็บค่าเล่าเรียนของวิทยาลัยแห่งนี้ไม่ สูงเกินไป					
3	การเปิดโอกาสให้นักศึกษาอ่อนผันค่าเล่าเรียน ในแต่ละภาคเรียนได้					
4	การมีทุนการศึกษาให้กู้ยืมระหว่างเรียนใน วิทยาลัยแห่งนี้					
5	การมีโอกาสได้รับทุนการศึกษาตลอดหลักสูตร จากวิทยาลัยแห่งนี้					
6	การมีโอกาสเข้าสู่วงการ เพื่อสร้างรายได้และ ชื่อเสียงให้แก่ตนเอง					
7	การมีโอกาสหารายได้ให้ตนเอง โดยการรับ งานพิเศษต่าง ๆ					
8	การมีโอกาสประกอบอาชีพที่มีรายได้สูงเมื่อ สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยแห่งนี้					
9	การมีโอกาสในอนาคตที่จะเลือกประกอบ อาชีพอิสระให้แก่ตนเองได้					

ลำดับ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
10	การมีโอกาสในอนาคตที่จะสร้างสรรค์ผลงานด้านดนตรีที่สร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจให้แก่ตนเองได้					
	ด้านสถานศึกษา ท่านเลือกศึกษาต่อในวิทยาลัยแห่งนี้ เพราะปัจจัยจากสถานศึกษา ตามประเด็นต่อไปนี้ในระดับใด					
1	การมีอาคารและสถานที่ความสวยงามเหมาะสมต่อการเป็นแหล่งการเรียนการสอน					
2	การมีคณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาที่มีความรู้ ความสามารถสูง					
3	การมีชื่อเสียงโดดเด่นในสังคมเกี่ยวกับการเรียนการสอนด้านดนตรี					
4	การมีอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนอย่างพอเพียงและเอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอน					
5	การมีมาตรฐานด้านการเรียนการสอนที่ทัดเทียมกับสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาอื่น ๆ					
6	การส่งเสริมนักศึกษาของวิทยาลัยฯ เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อรับประสบการณ์ใหม่ ๆ อยู่เสมอ					
7	การมีชมรมที่หลากหลายภายในวิทยาลัยฯ เพื่อให้นักศึกษาเข้าร่วมได้ตามความถนัดและความชอบ					

ลำดับ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
8	การมีสภาพแวดล้อมภายนอกวิทยาลัยฯ ดึงดูดให้อยากเข้ามาศึกษาต่อ					
9	การตั้งอยู่ในแหล่งที่สามารถเดินทางมาศึกษาได้โดยสะดวกสบาย					
10	ความมีใจรักและความผูกพันกับวิทยาลัยฯ แห่งนี้เป็นพิเศษ					

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาในระดับอุดมศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป์

ร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความแต่ละข้อว่าข้อใดเป็นความรู้สึกหรือเหตุผลที่สำคัญในการเลือก

ศึกษาดนตรีต่อในระดับอุดมศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับการประเมินของท่าน

ลำดับ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	ต้องการเป็นผู้มีส่วนร่วมในการสืบสานดนตรีในแขนงต่าง ๆ					
2	มีความรักและความสนใจเป็นพิเศษในงานด้านการแสดงดนตรี					
3	ต้องการเป็นแบบอย่างแก่สมาชิกภายในครอบครัว และบุคคลใกล้ชิด					

ลำดับ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
4	ต้องการศึกษาต่อด้านนี้ในระดับที่สูงขึ้น จากที่ได้ศึกษามาแล้วในระดับมัธยมศึกษา					
5	ความรู้สึกรักและผูกพันกับสถานที่ และอาจารย์จากการศึกษาในวิทยาลัยแห่งนี้ ตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษา					
6	ต้องการเป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้านดนตรีในอนาคต					
7	ต้องการที่จะพิสูจน์ตัวเองให้บุคคลรอบข้างทราบว่าสามารถเรียนทางด้านนี้ได้					
8	ต้องการสร้างชื่อเสียงให้กับวงศ์ตระกูลในอนาคต					
9	ระบบการสอบเข้าศึกษาที่นี่ไม่ยากเกินไป เมื่อเทียบกับการสอบแข่งขันในระบบ Admission หรือสอบเข้าสถาบันการศึกษาอื่น					
10	การพลาดจากการสอบแข่งขันศึกษาต่อในสถาบันการศึกษาที่มีชื่อเสียงแห่งอื่น					
11	ความรู้สึกศรัทธาในชื่อเสียงและเกียรติภูมิของวิทยาลัยฯ แห่งนี้					
12	ความรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้ศึกษาที่วิทยาลัยฯ แห่งนี้					
13	ความคาดหวังในโอกาสที่จะได้รับการแสดงเพื่อมีรายได้พิเศษช่วยเหลือครอบครัวระหว่างศึกษา					
14	การมีระบบการเรียนการสอนที่ไม่ยากเกินไป มีโอกาสจบการศึกษาได้					
15	การมีโอกาสได้งานทำในอนาคตค่อนข้างสูง เพราะมีผู้จบทางด้านนี้จำนวนน้อย					

ลำดับ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
16	การเลือกศึกษาตามบุคคลที่มีชื่อเสียง หรือที่เคารพ ซึ่งเป็นศิษย์ของวิทยาลัยฯ แห่งนี้					
17	การมีหลักสูตรการเรียนการสอนที่ตรงกับความต้องการที่จะเข้าศึกษาต่อ					
18	การมีโอกาสไปเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมยังต่างประเทศ					
19	ความประทับใจจากผลงานที่มีชื่อเสียงอันเป็นที่เผยแพร่ของนักศึกษารุ่นก่อน ๆ					
20	การประกาศรับสมัครและการสอบ ของวิทยาลัยฯ ที่ไม่ตรงกับการสอบแข่งขันของสถาบันการศึกษาอื่น ๆ					

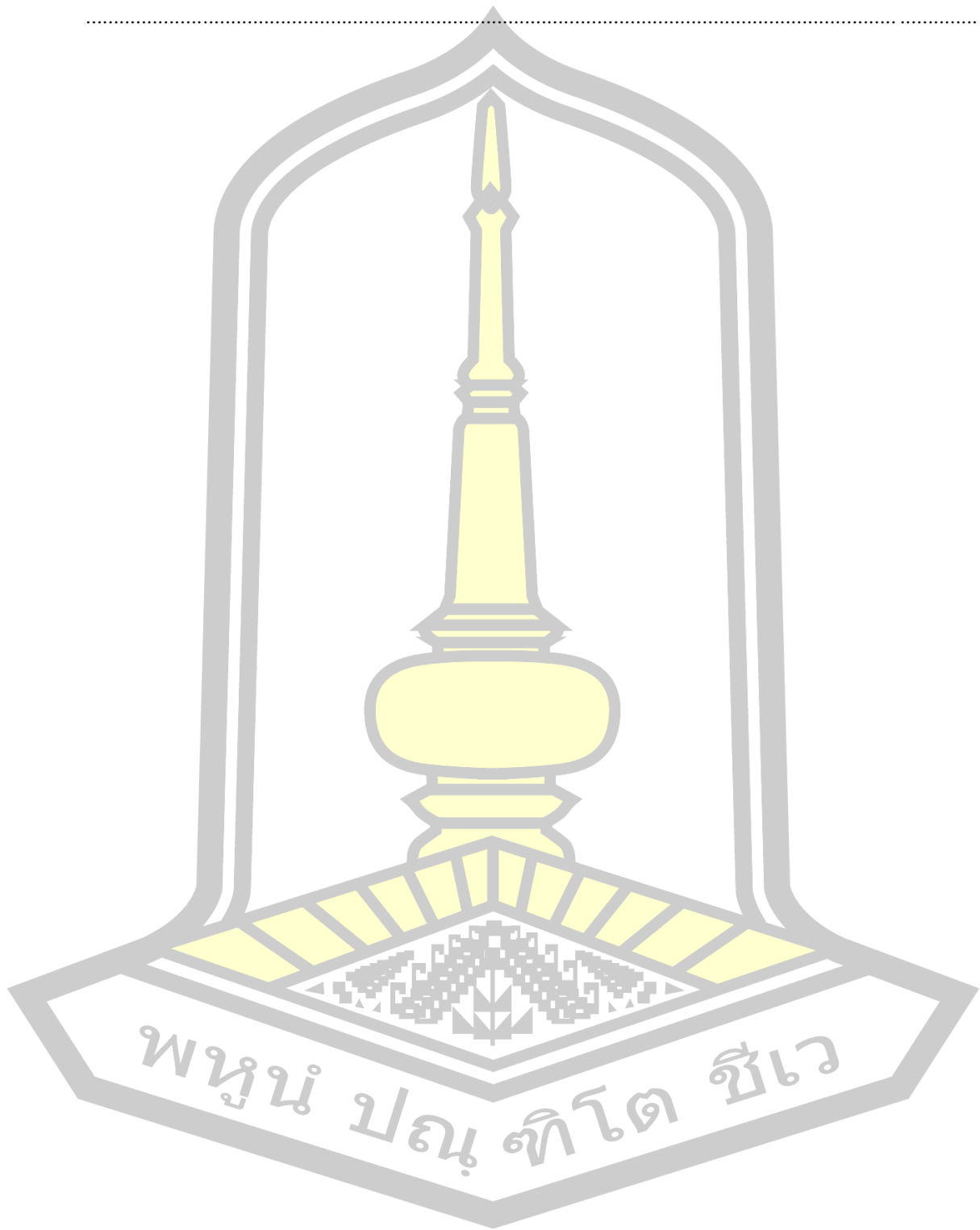
ตอนที่ 4 ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับความคิดเห็นส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลปร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

คำชี้แจง โปรดแสดงความคิดเห็นที่สำคัญในการเลือกศึกษาดนตรีต่อในระดับอุดมศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลปร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับความคิดเห็นที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาสาขาวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลปร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

.....

.....

อ. วิจิตร

วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด

วันที่ ๒๒

วันที่ 23 ส.ค. 2561

เวลา 11.04

ที่ ศธ 0530.24/50

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ตำบลขามเรียง อำเภอกันทรวิชัย

จังหวัดมหาสารคาม 44150

12. กุมภาพันธ์ 2561

เรื่อง ขออนุญาตให้นิสิตเข้าศึกษาข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด

ด้วย นายจิรวัดณ์ ศรีนุเสน นิสิตหลักสูตรดุริยางคศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ ระบบ
นอกระบบราชการ สังกัดวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ซึ่งอยู่ระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ใน
หัวข้อ "ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาดนตรีในระดับอุดมศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สถาบัน
บัณฑิตพัฒนศิลป์" เพื่อประกอบการสำเร็จการศึกษา

ในการนี้ เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์ของ นายจิรวัดณ์ ศรีนุเสน เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และเสร็จสิ้น
สมบูรณ์ วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ใคร่ขออนุญาตให้ นายจิรวัดณ์ ศรีนุเสน เข้าศึกษาข้อมูลในวิทยาลัยนาฏศิลป์
ร้อยเอ็ด ทั้งนี้ระยะเวลาในการเข้าศึกษาข้อมูล นายจิรวัดณ์ ศรีนุเสน จะเป็นผู้ประสานงานโดยตรง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณท่านมา ณ โอกาสนี้ขอ รณ.รณ.

- ๗ ฝ่ายบริหาร ฝ่ายวิชาการ
 ฝ่ายศิลปวัฒนธรรม ฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา
 ฝ่ายอุดมศึกษา สำนักงานผู้อำนวยการ
 อื่นๆ อื่นๆ

เพื่อโปรด

ทราบ ทราบแล้ว
 11.04.2561
 11.04.2561

วิจิตร

ขอแสดงความนับถือ

23 ส.ค. 2561

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คมกริช การินทร์)

คณบดีวิทยาลัยดุริยางคศิลป์

นายนคร วงศ์ไชยวัฒน์กุล
หัวหน้าภาควิชาดุริยางคศิลป์

สำนักงานเลขานุการ

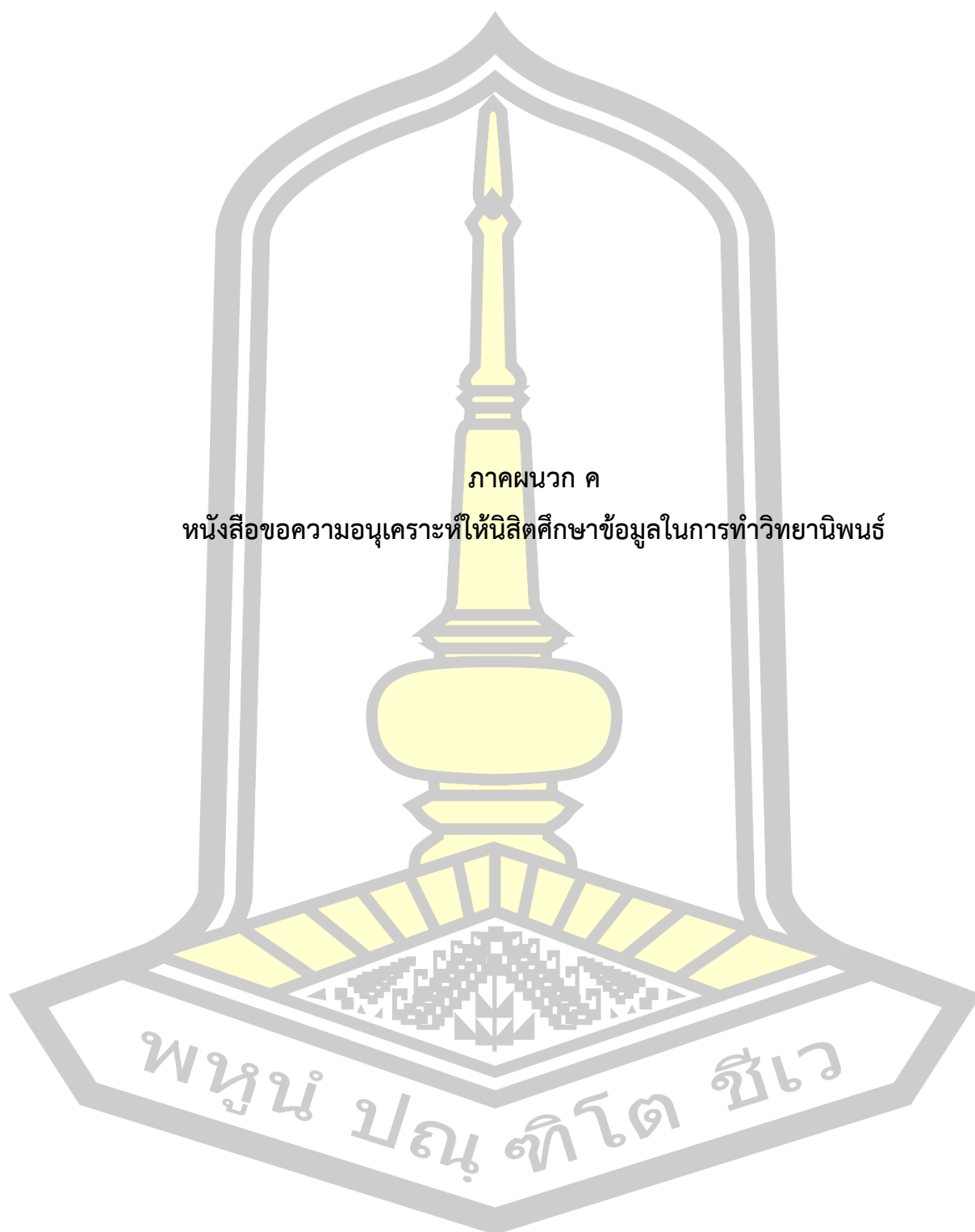
วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

โทร./โทรสาร 0-4375-4385

- อ.วิจิตร

(นายศุภกรกร พานิชกิจ)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด

ภาคผนวก ค

หนังสือขอความอนุเคราะห์ให้นิติศึกษาข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์

พหุบัน ปณู ทิโต ซิวเว

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ฝ่ายอุดมศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ๐๔๓ ๕๑๑๒๔๔

ที่ - วันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขออนุญาตให้บุคลากรเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด

ด้วยข้าพเจ้า นายจิรวัดณ์ ศรีนุเสน นิสิตปริญญาโท รหัสนักศึกษา ๕๖๐๑๒๐๘๑๐๑๖ ซึ่งได้รับทุนพัฒนาบุคลากรจากสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ให้ศึกษาต่อวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (ศป.ม.) สาขาวิชาดนตรีศึกษา ได้รับการอนุมัติให้จัดทำวิทยานิพนธ์เรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาดนตรีในระดับอุดมศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ในการนี้ใคร่ขออนุญาตให้บุคลากร ได้แก่ นายปรเมศวร์ โพธิ์คล้าย รองผู้อำนวยการฝ่ายอุดมศึกษา ดร.ณัฐภูมิ ภูมิพันธ์ อาจารย์ประจำหลักสูตรสาขาวิชาดนตรีศึกษาศาสตรบัณฑิตศึกษา ดร.โยธิน พลเขต อาจารย์ประจำหลักสูตรสาขาวิชาศิลปะดนตรีและการแสดงพื้นบ้าน เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัยด้านความเที่ยงตรง และความถูกต้องของภาษา ซึ่งแนบมาพร้อมกันนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และจักขอบคุณอย่างยิ่ง

(นายจิรวัดณ์ ศรีนุเสน)
ตำแหน่ง ครู คศ. ๑

- ๐๔๓/๖๐๗
- 11/๖๐๗/๖๐๗/๖๐๗

นายปรเมศวร์ โพธิ์คล้าย
รองผู้อำนวยการรักษาราชการแทน
ผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	นายจิรวัดน์ ศรีนุเสน
วันเกิด	วันที่ 24 มกราคม พ.ศ. 2508
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 23/21 ถนนมิโชคชัย ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด รหัสไปรษณีย์ 45000
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	ครู คศ.1
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด รหัสไปรษณีย์ 45000
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2523 มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนร้อยเอ็ดวิทยาลัย ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด พ.ศ.2525 มัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนร้อยเอ็ดวิทยาลัย ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด พ.ศ.2528 ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ. ชั้นสูง) วิชาเอกดนตรีศึกษา อำเภอเมือง วิทยาลัยครูบุรีรัมย์ พ.ศ. 2539 ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) วิชาเอกการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ พ.ศ.2561 ปริญญาดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ (ดศ.ม.) สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

พูน ปณ ทิโต ชีเว